

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

29-30-31-32-33-34

VERGADERINGENVANFEBRUARI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA TOERISME IN VLAANDEREN

DE LIJN

DRUGGEBRUIK

ENERGIESECTOR

INTERPELLATIES

LOODSAKKOORD TUSSEN VLAANDEREN EN NEDERLAND VOOR DE WESTERSCHELDE

MILIEUBOX-PROJECT

NMBS

OPENLUCHTRECREATIEVE VERBLIJVEN

OUTPLACEMENT-, WERVINGS- EN SELECTIEBUREAUS

SCHEEPSBOUW

SIGMAPLAN

Inhoud

Nr. 29 **Dinsdag 2 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1135

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Besluiten van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1135

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1136

Druggebruik

Debat, blz. 1136

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, H. Coveliers, E. De Groot, A. Denys, G. Swennen, J. Geysels, F. De Man, mevrouw V. Dua, de heren A. Arts, F. Dewinter, J. Valkeniers, R. Daems, F. Vermeiren, minister L. Detiège

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het loodsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland voor de Westerschelde, blz. 1163

Sprekers : de heren J. Ansoms, H. Schiltz, E. Beysen, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1169

Sprekers : de heren J. De Mol, H. Van Dienderen, minister J. Sauwens
Motie van aanbeveling, blz. 1173

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1173

Nr. 30 **Woensdag 3 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1175

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de proefprojecten inzake sociale voorzieningen voor HOBUSTudenten, blz. 1175

Actuele vraag van de heer J. Demeulenaere tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs, blz. 1176

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, blz. 1178

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg, blz. 1178

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de plannen van Center Parcs in het Maastrand, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw A. De Maght-Aelbrecht tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de militaire domeinen op de gewestplannen, blz. 1183

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de openstelling van de A 12, blz. 1184

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
– 278 (1992-1993) – Nr. 1
Motie van orde, blz. 1185

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
– 277 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
– 279 (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
– 282 (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
– 281 (1992-1993) – Nr. 1
Bespreking, blz. 1185

Sprekers : de heren E. De Groot, P. Van Grembergen, J.-P. Van Rossem, mevrouw V. Dua, de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, H. Coveliers, E. Van Rompuy, A. Denys, J. Valkeniers, L. Hancké

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
– 277 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemming, blz. 1189
Hoofdelijke stemming, blz. 1190

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
– 279 (1992-1993) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1191

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
– 281 (1992-1993) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1192

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
– 282 (1992-1993) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1193

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
– 278 (1992-1993) – Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1194

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriels en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 268 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Aelvoet en de heer J. Geysels tot besluit

van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 269 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 271 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer J. Van Hauthem gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 272 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1195

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Hauthem, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Van Grembergen, F. Vandenbroucke, E. Van Rompuy, G. Anemans, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling van de heren D. Van Mechelen, A. Denys en P. Dewael tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
– 274 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, J. Peeters en P. Van Grem-

bergen tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 275 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 276 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1203

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, F. Wymeersch

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondertuning van de SST in Lembeek, blz. 1206

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren J. Valkeniers, E. Van Rompuy, F. Dielens, minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de NMBS van vrijdag 29 januari laatstleden, blz. 1211

Sprekers : de heren E. Beysen, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Dienderen, J. De Mol, H. Candries, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de herstructurering van de energiesector, blz. 1219

Sprekers : de heren F. Dielens, J. Geysels, H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1225

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1227

Nr. 31 **Dinsdag 16 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1233

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Verslagen

Indiening, blz. 1233

Moties

Indiening, blz. 1234

Besluit van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1234

Kennisgevingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1234

Resolutie van het Europees Parlement

Indiening, blz. 1234

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1234

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1234

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtcreatie verblijven

– 156 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1235

Sprekers : de heren L. Peeters, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1237

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

– 172 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heer E. Schuermans, minister L. Detiège

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1240

Sprekers : de heer W. Verreycken, minister L. Detiège

Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

– 168 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1245

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, L. Peeters, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren A. Denys, W. Verreycken; J. Van Hauthem; S. De Clerck, F. De Man, D. Ramoudt, H. Van Dienderen, minister H. Weckx

Moties van aanbeveling, blz. 1260

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1260

Nr. 32 **Woensdag 17 februari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1261

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de samenwerking tussen de verschillende vroegere entiteiten die deel uitmaken van De Lijn, blz. 1261

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de impulsprogramma's, blz. 1265

Sprekers : de heren J. Peeters, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer H. Candries tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rol van de Vlaamse overheid in het Boel- en het scheepsbouwdozier, blz. 1268

Sprekers : de heren H. Candries, J. Lenssens, L. Hancké, F. Wymeersch, A. Denys, S. Platteau, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het REG-convenant tussen de Vlaamse overheid en de gemengde energiedistributiesector, blz. 1279

Sprekers : de heren F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1283

Nr. 33 **Woensdag 17 februari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1285

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van het milieubox-project, blz. 1285

Sprekers : de heren J. Geysels, W. Taelman, H. Olaerts, J. Ansoms, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de milieuheffing op huishoudelijk afval, blz. 1292

Sprekers : de heren J. Ansoms, minister N. De Batselier

Interpellatie van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het Vlaamse Sigmaplan, blz. 1294

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren V. Vautmans, M. Bartholomeeussen, L. Dierickx, L. Van Nieuwenhuysen, H. Candries, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1300

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het dragen van hoofddoeken door islamitische meisjes in het onderwijs, blz. 1300

Sprekers : de heren F. Dewinter, L. Dierickx, H. Olaerts, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1303

Nr. 34 **Donderdag 18 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1305

Samenstelling van een commissie en een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1305

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister

van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de erkenning van Antwerpen en Oostende als internationale luchthavens, blz. 1305

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over een bouwproject in het Leielandschap, blz. 1306

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming van kas-seiwegen in de Vlaamse Ardennen, blz. 1307

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de raad van bestuur van Kind en Gezin, blz. 1308

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitlatingen van nationale ministers ten aanzien van de minister-president, blz. 1309

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse verankeringsstrategie bij de federale privatiseringsronde, blz. 1310

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de Waalse expansiedecreten voor Vlaamse bedrijven, blz. 1312

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse kandidatenlijst voor het Comité der Regio's, blz. 1313

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het reddingsplan voor DAF-Westerlo, blz. 1313

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de muskusrattenplaag in de Ijzervallei, blz. 1315

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke

Ordering en Binnenlandse Aangelegenheden, over de achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg, blz. 1317

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een bouwproject in het Leielandschap, blz. 1318

Actuele vraag van de heer J. Van Eetvelt tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het herstel van de Scheldebrug in Temse, blz. 1319

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1320

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

— 156 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1320

Sprekers : de heren L. Goutry, D. Ramoudt, L. Peeters

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

— 172 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemming, blz. 1322

Sprekers : de heren W. Verreycken, P. Van Grembergen, P. Deprez, E. De Groot, minister L. Detiège

Hoofdelijke stemming, blz. 1324

Sprekers : de heren, J. Laverge, M. Olivier, A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1327

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, E. Beysen en L. Hancké betreffende de invoerbeperving van bananen — **287** (1992-1993) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1328

Sprekers : de heren M. Van Peel, J. Van Hauthem, E. Beysen, W. Seeuws

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 2 februari 1993 door de heer J. De Mol gehouden interpellatie tot de heer J. Sauvens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn

— **283** (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1329

Sprekers : de heren W. Verreycken, J. De Mol

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren, blz. 1331

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO,

Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen, blz. 1333

Sprekers : de heren J. Laverge, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verslechtering van de luchtkwaliteit, blz. 1336

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, minister N. De Batselier

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal, blz. 1339

Sprekers : de heren E. Schuermans, A. Denys, W. Seeuws, M. Bartholomeeussen, W. Verreycken, H. Olaerts, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1347

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1347

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1349

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Caudron, F. Sarens, G. Swennen, J. Timmermans, D. Van Mechelen : gezondheidsredenen ;

A. Arts, J. De Bremaeker, E. Flamant, A.-M. Neyts-Uyttebroeck, H. Schiltz, J. Sleenckx, J. Valkeniers : buitenslands ;

P. Berben, X. Buisseret, M. Van der Poorten : ambtsverplichtingen ;

P. Desmet : familieverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE EN EEN WERKGROEP

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de Volksuniefractie zijn :

– in de commissie voor de Media de heer Coveliers als vast lid vervangen door de heer Olaerts en de heer Olaerts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van Grembergen ;

– in de werkgroep Migranten de heer Coveliers als vast lid vervangen door de heer Lauwers.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de erkenning van Antwerpen en Oostende als internationale luchthavens

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vogels tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de erkenning van Antwerpen en Oostende als internationale luchthavens.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, de heer Tant had het over kasseiwegen, ik zal spreken over luchthavens.

Mijnheer de minister, toen ik gisteren bij het naar buiten wandelen een achteloze blik wierp op de telex, viel mijn oog op een bericht met de titel :

Oostende en Antwerpen internationale luchthavens.

Aangezien u mijn visie op de luchthaven van Deurne kent, zal u begrijpen dat het lezen van dit bericht mij een lichte schok bezorgde. Volgens het bericht moet het toekennen van een internationale status aan deze beide luchthavens worden gesitueerd in het kader van de akkoorden van Schengen.

Het is eerder prematuur om nu reeds in het kader van de akkoorden van Schengen, die nog geen akkoorden zijn en zelfs nog niet werden geratificeerd door het Belgische parlement, internationale luchthavens aan te duiden.

Dit gebeuren is kenmerkend voor de typische sluipende besluitvorming die met betrekking tot de luchthaven van Deurne de regel is. Voor ons hoeft Deurne niet noodzakelijk een luchthaven te blijven, maar indien men van Deurne een internationale luchthaven wil maken, moet de startbaan in elk geval worden uitgebreid. Ook daarover werd nog geen beslissing genomen.

Ik vrees dat dit kleine telexbericht zware gevolgen kan hebben. In een dossier van sluipende besluitvorming is het typisch dat men in eerste instantie via zijwegen de luchthaven erkent als internationaal om daarna de startbaan te verlengen en uiteindelijk de definitieve beslissing omtrent Deurne te laten bezegelen.

Hoe is dit besluit van de Vlaamse regering te rijmen met uw voorstel in

Vogels

de beleidsvisie rond de regionale luchthaven van Deurne ? Is dit besluit niet prematuur aangezien het akkoord van Schengen in wezen nog niet bestaat ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, het is zeer belangrijk dat de Vlaamse Raad tijdig de nodige maatregelen neemt omdat wij de uitvoering van de Schengen-verplichtingen ter harte nemen.

Ik pleit op dit ogenblik niet voor een offensieve strategie rond de uitbouw van deze luchthaven en het zich verder inschakelen in de economische dienstverlening van de regio, hoewel ik hiervan persoonlijk een voorstander ben.

Het erkennen van Oostende en Deurne als grensluchthavens voor het Schengen-gebied, moet zowel aan Oostende en Deurne de mogelijkheid bieden om een aantal internationale verbindingen in stand te houden en desgevallend uit te breiden.

Deze maatregelen, die trouwens ook door Wallonië worden genomen, moeten op tijd komen. In het kader van de interministeriële conferentie van de ministers van Verkeer werd hieromtrent vorige dinsdag trouwens een duidelijke afspraak gemaakt. Binnen de werkgroep werd vrijwel door iedereen aanvaard dat naast Zaventem, Luik en Charleroi ook Antwerpen en Oostende in het kader van de Schengen-regeling zullen worden erkend.

Deurne kan een belangrijke functie blijven vervullen als onderdeel van het totale dienstenpakket van de economische metropool Antwerpen. Ik ben het ermee eens dat dit niet mag leiden tot een overdreven omgevingshinder. Het aantal bewegingen is vorig jaar, ondanks de onrustwekkende berichten die dienaangaande werden verspreid, trouwens met 8.000 eenheden verminderd terwijl het aantal

passagiers met 20 percent is toegenomen.

De 181.000 passagiers die gebruik maken van de luchthaven van Deurne en de 1.000 vrachttton die jaarlijks worden vervoerd, vormen een economisch gegeven dat men niet zonder meer kan negeren.

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, de snelheid om dit internationaal akkoord uit te voeren, staat in schril contrast met de traagheid die we in ons land gewend zijn om akkoorden uit te voeren met betrekking tot bijvoorbeeld het leefmilieu.

Ik ben het oneens met de minister, maar dat weet hij ook : de luchthaven van Deurne hoeft helemaal niet in het netwerk van de Antwerpse economische groeipool omdat ze precies mikt op hetzelfde publiek dat ook de TGV beoogt. Bovendien zijn de economische en de ecologische kosten van het vliegveld veel te aanzienlijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over een bouwproject in het Leielandschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hooland tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over een bouwproject in het Leielandschap.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de voorzitter, dit is meer een noodkreet dan een actuele vraag en betreft het eerstdaags naar mijn gevoelen wederrechtelijk illegaal bouwen van een appartementsblok. Ik wens in de Vlaamse Raad te verklaren dat

het arrest van 28 januari 1993 van de Raad van State gebaseerd is op georganiseerd en geïnstitutionaliseerd bedrog.

De gemeenteraad van Sint-Martens-Latem heeft op 9 juni 1987 beslist dat ook dit gebied moest worden beschermd als landschap. Tegelijkertijd werd beslist om het dorp van het vroegere Deurle te beschermen.

Intussen is het dorp als dorpsgezicht beschermd maar werd dit gedeelte van de Leie-oever uit de beschermingsprocedure gelicht. Het voorontwerp met een lijst van beschermde gebieden waarop het dorp vermeld is, dateert van 17 juli 1990 en de klassering is ons betekend op 9 oktober van vorig jaar.

Dit schetst de context.

Het project betreft een appartementsblok in een woonpark. Dit kan niet, maar ik zal zo vrij zijn hierop later dieper in te gaan.

Het blok omvat 15 luxe-appartementen en een woongelegenheden van 15,6 meter hoog met een plat dak en visueel 62 meter breed, of 2,7 keer het volume van het gebouw dat eergisteren voor dag en dauw is afgebroken.

Mijnheer de minister, wat kan u in de gegeven omstandigheden nog doen om deze site te redden en de unieke Leie-oever te vrijwaren voor verdere aanslagen en diefstal van open ruimte en landschap ? De overkant van de Leie is een vallei met een monumentale waarde.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, het betreft hier een betwisting van stedenbouwkundige aard. De vergunning is blijkbaar afgeleverd voor een gebied dat niet beschermd is als landschap of als dorpsgezicht.

Ik ben bereid om onder meer op basis van de gegevens die de heer Van Hooland me meedeelt, bij spoedprocedure na te gaan of de klassering van het landschap op die plaats noodzakelijk is. De intrinsieke waarde van het gebied zal hiervoor bepalend zijn.

Sauwens

De vraag van de heer Van Hooland wijst erop dat wij alle belang hebben bij een grondig en ruim preventief beschermingsbeleid. Alleen kan Monumentenzorg Vlaanderen bezwaarlijk optreden als een soort drenkelingenbeleid.

Ik vrees dat op basis van de bestaande juridische situatie de bescherming als landschap te laat is en dat de afgeleverde vergunning zal worden uitgevoerd. Men heeft me overigens ook meegedeeld dat het gebouw intussen al gesloopt is.

Ik herhaal dat ik bereid ben mijn administratie te vragen om bij hoogdringendheid een dossier samen te stellen zodat tenminste het resterende gedeelte van het landschap en de site, indien dit juridisch mogelijk is, te vrijwaren voor wat de spreker als een werkelijk zware ingreep beschouwt.

De voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de minister, hartelijk dank voor uw antwoord. U hebt gelijk : men moet inderdaad preventief optreden.

Mag ik dan meteen vragen — maar u hoeft die vraag vandaag niet te beantwoorden — wie dit gedeelte uit het dossier van 9 juni 1987 heeft gelicht of wie er verantwoordelijk voor is dat dit klasseringsdossier maar voor de helft is goedgekeurd ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, dit is een zeer specifieke vraag die ik vandaag niet kan beantwoorden omdat ik niet over de technische gegevens beschik. Ik meen zelfs dat ze te persoonlijk is zodat ze eigenlijk niet in de Vlaamse Raad kan worden behandeld. Ik zal de informatie opvragen en ze u schriftelijk mededelen.

Ik heb mijn twijfels over sommige beslissingen van vorige Vlaamse regeringen. Ik ben echter momenteel bevoegd voor het monumenten- en

landschapsbeleid. Ik neem dan ook de volle verantwoordelijkheid voor wat er op dit ogenblik gebeurt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming van kasseiwegen in de Vlaamse Ardennen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tant tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming van kasseiwegen in de Vlaamse Ardennen.

De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mijnheer de voorzitter, de minister heeft recent het besluit genomen om een aantal typische kasseiwegen, voornamelijk gelegen in de Vlaamse Ardennen, te beschermen. Onder meer via de pers werd bekend gemaakt dat het de bedoeling is om op die manier een aantal typische gedeeltes van de wileromloop, de Ronde van Vlaanderen, voor de toekomst te vrijwaren.

Ten gronde hebben wij tegen de bescherming van deze vrij typische wegen weinig bezwaren. Ik wens terzake evenwel één opmerking te maken wat de financiële gevolgen betreft. De minister zal er wellicht mee akkoord gaan dat wie een beslissing neemt, ook bereid moet zijn een deel van de financiële gevolgen te dragen. Deze mogen niet worden doorgeschoven naar de lagere besturen, in casu de gemeenten. Ik wil de minister terzake twee vragen stellen :

Ten eerste, heeft de minister de bedoeling om ook financieel in de gevolgen van deze beslissing tussen te komen, wanneer herstellingswerken noodzakelijk zijn ?

Ten tweede, werden er op de begro-

ting voldoende middelen uitgetrokken om de financiële gevolgen te dragen ? Voor sommige wegen was de procedure om tot herstelling over te gaan, reeds vrij ver gevorderd. Indien de kredieten nu niet beschikbaar zijn, zullen de herstellingswerken op de lange baan worden geschoven en zullen de gebruikers van de betrokken wegen worden ontgoocheld.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, er is een verschil tussen de uitbetaling van premies in het kader van de restauratiereglementering en het preventief beschermingsbeleid dat wij willen voeren.

De Vlaamse regering kan inderdaad financiële verantwoordelijkheid dragen voor een aantal eigendommen, landschappen of goederen die voor een bescherming als monument in aanmerking komen. Het algemeen principe is dat het gaat om een soort openbare dienstbaarheid waarvan de financiële lasten gedeeltelijk door de privé-eigenaar en gedeeltelijk door de openbare beheerder en eigenaar moeten worden gedragen.

De beslissing waarover de heer Tant spreekt, is de eerste stap in een beschermingsprocedure als monument waarbij de betrokken eigenaars en belanghebbenden in het kader van een openbaar onderzoek hun klachten of bemerkingen kenbaar kunnen maken. Aangezien een aantal termijnen moeten worden gerespecteerd, wordt de definitieve bescherming ten vroegste in de loop van de herfst van 1993 verwacht.

Het dossier van de bescherming van 31 kilometer kasseistroken in de Vlaamse Ardennen is reeds lang in voorbereiding bij de administratie. De vraag tot bescherming werd gesteld door de landschaps- en milieuvereniging, de Omer Watez-stichting die ons het dossier in november 1992 heeft bezorgd. De kasseistroken worden uniek omdat er per jaar enkele kilometers kasseistroken uit het Vlaamse landschap verdwijnen. Zij zijn perfect in het landschap ingebed. Zij zouden als wegfundering een rol

Sauwens

hebben omdat zij zowel het overtollige regenwater als het opringende grondwater doorlaten. Ook de bermen moeten worden beschermd, want die bevatten kleine maar belangrijke biotopen, wat ook een belangrijk aspect is.

Vervolgens, dat is meegenomen in een periode waarin de wielersport nog altijd één van de meest populaire Vlaamse sporten is, beschermen wij daarmee één van onze monumenten uit de Vlaamse wielersport namelijk de finale uit de Ronde van Vlaanderen. Om al deze redenen is de bescherming gewettigd. De reacties die wij daarop krijgen, zijn trouwens overwegend positief.

Op uw vraag wat de bescherming betekent voor de gemeentebesturen die herstellingen willen uitvoeren, kan ik het volgende antwoorden. De problematiek en de oplossing die eraan wordt gegeven, werd ondertussen door de administratie in een omzendbrief die aan de gemeentebesturen zal worden verzonden, samengevat. De extra-kost die het beschermd zijn, zal opleggen zal voor 60 percent door ons worden gesubsidieerd. Het provinciebestuur zal worden gevraagd daar bovenop 20 percent van de kost voor zijn rekening te nemen. Dat kan gebeuren binnen het totale budget van 483 miljoen frank dat daarvoor in de begroting 1993 is ingeschreven. U weet dat de Vlaamse Raad de premieregeling voor restauraties in de monumentensector met 50 percent heeft verhoogd.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mijnheer de voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Ik ben het eens met de globaliteit van het beleid van de minister. Het is inderdaad nuttig dat enkele van de typische wegen voor de toekomst worden gevrijwaard, vooral wanneer deze in dorpskernen zijn gelegen. Ik hoop echter dat u prioriteit zal willen geven aan subsidieaanvragen voor de werken waarvan de procedure reeds vrij ver gevorderd is. Op die manier kunnen de **reticenties** van **degenen** die langs

de betrokken wegen wonen, wat worden verminderd. Kan u mij daarop positief antwoorden ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, wij zijn inderdaad van plan om een aantal herstellingen aan deze geklasseerde kasseistroken financieel te ondersteunen, voor zover dit binnen de reglementering valt. Ik ben ervan overtuigd dat een aantal van de dossiers waarover u het heeft daarvoor in aanmerking komen. De bedreiging was echter tweeledig, enerzijds het feit dat men een aantal kasseistroken gewoon verving door betonwegen of asfaltwegen en anderzijds het feit dat men een aantal van die kasseiwegen op abominabele manier oplapte. Onze dienst heeft duidelijke instructies gekregen en zal de herstellingen mee begeleiden en de nodige technische adviezen geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de raad van bestuur van Kind en Gezin

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Devolder tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de raad van bestuur van Kind en Gezin. Minister H. Weckx zal antwoorden in haar plaats.

De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, begin december 1992 verstreek het mandaat van de beheerraad van de openbare instelling Kind en Gezin. Nieuwe kandidaturen waren tijdig aangevraagd. Op 1 februari 1993 was de nieuwe raad echter nog

steeds niet samengesteld. Dit brengt de nodige problemen met zich mee want in opdracht van de Vlaamse regering moet die raad van bestuur de budgetcontrole en ook eventuele aanvullende kredieten neerleggen in de maand januari. De vraag om continuïteit in het beleid stelt zich hier dus duidelijk. Hoe komt het dat dit zolang heeft aangeslept en dat men niet tot samenstelling van een nieuwe raad kon overgaan ? Vond men geen overeenkomst over de filosofische dosering ? Klopt het dat bepaalde strekkingen niet meer in het bureau van Kind en Gezin vertegenwoordigd zullen zijn ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, collega's, namens mevrouw Demeester kan ik u het volgende antwoorden.

De vernieuwing van de raad van bestuur van Kind en Gezin is bijzonder zorgvuldig voorbereid. Het is belangrijk dat bekwame mensen zitting hebben en dat men in het medisch corps een evenwicht vindt tussen artsen en specialisten, dat zowel mannen als vrouwen erin vertegenwoordigd zijn, enzovoort. Voor de eerste keer werd er ook een evaluatie gemaakt van de uittredende leden van de raad van bestuur. Er werd een overzicht gemaakt van de personen die opnieuw kandidaat zijn en van hen die zelf ontslag hebben genomen. Verscheidene personen werden geconsulteerd om goede, nieuwe kandidaten aan te trekken.

Minister Demeester heeft er bovendien aan gehouden de SERV-partners te integreren in de raad van bestuur om een optimale samenwerking te garanderen tussen de voorzieningen en de sociaal-economische realiteit. Vooral in de sector van de kinderopvang en de buitenschoolse opvang is coördinatie meer dan noodzakelijk. Sinds vorige week is de zaak volledig rond, met uitzondering van één naam van de SERV-partners die nog moet worden ingevuld. Mevrouw Demeester heeft mij daarstraks telefonisch nog bevestigd dat binnenkort de voorzitter van Kind en Gezin de

Weekx

raad van bestuur zal kunnen samenroepen.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder : Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord dat u in opdracht van minister Demeester heeft gegeven. Ik denk echter dat men ook in het verleden streefde naar een evenwichtige samenstelling en de juiste man of vrouw op de juiste plaats. Volgens mij uit u op die manier onrechtstreeks kritiek op uw voorganger. Ging men in het verleden dan misschien anders te werk ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitlatingen van nationale ministers ten aanzien van de minister-president

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Wymeersch tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitlatingen van nationale ministers ten aanzien van de minister-president.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, een tweetal weken geleden heeft minister Moureaux fors uitgehaald naar onze minister-president.

Mijnheer de minister-president, via de pers heeft u laten weten dat u via een brief aan eerste minister Dehaene, verontschuldigen heeft ge-

vraagd. Hebt u op deze brief reeds een antwoord ontvangen en **zoniet**, blijft u dan aandringen op verontschuldigen ? Wat zijn uw conclusies ?

Ten tweede, vorige week hoorde ik dezelfde eerste minister van de nationale regering in de commissie voor Sociale Zaken van de Kamer van Volksvertegenwoordigers bijna letterlijk verklaren dat, al voert de Vlaamse regering nog zoveel studies uit omtrent de transfers binnen de Sociale Zekerheid, hij die wel wil lezen, maar zich absoluut niet gebonden acht om daarmee rekening te houden. Mijnheer de minister-president, welke besluiten trekt u daaruit ?

U heeft in Leuven publiekelijk verklaard dat al deze aantijgingen, vooral die van minister Moureaux, niet alleen een belediging zijn voor u persoonlijk, maar ook voor de Vlaamse regering en de hele Vlaamse Gemeenschap. Acht u het deontologisch verantwoord dat nationale ministers zulke uitspraken doen ten overstaan van ministers van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wat het tweede punt van de vraag van de heer Wymeersch betreft, neem ik aan dat zijn fractieleden in de bedoelde commissie voor Sociale Zaken onmiddellijk de verdediging hebben opgenomen van de ministers en van de Vlaamse regering wanneer door de eerste minister een dergelijke uitspraak zou zijn gedaan.

Wat de grond van de zaak betreft, heeft de Vlaamse regering de beslissing genomen om een studie inzake transfers in de Sociale Zekerheid te laten uitvoeren. Alle overheden van dit land zijn, in het kader van de federale loyaliteit, gehouden hun medewerking te verlenen aan een dergelijke studie. Zonder echter vooruit te willen lopen op een aantal grondwetswijzigingen, betekent zulks dat niet alleen vanuit gemeenschappen en gewesten, maar ook vanuit de fe-

derale overheid, deze federale loyaliteit moet worden opgebracht.

Wat het eerste punt betreft, weet u dat ik onmiddellijk een brief aan de eerste minister heb geschreven. Ik vind het inderdaad niet behoorlijk en beschaafd dergelijke uitlatingen te doen, ook al behoort men tot een andere regering. Men kan van standpunt verschillen, maar men mag zich nooit verlagen tot uitspraken zoals die van de heer Moureaux.

Ik heb niet gereageerd met parallelle beelden, maar ik heb aan de eerste minister gevraagd mij de nodige uitleg te verschaffen. Ondertussen heeft de heer Moureaux in de openbare Senaatszitting erkend dat, afgezien van het feit dat hij zichzelf soms een rauw persoon vindt, hij zijn uitspraak zonder enige terughoudendheid betreurt als hij daarmee bepaalde mensen en een gemeenschap zou hebben gekwetst. In ons parlementair systeem is het mijns inziens belangrijker te horen dat een minister in plenaire vergadering zijn woorden betreurt dan een brief te ontvangen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Moureaux heeft tijdens de plenaire vergadering van de Senaat misschien wel een aantal zaken toegegeven — hij betreunde effectief dat zijn woordgebruik vrij rauw was — maar hij voegde daar duidelijk aan toe er niet aan te denken zijn verontschuldigen aan te bieden. Hij bevestigde dit bovendien nog in een interview met De Morgen.

Daarom wil ik u dringend verzoeken de nodige stappen te zetten en nogmaals op verontschuldigen van de federale minister aan te dringen, **we** ze het niet voor uzelf, dan toch voor de Vlaamse Raad en de hele Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Ik kan alleen maar bevestigen wat ik daarnet al zei. Vermits er nu

Van den Brande

eenmaal verschillende instellingen bestaan, kan de heer Moureaux niet worden ondervraagd in ons Vlaamse parlement. In één van de twee nationale assenblées waar dit wel kan, gaf hij een antwoord dat aan duidelijkheid niets te wensen overliet. Van die verontschuldiging werd dan ook akte genomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

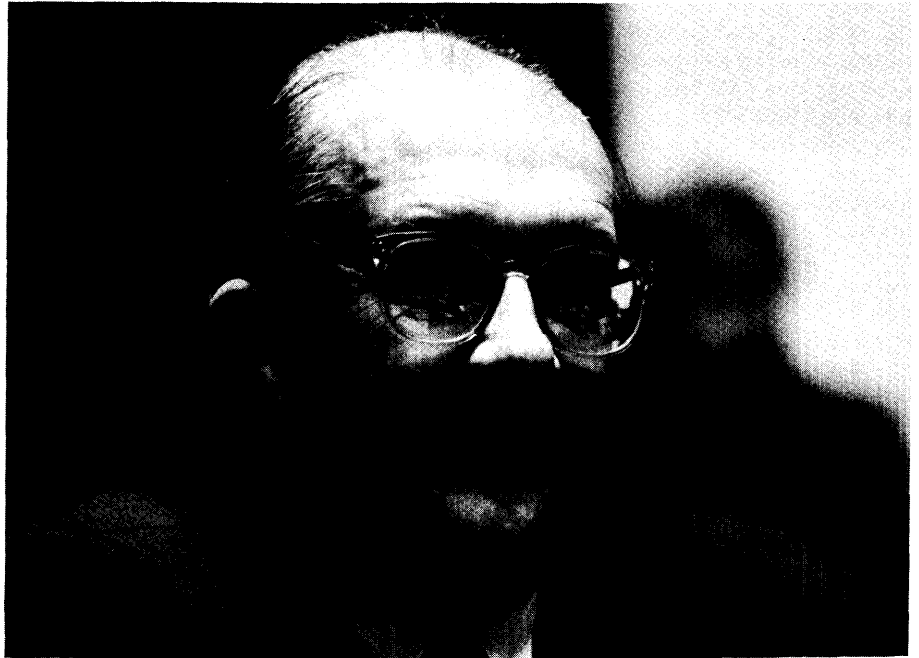
Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse verankeringsstrategie bij de federale privatiseringsronde

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse verankeringsstrategie bij de federale privatiseringsronde

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de federale minister van Financiën, de heer Maystadt, verklaarde dat de vroegere commissie-Maldague, de huidige commissie-Masset, die een evaluatie moet opstellen van de activa van het Rijk, bijna met haar werk klaar is.

In de pers zijn artikels verschenen over een verkooplijst van overheids-participaties, waarin onder meer genoemd worden : de ASLK, Distrigas, Belgo nucleaire, NMKM, enzovoort. Ook werden een aantal kopers of belanghebbenden vermeld, die hun eieren best wel in die korf willen leggen.

J. Devolder, VLD-Raadslid ondervroeg minister W. Demeester-De Meyer (CVP) over de samenstelling van de raad van bestuur van Kind en Gezin

Wij merken op dat het hier vooral gaat om Franse groepen en met die groepen verbonden afdelingen in België.

Ik vind het zeer verdienstelijk dat u, in niet onbelangrijke mate, het debat mee hebt aangetrokken in verband met een eventuele verankering van Vlaanderen in bepaalde belangrijke economische en financiële bedrijven. Dit debat is nog volop aan de gang in financiële, economische en ook politieke kringen, want wij zullen immers dit debat voeren. Ook in academische kringen wordt druk over dit onderwerp gediscussieerd. Professor Vuchelen gaf reeds zijn mening te kennen en ook de economische faculteit van de Leuvense universiteit boog zich over het probleem.

Mijnheer de minister-president, u spreekt over een verankeringsholding. Hieruit blijkt dat u reeds een bepaalde filosofie hebt ontwikkeld. Uiteraard betekent dit ook dat er een soort afspraak met de federale overheid moet worden gemaakt, want zij beslist uiteindelijk tot al dan niet veropen. Deze afspraak is onontbeer-

lijk, omdat wij niet graag als bedelaars aan de poort staan, terwijl de federale overheid uit louter financiële en mathematische belangen een bepaalde visie ontwikkelt. Ik meen dan ook dat een politieke discussie daarover mogelijk moet zijn.

Mijnheer de minister-president, heeft de Vlaamse regering daaromtrent reeds overleg gepleegd met de federale regering of wordt het in ieder geval gepland ?

Heeft de Vlaamse regering een strategie ontwikkeld of wordt die momenteel nog uitgewerkt ? Welke middelen zijn daarvoor beschikbaar ? Wij kunnen immers wel naar de maan grijpen, maar daarom kunnen wij ze nog niet vatten.

Moeten wij er bij de federale regering niet op aandringen dat bij die eerste privatiseringsronde een soort wachttijd in acht wordt genomen tot wanneer wij hier in Vlaanderen onze inzichten op een rijtje hebben gezet ? Het is immers mogelijk dat wij niet tijdig klaarkomen met het bepalen van onze strategie en aldus misschien

Van Grembergen

voor een voldongen feit worden geplaatst over een of ander concept.

Mijnheer de minister-president, tot zover in elk geval de vragen die Vlaanderen graag wil beantwoord zien.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Voorzitter, collega's, het is moeilijk om deze complexe problematiek volledig binnen het korte tijdsbestek van de actuele vragen te behandelen.

In het licht van het **Sint-Michielsakkoord** is het aan te bevelen dat elke overheid handelt en controleert binnen haar specifieke **bevoegdheidsomschrijving**. Ook de Vlaamse Raad mag niet voortdurend tussenkomen in bevoegdheden die zich op een ander vlak situeren.

Een aantal bevoegdheden worden verdeeld maar over deze materie bestaat geen enkele institutionele basis die ons toestaat zelf beslissingen te nemen en dit niettegenstaande deze problematiek gevolgen heeft voor Vlaanderen.

De voornaamste doelstelling van de privatisering is het verbeteren van de kwaliteit van de aangeboden diensten. Het debat over privatisering of aanwezigheid van de overheid steunt niet op een ideologische basis. Eigenlijk is het een kwalitatief debat. Bovendien deel ik volledig de zorgen van de federale overheid die voor een uitzonderlijk moeilijke budgettaire opdracht staat.

De zogenoemde verankering en privatisering kunnen niet los van elkaar worden gezien. Daarom meen ik dat de federale overheid zorgzaam moet zijn bij de privatisering van gehelen of gedeelten van instellingen die door het hele land werden opgebouwd. Wanneer het actief gezamenlijk werd opgebouwd, moet de federale overheid de nodige voorzichtigheid aan de dag leggen. Wanneer de federale overheid geen oog zou hebben voor de hefboomen en het eigenaarschap

van gehelen of gedeelten van deze instellingen zou zij niet enkel de Vlaamse of Waalse economie, maar de volledige Belgische economie schade berokkenen.

Ten slotte vind ik het vanzelfsprekend dat we op het gebied van het economisch beleid een aantal aanzetten geven. Op 4 maart 1993 zullen we ondermeer in de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid de gelegenheid hebben om nader in te gaan op deze problematiek. In deze commissie zal er ook worden gesproken over de rol en de plaats van de overheid in de economische beleidsvoering en over de plaats van de overheidsinstrumenten.

Diegene die oppert dat mijn opvattingen leiden tot grotere verstaatsing, leest mijn verklaringen niet goed na of stelt de problematiek opzettelijk kwaadwillig voor.

Het tegendeel is waar. Indien ik de idee hebt geuit van een maatschappij -noem het een holding- dan spreekt het voor zich dat het aandeel van de overheid daarin kleiner zal zijn dan nu het geval is in het **overheidsinstrument GIMV**.

Eén van de formules die ik verdedig, is precies het tot stand brengen van een associatie van private kapitalen, dus van private institutionele beleggers, samen met een heel beperkt gedeelte van de huidige **overheidsmiddelen** om op die manier met slagkracht, gericht, selectief en op basis van vaste criteria te zorgen voor een waarborg voor een deel van onze economische mogelijkheden. Het lijkt mij erg belangrijk dat een aantal private beleggers op deze gedachte zouden inspelen. In een vrije markteconomie kan ik hen daartoe niet dwingen, dat behoort trouwens niet tot mijn opvattingen. Wanneer ik zou vaststellen dat er voor deze idee geen interesse bestaat, is het minste wat men dan kan zeggen dat ik mijn plicht als minister van Economie heb vervuld, door te wijzen op de consequenties van het ondernemerschap in een vrije markteconomie voor zowel het privatiserings- als het **verankeringsdebat**.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn fractie heeft ook altijd een bepaalde manier van privatisering verdedigd. Men moet daarom niet alles op de markt gooien : essentiële dienstensectoren moeten tot de bevoegdheid van de overheid blijven behoren, vermits zij zorgen voor de nodige maatschappelijke sterkte. Wij zijn tegenstander van een ongebreidelde privatisering.

Wanneer men privatiseert, moet men er toch ook zorg voor dragen niet bij een nieuwe vorm van kolonialisering uit te komen, waarbij men alleen uit is op winst, het terrein zo goed mogelijk uitlooft en uitzuigt en een woestijn achterlaat, eens de winsten en baten binnen. Vlaanderen heeft een zeer groot spaarquotum. Ik zou het niet prettig vinden als dit alleen zou worden gebruikt om in andere landen louter winsten te gaan afschuimen, zodat wij als een soort renteniers gelden uit andere landen binnenhalen. Daarbij zou immers het element investering in Vlaanderen wegvallen en dit zou onze toekomst ondermijnen.

Het verankeringsgegeven moet vooral in dit perspectief worden bekeken. Het gaat er niet om dat wij, de overheid, de rol van ondernemer moeten spelen en het terrein moeten bezetten. Wel moeten bepaalde **veiligheidsclausules** worden aangewend om ons zekerheid te bieden voor de toekomst.

Het debat is belangrijk en het lijkt mij dat er in de Vlaamse Raad een grote eensgezindheid zou kunnen tot stand komen inzake politieke keuzes. Wij moeten echter niet sneller willen lopen dan nodig : de verankeringen moeten niet op stel en sprong gebeuren. Wij pleiten voor een ernstig debat daarover en voor overleg met de federale regering, waarna uiteindelijk conclusies kunnen worden getrokken. Dit is wat ons bekommert.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik deel de mening van de heer Van Grembergen.

Van den Brande

Het lijkt mij nuttig dit debat ook in het federale parlement te voeren, al is het niet aan mij om daarover te beslissen. Louter ten informatieven titel wil ik deze Raad meedelen dat in alle Europese landen, het meest in Frankrijk, de privatiseringsoperaties altijd gepaard gingen met **meerderheidsverankeringen** vanuit het betrokken land.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de Waalse expansiedecreten voor Vlaamse bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de Waalse expansiedecreten voor Vlaamse bedrijven.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het debat over de Vlaamse verankering viert inderdaad hoogtij.

Mijn fractie vreest enigszins dat de privatisering op het niveau van de gewesten uiteindelijk zal betekenen dat men overgaat tot Vlaamse verstaatting, via ankerholding of wat men daarvoor nog aandraagt. Voor de VLD is het duidelijk dat de eerste en beste manier van verankering erin bestaat het inplanten van bedrijven in Vlaanderen te ontdoen van elke vorm van concurrentiehandicaps. Juist daarover heb ik een vraag. Wij stellen vast dat er meer en meer con-

currentiehandicaps ontstaan voor Vlaamse bedrijven die zich in het Vlaamse Gewest willen vestigen.

Ik verwijs hierbij naar de vele Vlaamse bedrijven die vandaag reeds zijn ingeplant in Moeskroen. Zij hebben zich juist over de taalgrens gevestigd omdat zij daar veel meer voordelen krijgen en minder concurrentiehandicaps kennen. Er dreigt nu een nieuwe handicap gecreëerd te worden. We hebben in een dagblad kunnen lezen dat de Waalse minister-president, de heer Spitaels, in zijn expansiewetgeving ingrijpt in de federale vennootschapsbelasting. Hij creëert een voordeel voor diegenen die zich in het Waalse Gewest inschrijven omdat de dubbel lineaire afschrijvingen gedurende drie jaar van toepassing zouden zijn. Dit is een manifeste inbreuk op de federale vennootschapsbelasting. Ook de Raad van State heeft dit opgemerkt. Nu blijkt uit het betrokken artikel dat de federale regering er niet aan denkt om een klacht in te dienen bij het Arbitragehof. Om deze zaak te kunnen stoppen, moet die klacht voor 28 februari worden ingediend. Nu kan u natuurlijk zeggen dat dit niet specifiek tot onze bevoegdheid behoort en dat het eerder een belangenconflict is ten overstaan van de federale regering. Wij bekijken deze zaak echter vanuit het economisch oogpunt. In uw hoedanigheid van minister van Economie die de concurrentiehandicaps voor de Vlaamse bedrijven wil verkleinen, belangt deze zaak u wel degelijk aan. Wij vragen nu of u over dit probleem overleg wil plegen en om, indien de federale regering om allerlei politieke redenen geen klacht durft in te dienen, hierover een belangenconflict uit te lokken voor het Arbitragehof.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Denys, u heeft er zelf allusie op gemaakt en u weet dus dat er op dit ogenblik een overleg plaatsvindt tussen de federale overheid en het Waalse Gewest. Het is vanzelfsprekend dat ik die zaken op de voet volg en dat een mogelijke actie van de Vlaamse regering alleen na de af-

ronding van dit overleg kan plaatsvinden, als alles duidelijk is. Ik kan in ieder geval zeggen dat door de **expansiewetgeving** van 1970 en 1978 ook het Waalse Gewest gehouden is om zich te conformeren aan de Europese richtlijnen. Wat het Vlaamse **expansiedecreet** betreft, hebben wij het advies van de Raad van State gekregen en overleg gepleegd met de Europese Commissie. Wij zullen dit decreet dan ook binnen zeer korte tijd in de Vlaamse Raad kunnen behandelen. Aan Waalse kant bestaat er een **basisexpansiedecreet**, maar er heerst onduidelijkheid over de **uitvoeringsbesluiten**. Op dit ogenblik wens ik dan ook niet vooruit te lopen op de zaken omdat er nog geen duidelijkheid is over de definitieve houding van het Waalse Gewest. Als er duidelijkheid is en als het noodzakelijk is, zullen wij uiteraard ingrijpen.

Los van dit probleem vind ik dat we verstandig moeten handelen en ieder moet vanuit zijn autonomie de opportuniteit van investeringen en nieuwe vestigingen onderzoeken. Wij doen dat ook met grote overtuiging. In de interpellatie van collega Laverge zal ik daar dieper op ingaan. Naar mijn mening mogen we elkaar niet voor de voeten lopen, maar we moeten optreden conform de Europese richtlijnen en binnen het kader van de Belgische wetgeving. Ik kan u verzekeren dat wij deze zaak op de voet volgen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister-president, het probleem is dat men voor 28 februari moet optreden omdat anders de termijn verstrijkt waarbinnen men de zaak kan blokkeren. U volgt de zaak op de voet, maar wat zal u doen om er voor te zorgen dat de zaak voor 28 februari wordt geblokkeerd ? U zegt dat dit binnen de autonomie van de gewesten valt, maar u weet ook dat die autonomie op een federale loyaliteit gebaseerd moet zijn. Als men in het ene gewest bepaalde voordelen plant die men in het andere gewest niet kan geven, zitten we op een verkeerd spoor. Mijnheer de minister-president, u weet ook dat dit niets met Europa te

Denys

maken heeft. Als er binnen de Belgische wet op de fiscaliteit een eigen toepassing per gewest bestaat, heeft dat niets te maken met subsidies. Naar mijn mening zal Europa op dit vlak dan ook niet regulerend of corrigerend optreden. Ik vraag u nogmaals wat u zal doen om deze zaak voor 28 februari te blokkeren ?

Minister-president L. Van den Brande : Ik kan enkel bevestigen dat we de zaak op de voet volgen. Ik zal een evaluatie maken op het ogenblik dat we vaststellen dat er een deloyale concurrentie zou ontstaan op basis van de fiscale wetgeving.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse kandidatenlijst voor het Comité der Regio's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse kandidatenlijst voor het Comité der Regio's

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de volgende weken zal zowel op het niveau van de Raad van Europa als binnen de Europese instellingen opnieuw worden gesproken over de regionale instellingen, meer bepaald over het Comité van de Regio's.

Ik beschik over informatie dat, hoewel het verdrag van Maastricht nog

niet overal is goedgekeurd, meerdere lidstaten toch reeds hun kandidatenlijst hebben ingevuld.

In het regeerakkoord is duidelijk gesteld dat men ten aanzien van de samenstelling van de regio's de zeventwaalf verhouding zal nastreven. Wat is de stand van zaken ? Zijn er moeilijkheden in verband met de aanwezigheid in het comité van vertegenwoordigers van lokale besturen ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik kan niet ontkennen dat er moeilijkheden zijn.

Mijnheer Suykerbuyk, uw informatie over de stand van zaken is iets te rooskleurig. Onder meer op de interministeriële conferentie voor buitenlandse betrekkingen werd een stand van zaken gegeven van de toestand in de twaalf lidstaten. Als lid van het bureau van de vereniging van de Europese regio's heb ik eveneens informatie over de stand van zaken. Uit mijn bronnen blijkt dat in wezen enkel Nederland heeft uitgemaakt wie men zal sturen naar het Comité van de Regio's. Men heeft een optie genomen om een verdeling te maken tussen provinciale vertegenwoordigers en vertegenwoordigers van steden en gemeenten. Het Comité van de Regio's kan uiteraard alleen operationeel worden op het ogenblik dat het verdrag van Maastricht is geratificeerd.

Onze opvatting blijft dat we er willen naar streven dat vertegenwoordigers van Vlaanderen, Wallonië en Brussel vertegenwoordigers zijn van de respectievelijk ke gemeenschappen of gewesten. Wij hebben er alle belang bij dat het Comité van de Regio's is samengesteld uit vertegenwoordigers van de hoogste beleidsentiteiten. Het is niet goed voor het Europees project en voor de verdieping van Europa dat er een amalgaam zou ontstaan van vertegenwoordigers en dat de gemeenten en de steden hun rechten moeten aanbrenge, er zijn andere kanalen om dit te doen. Mijn collega, de heer Spitaels heeft dezelfde oriëntatie.

Er werd informeel intensief overleg gepleegd om tot een oplossing te komen. Ik zal dit voortzetten, zodat wij tijdig klaar zijn.

Wellicht zal na de staats hervorming het gesprek worden voortgezet. Ik zal al het mogelijke doen om klaar te zijn om vertegenwoordigd te zijn in het comité, maar op basis van de lijnen die ik zojuist heb aangegeven.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u in die richting zal verdergaan. De regio's en de steden hebben elk hun vertegenwoordiging.

Ik noteer dat Nederland in deze blijkbaar alleen voorop loopt, maar wel op het verkeerde spoor.

Minister-president L. Van den Brande : U zegt met woorden wat ik denk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het reddingsplan voor DAF-Westerlo.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Peeters tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen over het reddingsplan voor DAF-Westerlo.

De heer Peeters heeft het woord.

De heer J. Peeters : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, u weet beter dan ik dat zich de laatste weken een groot sociaal drama in de Kempen afspeelt, zowel in de Zuiderkempen bij DAF-Westerlo, als in de

J. Peeters

Noorderkempen bij DAF-Eindhoven, waar nogal wat Vlaamse grensarbeiders naar Eindhoven pendelen.

Wij zijn dan ook verheugd te vernemen dat een ondernemingsplan werd uitgewerkt, met een toezegging van de Vlaamse overheid om een kapitaal-inbreng te doen in de onderneming DAF die in moeilijkheden verkeert. Dit kan een begin van een oplossing zijn voor een gedeelte van de werknemers aldaar.

Toch blijven een aantal onduidelijkheden en onzekerheden, waarover ik u enige verduidelijking wens te vragen. Ik heb begrepen dat de kapitaal-inbreng onder verschillende vormen zal gebeuren, zowel in de globale DAF-groep internationaal als in DAF-Westerlo, de Belgische vertakking ervan. Zal die kapitaal-inbreng gebeuren in een al dan niet gefailleerde DAF-onderneming? Ik neem aan dat op het ogenblik dat u de onderhandelingen hebt gevoerd, u wist of u geld zou pompen in een onderneming die na een faillissement van haar vroegere lasten zal zijn bevrijd of in een onderneming die wij op dit ogenblik kennen, met alle moeilijkheden omtrent schuldproblematiek.

Mijnheer de minister-president, kan u ter zake enige zekerheid geven? Zal DAF-Westerlo volgende week dinsdag al dan niet in falig gaan?

Hebt u uit de onderhandelingen begrepen dat inderdaad een faillissement nakend is?

Welke voorwaarden hebt u gekoppeld aan de inbreng van kapitaal in DAF? Wij hebben cijfers gezien over een gegarandeerd werkvolume, zowel in de marketingafdeling van Eindhoven als in Westerlo. Er is nog geen zekerheid omtrent de arbeids- en loonvoorwaarden voor de werknemers die eventueel na een faillissement opnieuw in dienst kunnen komen of in dienst kunnen blijven. Hebt u inzake arbeids- en loonbehoud voorwaarden gesteld?

Hebt u ook voorwaarden gesteld inzake het behoud van de inbreng van DAF in een bijzonder brugpensioen-

fonds voor de werknemers die op dit ogenblik van DAF een brugpensioenuitkering krijgen en dat in de toekomst ook liefst zouden behouden? Er zijn wat die twee aspecten betreft toch nog enige onduidelijkheden omtrent de voorwaarden die u hebt gesteld. Bent u in de toekomst bereid via uw afvaardiging in de raden van bestuur van Eindhoven en Westerlo — hier beschikt u over een blokkeringsminderheid — in die onderhandelingen een actieve rol te spelen opdat de personen die kunnen blijven maximale arbeidsvoorwaarden en sociale voordelen kunnen behouden, ook na een faillissement dat blijkbaar toch wel nakend is?

In de onderhandelingen omtrent een kapitaal-inbreng hebt u een aantal voorwaarden gesteld inzake sociale begeleidingsmaatregelen voor de personen die toch nog moeten afvloeien, zeker indien dit met een faillissement gepaard zou gaan omdat dan de wettelijke sociale begeleidingsmaatregelen en de bedrijfsbegeleiding minimaal zullen zijn. Werden aan een inbreng van kapitaal ter zake enige voorwaarden gehecht?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, aangezien ik vaststel dat ter zake sommige dingen wat door mekaar worden gehaald, wens ik eerst en vooral duidelijk te maken dat de DAF-problematiek en de Boelwerkproblematiek enigszins van elkaar verschillen.

Gisteren kreeg ik de gelegenheid uitvoerig te antwoorden op vragen aangaande de Boelwerkproblematiek waarvoor een oplossing werd gevonden, rekening houdend met de bepalingen van het Europees scheepsbouwbeleid, van de zevende richtlijn en binnen de budgettaire mogelijkheden. Het is de Vlaamse Raad die op 18 december de basis legde in het programmadecreet teneinde een oplossing te bieden, niet alleen voor de problemen in de scheepsbouwsector, in het algemeen, maar ook in het bedrijf zelf.

In verband met het DAF-dossier

biedt de Vlaamse overheid nu reeds zekerheid wat de oude lening van 1 miljard 499 miljoen frank betreft. Dat betekent dat in tegenstelling tot heel wat andere bedrijven, waar de Vlaamse overheid rechtstreeks noch onrechtstreeks aanwezig is, zij ter zake wel tussenkomt.

Op de vraag of volgende week een faillissement zal worden uitgesproken, kan ik niet antwoorden. Wij kennen immers geen staatseconomie. Ik ben ervan overtuigd dat de vrije onderneming aan de basis ligt van het economisch gegeven. Het behoort dus aan de bestuurders en aan de verantwoordelijken van DAF-België om hun verantwoordelijkheid ter zake te nemen. In mijn hoedanigheid van minister-president heb ik dienaangaande geen opinie. Wel heb ik een opvatting wat de consequenties van een faillissement betreft. Ter informatie kan ik wel zeggen dat het boedelkrediet dat in Nederland werd toegestaan in het kader van de juridische regeling van de zogenaamde surséance, slechts loopt tot 26 februari aanstaande.

Tijdens de voorbije weken had ik intensief contact met de Nederlandse regering, meer bepaald met de heer Andriessen, minister van Economie. Vorige dinsdag hebben wij deze aan gelegenheid uitvoerig besproken. Principeel — weliswaar onder bepaalde voorwaarden — kwamen wij tot de conclusie dat een participatie mogelijk is. Concreet betekent dit het volgende. Het bestaande herstructureringsplan werd sedert 7 februari laatstleden aangepast. Dit plan voorziet in het behoud van 753 werkplaatsen voor DAF-Oevel, verdeeld als volgt : 500 directe en 253 indirecte medewerkers ; 38 medewerkers in het distributiecentrum en de helft van de Vlaamse werknemers die nu te Eindhoven werken. Vervolgens biedt dit plan ook de zekerheid dat te DAF-Oevel in de toekomst assen en cabines zullen worden vervaardigd. Tot slot zullen een aantal lasten van DAF-Leyland niet worden gekoppeld aan hetgeen zou gebeuren met de Nederlandse moedermaatschappij en de Belgische dochtermaatschappij. In dat verband wordt

Van den Brande

de mogelijkheid geboden — en het engagement bestaat — tot een participatie van 55 miljoen gulden. Dit bedrag staat tegenover het engagement van de Nederlandse overheid ten belope van 195 miljoen gulden. Dit is dan op zijn beurt gekoppeld aan een aantal zekerheden waarvan het technisch aspect werd overwogen. Wij hopen dat dit zich zal uiten in een participatie van 40 miljoen gulden in de moedermaatschappij in Nederland, met aanwezigheid in een aantal organen van de — waarschijnlijk — nieuwe maatschappij en hoe dan ook een participatie van 15 miljoen gulden in DAF België — DAF-Oevel die moet leiden tot een blokkeringsminderheid van 25 percent.

Waarom hebben wij voor deze oplossing gekozen? Als men van ons een inspanning verwacht voor het belangrijke dossier van DAF, geven wij er de voorkeur aan ook medezegging te krijgen. Dat hoeft niet voor een lange periode te zijn. Ik heb ook gisteren, in antwoord op vragen van onder meer de heer Candries, gezegd dat we, meer nog dan in het verleden, moeten nagaan op welke wijze onze overheidsinstrumenten moeten investeren, om het aandeel van de overheid nadien sneller te verminderen.

De voorwaarde voor dit alles is natuurlijk dat er een sluitend akkoord tot stand komt. De bewindvoerders hebben op dit ogenblik als grote taak een nieuw maatschappelijk kapitaal van 450 miljoen gulden samen te stellen. De Nederlandse regering zou eventueel 195 miljoen gulden bijdragen, de Vlaamse regering 55 miljoen gulden, zodat er nog 200 miljoen gulden moet worden gevonden. Zelfs rekening gehouden met alle elementen moeten we ook in dit dossier inzake kapitaalparticipatie alles op alles zetten om de Vesoc-richtlijn te volgen. Dat is trouwens de enige manier om de zaak te regelen.

Tenslotte zeg ik nog dat wij een deelneming overwegen in DAF omdat wij ervan overtuigd zijn dat het hier gaat om een strategische sector, waar wij een eigen technologie en vakman-

schap hebben ontwikkeld. Bovendien beschouwt Europa heel de sector transport, de fabricatie inbegrepen, als een prioritaire sector. Wij hebben dus sterke economische argumenten, maar wij moeten voorzichtig zijn. Het budget mag immers niet extra worden belast. Voor de participatie die we tot stand willen brengen, putten we dus uitsluitend uit de reserves van de GIMV.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer J. Peeters : Mijnheer de minister, ik ben het volkomen eens met uw ondersteuningsbeleid. Ik noteer ook dat u nogal wat belang hecht aan een zeggingskracht nadien, via de blokkeringsminderheid, in DAF-Oevel. Ik dring er op aan dat er maximaal wordt gewaakt over het behoud van de loon- en arbeidsvoorwaarden en van de brugpensioenen voor de werknemers die van de oude DAF-vestiging worden overgenomen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Peeters, het spreekt vanzelf dat de Vlaamse regering niet de bedoeling heeft automobiel- of truckconstructeur te worden. Daarvoor zijn andere mensen beter geschikt. Het is wel onze bedoeling om, als we middelen aanreiken, voldoende zicht te hebben op de strategische grote oriënteringen van het bedrijf.

De voorzitter : Het incident is gesloten

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de muskusrattenplaag in de Ijzervallei

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maertens tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en

Huisvesting, over de muskusrattenplaag in de Ijzervallei.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de voorzitter, er wordt momenteel een enorme aangroei van de populatie muskusratten in het waterwinningsgebied van de Ijzervallei waargenomen. Dat is een ernstig probleem, want de ratten veroorzaken veel schade aan de dijken, waardoor de kosten voor het onderhoud van de waterlopen hoger oplopen. Investeren in rattenbestrijding, betekent besparen op de onderhoudskosten.

Er wordt nu ook meer rattenvergift gebruikt en daardoor komt chloorfacinon in het milieu terecht.

De oorzaken van de rattenoverlast zijn gekend.

Ten eerste, is er een gebrek aan personeel. De rattenvergift van de Ijzervallei moet ook de Vlaamse Ardennen aandoen.

Ten tweede, is er een gebrek aan samenwerking met Frankrijk, dat de muskusrattenbestrijding nauwelijks aanpakt. De ratten weten de landsgrenzen natuurlijk niet liggen.

Ten derde, doen de gemeenten te weinig inspanningen voor de opleiding en de inzet van bevoegd personeel.

Ten vierde, werkt de privatisering van de bestrijding de efficiëntie niet in de hand.

Tienduizend muskusratten brengen bij een verdelgingsgraad van 50 percent 31 miljoen nakomelingen voort op 5 jaar. Er is een verdelgingsgraad van 90 percent nodig om de situatie te beheersen. Alleen van een gerichte aanpak met voldoende gekwalificeerd en behoorlijk gecontroleerd personeel mag heil worden verwacht. In de gemeenten wordt aan die voorwaarden niet altijd voldaan.

Mijnheer de minister, welke afspraken hebt u met de Fransen inzake de bestrijding van de muskusratten?

Waarom wordt het kader van officiële rattenvergifters niet tijdig aangevuld

Maertens

met kandidaten uit de wervingsreserve ?

Welke evolutie is er op budgettair vlak voor de aanpak van dit probleem ?

Waarom wordt er niet meer geïnvesteerd in de gemeentelijke opleiding en medewerking ?

Wat zijn de effecten van het overmatig gebruik van lokazen met chloorfacinon op het milieu en de drinkwaterwinning in dat gebied ?

De voorzitter : Minister De Batselier, heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, deze vijf technische vragen kan ik onmogelijk grondig beantwoorden, als ik die pas vandaag om halfeen door mijn administratie kan laten behandelen.

Ik zie de actualiteit van deze vraag niet in, want op dit ogenblik is er geen echte rattenplaag. De rattenpopulatie is niet groter dan voorheen.

Mede op vraag van velen in deze Raad wordt deze problematiek op een gedecentraliseerde wijze aangepakt. Het regionaal comité heeft deze ochtend om tien uur vergaderd. Dat is het enige actualiteitsaspect aan uw vraag. Ik heb nog geen verslag gekregen van deze vergadering.

Aan mijn collega voor Onderwijs wil ik wel eens vragen hoe we de Frans-Belgische grens aan de ratten kunnen leren kennen, maar dit ligt toch moeilijk. Wij hebben een overeenkomst inzake rattenbestrijding met Nederland. In Nederland zijn er ambtenaren bevoegd voor de rattenbestrijding. In Frankrijk stoort men zich nauwelijks aan deze plaag en zijn er geen officieel bevoegde personen, ik kan dus geen contract afsluiten.

Op dit ogenblik sluiten we overeenkomsten af met privé-bedrijven. Ik weet dat er een probleem is met de rattenvervangers, zowel in de openbare dienst als in de privé-sector. Zij dijken de rattenplaag wel in, maar zullen ze nooit volledig onder controle hebben.

U heeft gevraagd welke geldmiddelen daarvoor uitgetrokken worden. Voor contracten die afgesloten worden met gespecialiseerde aannemers ter bestrijding van de muscusratten is een bedrag van 130 miljoen frank gepland voor de onbevaarbare waterlopen ; 70 miljoen frank voor werkings- en loonkosten van de 40 officiële rattenvangers in het Vlaams Gewest ; voor de Ijzervallei is er één voltijds muscusrattenvanger en 5 rattenvangers werden aangesteld door de polders en wateringen of door de gemeenten.

Inzake de afspraak met Frankrijk en de provincie voor de geïntegreerde bestrijding, heeft Aminal pogingen ondernomen, maar heeft geen bevoegde gesprekspartner in Frankrijk gevonden.

De regionale comités zijn voor ons zeer belangrijk omdat zij samenvallen met de arrondissementen en in hun ambtsgebied totaal verantwoordelijk zijn voor het organiseren van de samenwerking. Het regionaal comité van de Ijzer is verantwoordelijk voor het samenwerkingsverband, desgevallend over de grens.

De decentralisatie van de bestrijding naar de provinciebesturen bestaat al. Alleen de financiering is niet gedecentraliseerd. Ik meen dat u toch geen vragende partij bent en niet pleit voor het schrappen van de gewestelijke financiering ? Zo ja, zouden we kunnen beslissen — wij zoeken immers naar gelden — dat de provincies of de betrokken arrondissementen zelf moeten instaan voor de gelden.

Niettegenstaande onze budgettaire problemen, blijf ik erbij dat het verkieslijk is dat er een vaste financiering is van dat soort activiteiten, zo niet vrees ik dat er aan deze activiteiten minder gelden zullen worden besteed.

U heeft ook vragen gesteld inzake de verloning en het statuut van de rattenvangers. Meestal behoren zij tot niveau 4 ; een achtstal behoren tot niveau 3 ; zij worden verloond zoals andere personeelsleden van de openbare diensten, wanneer zij voltijds werkzaam zijn.

Bovendien is het zo dat zij een dienstwagen en ook dienstkleedij ter beschikking hebben en dat zelfs een gedeelte van hun telefoonkosten wordt terugbetaald, zodat zij in dienstverband en indien nodig telefonisch contact kunnen opnemen.

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de minister, vanmorgen is op het regionaal comité gebleken dat er een probleem bestaat. Men moet kunnen ingrijpen vóór april. Op dit ogenblik zijn er niet voldoende geschollde personeelsleden aanwezig, zodanig dat er moet gevreesd worden dat de toestand onbeheersbaar wordt. Indien u de cijfers die vanmorgen werden besproken, wenst te ontvangen, kan ik ze u bezorgen. Mijns inziens stelt zich daar een reëel probleem.

Vervolgens moet men, wanneer er zich een probleem stelt meer gif gebruiken, wat zowel voor het drinkwatergebied als voor het milieu in het algemeen zeer nefast is. Kan er niet onmiddellijk bijkomende hulp worden voorzien om de toestand onder controle te houden ?

Minister N. De Batselier : Mijnheer Maertens, het is niet zó dat de bestrijding alleen met gif gebeurt. Er worden vallen, fuiken en al dan niet vergiftigde lokazen gebruikt.

Telkens wordt nagegaan in welk gebied men zich bevindt, of het probleem er bestaat en of men te maken heeft met drinkwatergebieden of met waterbeheersingsproblemen. Afhankelijk daarvan gebruikt men eerder fuiken, vallen of (niet-)vergiftigde lokazen.

De voorzitter : Het incident is gesloten

Actuele vraag van de heer J. Caubergs tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Caubergs tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg.

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer J. Caubergs : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, enkele weken geleden werd ik gealarmeerd door een artikel in Het Belang van Limburg over de grote achterstand in de goedkeuring van bouw-dossiers, in het bijzonder in Limburg.

Mijnheer de minister, als Limburger heeft u dit uiteraard gelezen.

Men kan niet ontkennen dat de bouwaanvragen in Limburg zeer langzaam worden afgehandeld. Volgens het krantartikel zijn er in Lommel ongeveer 227 niet-afgehandelde bouwaanvragen, ik heb vernomen dat dit aantal in Beringen 150 dossiers bedraagt.

Deze toestand veroorzaakt heel wat complicaties voor de betrokkenen. Men doet immers een bouwaanvraag wanneer men de bedoeling heeft in de nabije toekomst een gebouw op te trekken.

De Syndicale Kamer van Bouwnijverheid in Limburg beweert dat heel wat bouwlustigen reeds een contract hebben afgesloten met aannemers, dat drie maanden geldig is. Wanneer de uitvoering van het project niet in een periode van drie maanden kan worden gestart, rijzen er allerlei betalings- en contractuele problemen.

Zo richtte een persoon die reeds in augustus 1992 een bouwaanvraag indiende, vorige maand een aangetekend schrijven aan de bevoegde ambtenaar van Arohm in Hasselt, die binnen de dertig dagen moet ant-

woorden. Totnogtoe heeft deze persoon nog niets vernomen aangaande de stand van het dossier.

Aangezien ik beroepshalve veel contacten heb in Oost- en in West-Vlaanderen, weet ik dat in andere provincies land- en tuinbouwers bij het indienen van hun bouwaanvraag door de bevoegde diensten worden geholpen. In Limburg gebeurt dit helemaal niet. Men kan eerder zeggen dat de diensten van land- en tuinbouw in Limburg er eerder op uit zijn om de land- en tuinbouwers dwars te zitten dan om hen te helpen.

Een varkenskweker die in oktober 1992 een vergunning bekam om een stal te bouwen, kreeg vorige week een weigering op zijn aanvraag tot het bekomen van een milieuvergunning. Wij verkeerden in de mening dat deze vergunningen tegelijkertijd werden afgeleverd. Dit blijkt echter niet het geval te zijn.

De diensten van stedebouw, nu Arohm genoemd om het de mensen gemakkelijker te maken, weten blijkbaar niet dat zij ten dienste moeten staan van de bevolking en niet om het de mensen moeilijk te maken.

Graag vernam ik wat de zienswijze is van de minister over de toestand in Limburg. Welke initiatieven kunnen worden genomen om aan deze toestand te verhelpen ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de vraag van de heer Caubergs bevat een aantal vaststellingen en terechte vragen.

In de eerste plaats moeten de problemen op korte termijn worden opgelost maar anderzijds stelt zich een probleem dat een grondige oplossing verdient en waarvoor aldus op middellange termijn structurele maatregelen moeten worden genomen.

Ik erken dat er problemen bestaan. De buitendienst in de provincie Limburg is wat dat betreft eens te meer een uitzondering. Alle buitendiensten stellen momenteel problemen op het vlak van het tijdig afleveren van

vergunningen. Deze vertraging is vaak te wijten aan een gebrek aan logistiek en aan lacunes in de personeelsformatie, zowel wat het aantal als wat de kwalificaties van het personeel betreft.

In de provincie Limburg zijn de problemen nog versterkt door de recente verhuizing zoals door de betrokken ambtenaar uitdrukkelijk is gesignaleerd. Bovendien hebben ze ruime weerklink gekregen in de provinciale pers.

Zoals ik in de Vlaamse regering heb verklaard, stellen we een afzonderlijke beslissing voor van het departement van het Openbaar Ambt met betrekking tot een versterking op korte termijn van het personeel van de buitendiensten, vooral in de diensten waar de problemen het grootst zijn. Ik verwijs opnieuw naar de uitzonderingspositie van de provincie Limburg.

Idem met betrekking tot de logistiek. De informatica-uitrusting is bedroevend in de meeste van deze buitendiensten. Hiervoor zal binnenkort een voorstel worden geformuleerd door het ministerie van het Openbaar Ambt.

Ik neem mij voor een identieke regeling voor te stellen als deze die overigens met groot succes werd uitgewerkt voor de diensten van Leefmilieu. Ambtenaren werd toegelaten om tegen vergoeding overuren te presteren teneinde achterstand weg te werken. Deze formule kent dus precedenten. Ik herhaal dat ik deze formule zal voorstellen om de problemen op korte termijn op te lossen.

Wat de problemen op lange termijn betreft, is decretaal werk in voorbereiding. Binnen een tweetal maanden zal ik een ontwerp van deeldecreet indienen dat betrekking heeft op de vergunningen. We moeten het onderscheid maken tussen belangrijke en minder belangrijke materies.

De gemachtigde ambtenaar van de buitendiensten moet over vele materies advies uitbrengen. Hij is terecht heel voorzichtig omdat hij persoonlijk aansprakelijk is voor het advies

Kelchtermans

dat hij uitbrengt aan de lokale besturen.

Volgens het ontwerp van decreet dat ik zal indienen, zullen deze diensten in de toekomst alleen nog advies moeten uitbrengen over belangrijke materies. De beslissingen over alle andere materies kunnen worden genomen op gemeentelijk niveau.

Bovendien zullen afdwingbare termijnen worden ingeschreven die te vergelijken zijn met deze van Vlarem 1, dat overigens goed werkt. Met afdwingbare termijnen wordt ook de rechtszekerheid van de aanvrager beter gewaarborgd.

Uiteraard zullen bijkomende personeelsformaties worden overwogen indien dit nodig zou blijken te zijn.

Ik ben dan ook van oordeel dat door deze maatregelen de problemen op korte en middellange termijn kunnen worden opgelost. De reglementering zal later in een nieuw decreet over de ruimtelijke ordening worden vastgelegd, rekening houdend met de eerste drie decreten die nu worden besproken in de Vlaamse regering.

Er zal dus verbetering optreden.

De minister, bevoegd voor het Openbaar Ambt, heeft zich ertoe geëngageerd om tegen 17 maart concrete voorstellen te doen met betrekking tot de problemen op korte termijn.

De voorzitter : De heer Caubergs heeft het woord.

De heer J. Caubergs : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord waarin hij concrete voorstellen formuleert. Als die worden uitgewerkt, zal dit beslist leiden tot een verbetering,

Is het echter niet mogelijk een termijn op te leggen waarbinnen de gemachtigde ambtenaar moet antwoorden ? Als de vergunning automatisch zou worden toegekend indien er niet wordt geantwoord binnen die termijn, dan zal de administratie waarschijnlijk bereid zijn om sneller te werken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een bouwproject in het Leielandschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hooland tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een bouwproject in het Leielandschap.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de voorzitter, ook deze vraag is meer een noodkreet dan een actuele vraag. Oorspronkelijk ging het om het verhinderen van de sloping van een landmerk op de oevers van de toeristische Leie. Hiervoor is het reeds te laat. Eergisteren werd de Sint-Christoph namelijk voor dag en dauw gesloopt.

Mijn vraag gaat over de bouwvergunning van 10 augustus 1989 die werd afgeleverd door de vorige minister en waartegen het gemeentebestuur bij de Raad van State beroep heeft aangekend. Met het arrest van 28 januari 1993 van de Raad van State wordt de door ons nog altijd betwiste, illegale bouwvergunning uitvoerbaar verklaard.

Ten eerste, de verwerping van ons beroep door de Raad van State was gebaseerd op één element, namelijk de niet-tegenstelbaarheid van het gewestplan, het Gentse en de Kanaalzone in dit geval, daar waar de oorspronkelijke bouwaanvraag juist op dit gewestplan steunde. Deze gang van zaken geeft een gemeentebestuurder een gevoel van grenzeloze onmacht.

Het arrest van 28 januari jongstleden

van de Raad van State steunt op georganiseerd en geïnstitutionaliseerd bedrog. Ik hoop dat heel Vlaanderen dit zal horen. Ik geef u enkele details. Het gaat om een appartementsgebouw in een woonparkzone met 2,7 maal het volume van het oorspronkelijke hotel-restaurant, met vooraan een visuele gevelbreedte van 62 meter, het is 15,6 meter hoog, het heeft een plat dak en het bestaat uit vier bouwlagen. Het gaat om 15 luxe appartementen plus één woongelegenheden die een totale vloeroppervlakte hebben van 4.000 vierkante meter en een totaal volume van 13.500 kubieke meter. Het landmerk was 5.008 kubieke meter groot.

In de Vlaamse Gemeenschap wordt de aangelegenheid van dit woonpark geregeld door de omzendbrief van 3 augustus 1979 ter uitvoering van het koninklijk besluit van 28 december 1972. Er staan alleen beperkende voorzieningen en maatregelen in. In deze omzendbrief, waaraan stedenbouw en de vorige minister de aanvraag moesten toetsen, staat dat er woningen zijn toegelaten in een woonpark mits ze maximum 250 vierkante meter bedragen, bijgebouwen inbegrepen en maximum twee bouwlagen hebben.

Gegeven dat wij politiek twee keer verloren hebben en gerechtelijk vier keer gelijk hebben gekregen, wil ik nog twee vragen stellen.

Ten eerste, is het gewestplan al dan niet tegenstelbaar ?

Ten tweede, wat kan u nog doen in verband met de beslissing van uw voorganger waarvan door de Raad van State op papier is gezet dat hij bij het verlenen van de vergunning de aanvraag onzorgvuldig heeft getoetst aan de goede plaatselijke ordening ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de zaak waarnaar de heer Van Hooland verwijst, is inderdaad verbazingwekkend. Het is het vierde arrest dat op basis van de niet-tegenstelbaarheid van de gewestplannen wordt uitgesproken.

Kelchtermans

Wanneer men informatie inwint bij een gemeentebestuur, moet op de bestemmingsvoorschriften die in de gewestplannen werden opgenomen, worden gewezen. Het is uitzonderlijk dat dit wordt gestaafd met orthofotoplannen of wat de juridische aspecten betreft met de bestaande verkavelingsvergunning. Als iemand de rechtsgeldigheid van een bepaalde beslissing betwist, moeten deze elementen echter ingevolge artikel 12 van de stedenbouwkundige wet worden voorgelegd. Volgens de Raad van State moet dit onmiddellijk kunnen gebeuren en mag dit niet post factum worden vastgesteld, wat in dit geval is gebeurd. Bij het betwisten van de bouwvergunning heeft men de gerechtsdeurwaarder laten vaststellen dat er blijkbaar onvoldoende gegevens beschikbaar waren met betrekking tot de juridische toestand en de bestaande toestand van de verkaveling.

Op basis van deze niet-tegenstelbaarheid van het gewestplan ten overstaan van de bestemmingsvoorschriften heeft de Raad van State zijn arrest gevelde. Het is een bijzonder gevaarlijke evolutie wanneer dit element wordt ingeroepen om tal van bouwvergunningen te betwisten. Ik wil de gemeentebesturen er via een omzendbrief op wijzen dat zij te allen tijde aan de voorwaarden moeten voldoen. Dit lost natuurlijk het probleem niet op. In het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening zullen duidelijke voorschriften worden opgenomen om dit soort interpretatieverschillen uit de wereld te helpen.

In verband met uw concrete vraag omtrent het arrest van de Raad van State kan ik niet anders dan vaststellen dat er een arrest is en dat de vergunning die werd afgeleverd bijgevolg blijft bestaan.

Ik heb geen andere mogelijkheid want ik kan daar gewoon niet in tussenkomen. De beslissing kan echter wel door u worden betwist. Enerzijds zou u in cassatie kunnen gaan, maar u zult zelf begrijpen dat de beperkingen daar voor de hand liggen. Anderzijds zou u dus ook voor de burgerlij-

ke rechtbank de legaliteitsdiscussie kunnen voeren. Dit is een procedure die vanzelfsprekend totaal onafhankelijk van onszelf verloopt.

Ik vraag me trouwens af of de gouverneur van Oost-Vlaanderen geen verzet kan aantekenen vermits hij in het arrest duidelijk ter sprake komt en er in zijn nadeel werd geargumenteed om het arrest te vellen. Bovendien zou de NV, die de bouwvergunning heeft bekomen, kwade trouw kunnen worden aangewreven. De eerste keer heeft zij zich immers beroepen op het gewestplan en de tweede keer heeft zij de niet-tegenstelbaarheid van datzelfde gewestplan als argument ingeroepen. Ten gronde kan ik echter niet rechtstreeks tussenkomen in deze procedure — hoe graag ik het ook zou willen — want het gaat hier nu eenmaal om de scheiding van de machten.

De voorzitter : De heer Van Hoo-land heeft het woord.

De heer R. Van Hoo-land : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord omdat ik ook geloof in ons systeem en ik het met hem zal blijven verdedigen.

Wij zullen ons beraden over de mogelijkheden die wij hebben. Er bestaat echter nog een derde mogelijkheid die u nog niet heeft genoemd. Ik zal u hiervan op de hoogte houden. Volgens mij is hier sprake van een georganiseerd bedrog. Er is een truc opgezet en iemand heeft met een smoesje willen vaststellen of die 97 stukken van het gewestplan aanwezig waren. Het ging hier bovendien om iemand die onbevoegd was en die daarenboven nog niet eens begreep waarover het ging. In een deftig systeem mogen we dit niet aanvaarden.

Mijnheer de minister, het rondschriven dat u vooropstelt, mag u zich waarschijnlijk besparen want er is ook in het begin van de jaren tachtig om dezelfde reden een rondschriven geweest. Dit betekent dat wij in Sint-Martens-Latem dus geen 97 stukken hebben van het gewestplan, maar twee keer 97. Wij zullen ze u tonen maar dan moet u ze wel vragen, als u tenminste geïnteresseerd bent.

Hier was men duidelijk niet geïnteresseerd, want indien men geïnteresseerd was en we hadden ze getoond dan had men geen poot meer om op te staan. Dat is de grond van de zaak.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Van Eetvelt tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het herstel van de Scheldebrug in Temse

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Eetvelt tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het herstel van de Scheldebrug in Temse.

De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de N16 is een belangrijke verbindingsweg tussen de steden Sint-Niklaas en Mechelen. Dagelijks passeren ongeveer 15.000 tot 20.000 voertuigen over deze weg. Er zijn op die weg nog twee knelpunten, namelijk de omleiding rond Willebroek — hopelijk zal de omleidingsweg binnenkort zijn gerealiseerd vermits er kredieten zijn voorzien in de begrotingen voor 1993 en 1994 — en de Scheldebrug. Deze brug maakt de verbinding tussen de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen.

De laatste weken is er sprake van een dringende herstelling van deze brug. Is het juist dat die herstelling dringend zal plaatsvinden? Hoeveel tijd zal deze herstelling in beslag nemen? Zou het niet belangrijk zijn de tweevaksbaan, die nu is aangelegd op die Scheldebrug, op termijn te vervangen door een viervaksbaan, zodanig dat het verkeer vlotter kan verlopen?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de werken zijn begonnen begin oktober 1992 na de vervanging van deze Scheldebrug. Normaal zouden ze in drie fasen moeten verlopen. Eerste fase is de studie, die is reeds volop bezig, ten tweede de aanpassing van de niet-beweegbare gedeelten en dan in een derde fase het beweegbare gedeelte zelf.

Er rijzen problemen omtrent de tijdige levering van de stalen constructies voor de beweegbare gedeelten van de brug. In tegenstelling tot wat oorspronkelijk in het schema was voorzien -een tijdelijke sluiting van de brug gedurende een drietal weken in de verlofperiode- zal de brug pas drie maanden later, rond de periode van Allerheiligen worden gesloten. Bovendien is er nog een probleem van toegankelijkheid. Uw suggestie om deze tweebaansbrug op vier baanvakken te brengen, vereist eigenlijk het aanleggen van een tweede brug. Ik heb evenwel onvoldoende zicht op de budgettaire consequenties van de aanleg van een tweede brug. Nochtans is het nuttig onze administratie nu al te vragen een voorstudie uit te voeren naar de mogelijke aanleg van deze tweede brug, om tot een vierbaansweg te komen en ook precies geïnformeerd te zijn omtrent de budgettaire consequenties. Niemand twijfelt aan de opportuniteit, maar ik doe liever nu geen loze beloften.

De voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt : Mijnheer de minister, zullen deze werken nog voor het zomerreces worden uitgevoerd ?

Minister T. Kelchtermans : De eerste fase was de studie, de tweede fase was de uitvoering. De uitvoering van het stalen gebinte zal na het zomerreces gebeuren, vermits er zoals gezegd een vertraging is van drie maanden voor de levering van deze stalen constructies.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTJE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 36 van het reglement heeft de heer Beysen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord inzake een voorstel van resolutie dat op de banken is rondgedeeld betreffende de invoerbepijking van bananen. Ik vraag de instemming van de Vlaamse Raad om dit voorstel van resolutie bij urgentie te behandelen. Gelet op de belangrijke gevolgen voor de tewerkstelling, hebben wij er als Vlaamse Raad alle belang bij — alhoewel wij niet rechtstreeks bevoegd zijn — om de federale regering ertoe proberen te bewegen deze voor Vlaanderen zeer nadelige beslissing ongedaan te maken. Wij moeten deze gelegenheid stellig te baat nemen en daarom vraag ik dan ook de spoedbehandeling.

De voorzitter : Wij zullen over die spoedbehandeling straks verder beraadslagen.

ONTWERP VAN DECREET houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven — 156 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

De heer Goutry heeft het woord.

De heer L. Goutry (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, het voorliggende ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven werd zowel tijdens de com-

missie als de openbare vergadering unaniem vanuit alle fracties gesteund.

Net zoals voor het hoteldecreet, gaat het hier om een kaderdecreet waarop nog meer specifieke en gedifferentieerde uitvoeringsbesluiten moeten volgen. Deze besluiten zullen de kern van de nieuwe wettelijke bepalingen vormen, aangezien zij de concrete exploitatienormen en -voorwaarden zullen opleggen.

Wij pleiten ervoor hiervan snel werk te maken, op een grondige wijze en met de nodige realiteitszin. Deze normen zullen ook de basis vormen van de zogenaamde overgangsbepalingen. Daarom pleiten wij voor een spoedige installatie van een zogenaamde commissie ad hoc die de niet-vergunde terreinen en bedrijven op een geïndividualiseerde wijze moet onderzoeken.

Wij hopen oprecht dat de Vlaamse Raad, in casu de bevoegde commissie voor Cultuur, zijn rechtmatige rol zal kunnen spelen bij de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten. Bovendien zullen die uitvoeringsbesluiten collegiaal moeten worden genomen binnen de Vlaamse regering. Inderdaad, dit moet gebeuren in nauwe samenspraak met de minister van Ruimtelijke Ordening.

In de toekomst zal een uitbatingsvergunning voor een openlucht-recreatief verblijfsterrein automatisch aan een stedebovkwundige vergunning worden gekoppeld. Dit is uiterst belangrijk, vooral omdat wij vandaag kunnen vaststellen dat één op drie van de bestaande kampeer- of vakantie-terreinen precies in overtreding is met de wet op de ruimtelijke ordening.

Een laatste belangrijk punt in dit ontwerp van kaderdecreet is, dat de gemeenten zelf niet langer de vergunning verlenen, maar dat dit wel door de commissaris-generaal voor toerisme dient te gebeuren. Die parastatale instelling kan immers met de nodige objectiviteit de vergunningsaanvraag beoordelen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, onderhavig decreet kan alleen leiden tot

Goutry

een kwaliteitsverbetering van de vakantierreinen en tot meer objectieve en betere informatie voor de gebruiker. Bovendien wordt nu een geactualiseerd wettelijk kader geboden voor een sector met belangrijke economische maar vooral ook sociale aspecten.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D.Ramoudt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de VLD-fractie stelt vast dat het ontwerp tot doel heeft **een** algemene kwaliteitsverbetering van de terreinen na te streven. Verder wil men ook het probleem van de illegale kampeerreinen oplossen. De classificatienormen zullen de toerist bij de keuze van een terrein een idee geven van het comfort dat hij mag verwachten.

De VLD-fractie betreurt evenwel dat de onontbeerlijke samenwerking met de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening compleet onbestaand is, terwijl diens medewerking onmisbaar is om tegen de illegaliteit in te gaan. Onze fractie hoopt dan ook dat er snel werk wordt gemaakt van de uitvoeringsbesluiten zodat de nodige fondsen reeds in de begroting 1994 kunnen worden ingeschreven.

Terzelfdertijd willen wij er de aandacht op vestigen dat zich in de kampeersector nog andere problemen aandienen, zoals het ongecoördineerde optreden van de diverse, belastingheffende overheden. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat de sector in moeilijkheden komt wat betreft de leefbaarheid van de activiteit in haar geheel en de concurrentievervalsing tussen de bedrijven onderling als gevolg van een te groot onevenwicht in lasten.

De VLD-fractie zal het ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven goedkeuren.

De voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren minis-

ters, collega's, de bespreking van dit ontwerp van decreet werd door de commissie voor Cultuur zeer grondig voorbereid. Tijdens twee werkbezoeken konden wij de kampeerreinen van dichtbij bekijken ; *wij koppelden hieraan ook een aantal hoorzittingen met uitbaters, gebruikersverenigingen en organisaties voor sociaal toerisme.

De commissie was inderdaad van oordeel dat met dit ontwerp ook belangrijke aspecten van ruimtelijke ordening gepaard gingen. In tegenstelling tot wat collega Ramoudt hier heeft gezegd, werd de minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Kelchtermans, bij de voorbereidende besprekingen betrokken.

Uit deze gedachtenwisseling bleek dat in een latere fase de problematiek van de openlucht recreatie moet worden ingepast in het globale Structuurplan voor Vlaanderen. Dit kaderdecreet regelt immers niet alle problemen van ruimtelijke ordening die met openlucht recreatie gepaard gaan, maar wel het vergunningenbeleid. De sector heeft ter zake om duidelijkheid gevraagd zodat ook de problematiek van de 119 terreinen zonder vergunning kan worden onderzocht.

Een belangrijke nieuwigheid is dat de vergunningen niet langer worden uitgereikt door de gemeentebesturen maar door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Hierdoor kan een eenvormig vergunningenbeleid tot stand gebracht worden en wordt de mogelijkheid tot willekeur uitgeschakeld.

Met dit decreet wordt het mogelijk om kwaliteitsnormen vast te leggen. Het gaat om een kaderdecreet wat betekent dat de Vlaamse regering uiteindelijk moet zorgen voor de uitvoering ervan. Het is belangrijk dat de commissie voor Cultuur heeft toegezegd dat de uitvoeringsbesluiten aan de commissieleden zullen worden voorgelegd zodat met hun nuttige inbreng rekening kan worden gehouden.

Ten slotte – en dit is zeer belangrijk – werd ons gegarandeerd dat een

commissie ad hoc zich zal buigen over de problematiek van de terreinen die geen vergunning hebben. We hebben ter zake tegen eind februari 1993 een rapport vanwege het Commissariaat-Generaal voor Toerisme gevraagd zodat de commissie voor Cultuur zich in de loop van de maanden maart en april over deze problematiek kan buigen en ook een aantal aanbevelingen kan formuleren voor het beleid.

De SP zal dit ontwerp van decreet goedkeuren en is zeer tevreden dat we nu eindelijk beschikken over een eigen decreet in verband met openlucht recreatie. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

139 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
129 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Breyne P.
Brouns H.
Buchmann J.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.
Coveliers H.
Creyf S.
Daems R.
De Batselier N.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.

Voorzitter

De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Deswaene R.
Detière L.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Eeman J.
Gabriels J.
Geens G.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Laverge J.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Spinnewyn J.
Standaert L.

Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleggem R.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Weckx H.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal

aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest – 172 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemming

De voorzitter : Aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement voorgesteld door de heren Van Hauthem, Verreycken en Wymeersch houdende wijziging van het opschrift van het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik vond het belangrijk om de anglofiele term outplacement te vervangen door een begrijpelijker woord. Ik betreur trouwens dat wij niet vooraf een beroep hebben gedaan op de creativiteit van onze Vlaamse taalraadmensen en dat dit amendement noodzakelijk was. Zij hadden bijvoorbeeld kunnen suggereren dat reactiveringshulp een veel betere term was geweest. In de toekomst gaan we met een dergelijke term beter eerst naar onze eigen taalraadmensen zodat een dergelijk amendement overbodig wordt.

Voor dit concrete geval lijkt het me beter dat we de term ontslagbegeleiding hanteren in plaats van een vreemde term die onbegrijpelijk is voor de personen die wij geacht worden te besturen. In een zin waarin het woord outplacement voorkomt, zal geen enkele Vlaamse burger zijn kat terugvinden, terwijl het woord ontslagbegeleiding — dat misschien de inhoud niet volledig dekt — wel duidelijk is.

Ten slotte meen ik dat de Vlaamse Raad als erfgenaam van de Cultuurraad de dwingende opdracht heeft

Verreycken

om het erfgoed ernstig te beheren en onze cultuur permanent uit te dragen, ook op het gebied van taalgebruik.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal dit amendement goedkeuren.

Wij vinden het ter vervanging voorgestelde woord niet schitterend, maar willen hoe dan ook het principe steunen dat bij decreetgeving alle aandacht ook naar het taalgebruik moet uitgaan, of het nu om een ontwerp of een voorstel van decreet gaat. Wij moeten vernieuwend durven denken en werken, in dit verband zelfs taalscheppend.

Bij nieuwe initiatieven zullen wij in het vervolg dit amendement aanhalen inzake principiële aandacht voor een beter taalgebruik.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, zoals wij reeds hebben gezegd tijdens de besprekingen in de commissie en ook nog gisteren, werd de term outplacement degelijk besproken.

Artikel 2 van het decreet bevat de toelichting waarom deze term uiteindelijk wordt behouden. De bestaande rechtsleer en vakliteratuur kennen het begrip outplacement, er bestaan reeds besluiten waarin het woord voorkomt — zo is er het besluit van de Vlaamse regering van 11 september 1991 — en er zijn CAO's, onder meer de CAO nr. 51 van 10 februari 1992, waarin het ook wordt vermeld. Ook in de nieuwe Nederlandse arbeidsvoorzieningswet wordt er over outplacement gesproken. De vertalingen uitplaatsing of werving en selectie konden voor verwarring zorgen, omdat men precies de plaatsing en werving op een andere manier wilde aanpakken. Het gedane voorstel lijkt mij trouwens een slechte vertaling en niet veel meer dan dat.

De voorzitter : De heer Deprez heeft het woord.

De heer P. Deprez : Mijnheer de voorzitter, dit werd uitdrukkelijk besproken in de commissie. Wij hebben geen meer geschikt woord gevonden.

Ontslagbegeleiding is niet de juiste vlag om deze lading te dekken. Zoals de minister heeft gezegd, is outplacement duidelijk opgenomen in het taalgebruik op alle niveaus, bij alle categorieën van de bevolking. Om die redenen willen wij dit woord blijven gebruiken.

De voorzitter : Wordt het amendement gesteund ? **(Ja)**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
49 leden hebben ja geantwoord ;
70 leden hebben neen geantwoord ;
14 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Beysen E.
Bosman R.
Buchmann J.
Buissereet X.
Candries H.
Capoen M.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Lauwers H.
Laverge J.

Olaerts H.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Vaerenbergh E.
Vergote F.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Breyne P.
Brouns H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
De Batselier N.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Detiège L.
Dielens F.
Dupré J.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lennsens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.

Voorzitter

Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Standaert L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
De Groot E.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Sauwens J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Vogels M.

Het amendement is niet **aangenomen**.

Reden voor onthouding ?

De heer E. De Groot : Ik heb een stemafpraak met de heer De Bremaeker.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, wij wensen bij dit decreet enkele bedenkingen te formuleren waaruit zal blijken waarom wij een tegenstem zullen uitbrengen.

De VLD-fractie heeft eerst en vooral vastgesteld dat niemand in feite vragende partij is voor deze reglementering. Er werden geen misbruiken vastgesteld, zodat wij ons afvragen waarom wij nogmaals regelgevend moeten optreden. Onze maatschappij is reeds overgereguleerd en wij wensen zeker niet mee te werken aan nog een strakker regime en nog een strakkere reglementering.

Ik heb de indruk dat sedert het **IJzeren Gordijn** is weggefallen, wij bepaalde plagen van die kant stilaan overnemen. Wij denken dat deze reglementering een extreme vorm van corporatisme is. Wie heeft dat nodig ? We gaan de drempel voor mensen die een bureau willen oprichten verhogen. In onze commissies en in de Raad praten wij over het helpen en stimuleren van starters terwijl we de drempel voortdurend verhogen. De regering voert hier uiteraard een incoherent beleid.

Ten tweede wil ik mij tot de collega's van de socialistische fractie richten. Zij hebben de mond vol over het probleem van het innen van belastingen bij commerciële en industriële instellingen. Men beweert dat er te weinig wordt geïnd. Het verrast mij dan toch dat dezelfde fractie vandaag voorstelt om **VZW's** toe te laten tot commerciële activiteiten. Zelfs mevrouw de minister had dat niet voorzien. Het werd in een amendement aan het ontwerp van decreet toegevoegd. Naar onze mening wordt zo een fantastisch statuut gecreëerd om aan fis-

cale fraude te doen. Wij kunnen daar niet mee instemmen omdat wij ook op dit vlak eerlijkheid verlangen. We kunnen dus geen statuten laten bindendringen in een erkenning die toelaat belastingontduiking te formaliseren.

Ten derde vinden wij dat er discriminatie bestaat tussen de particuliere sector en de VDAB. Er worden de particuliere sector bepaalde verplichtingen opgelegd waardoor deze bedrijven niet tegelijkertijd aan selectie, werving en outplacement kunnen doen. Wij vinden dat ook de VDAB aan dezelfde regels als de particuliere sector onderworpen moet zijn. Het is niet omdat het gaat om een overheidsinstelling dat zij de reglementering van het decreet niet moet respecteren.

Geachte collega's, dit zijn de drie elementen die er ons toe zouden moeten aanzetten om een dergelijke reglementering niet goed te keuren.

De voorzitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier : Mijnheer de voorzitter, mag ik er toch op wijzen dat hierover niemand in het debat tussen gekomen is. Nu worden er echter verklaringen afgelegd die eigenlijk in het debat thuishoorden.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
80 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben nee geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

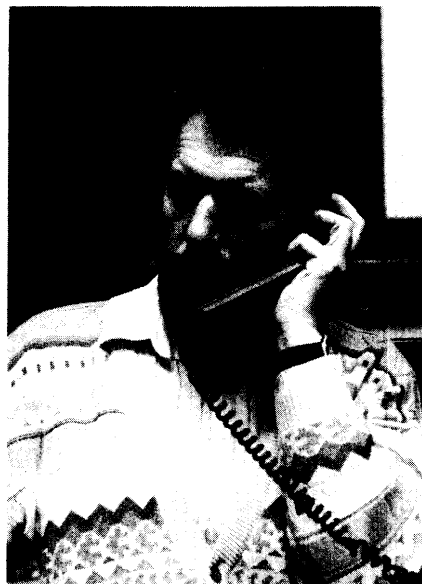
Ik stel vast dat het quorum niet is bereikt.

AANWEZIG :

Ansoms J.
Appeltans L.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Breyne P.

Voorzitter

Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Colla M.
De Batselier N.
De Clerck S.
De Groot E.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Detiège L.
Dielens F.
Dupré J.
Geens G.
Ghesquièrre F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Laverge J.
Leclercq J.
Lenssens J.

Raadslid H. Van Dienderen (AGALE V) interpelleerde minister Sauwens (VU, over het project Punt aan de Lijn

Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

AFWEZIG :

Aelvoet M.
Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Bril L.
Buchmann J.

Caubergs J.
Chevalier P.
Claes W.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Boeck A.
De Croo H.
Dehaene J.-L.
De Keersmaeker P.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Denys A.
Derycke E.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
De Wulf R.
Didden M.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kempinaire A.
Maertens M.
Martens W.
Monset L.
Pede J.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Smet M.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Taelman W.
Tavernier J.
Tobback L.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Van den Bossche L.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Vandersmissen E.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Rompaey R.

Voorzitter

Van Rossem J.-P.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Wierinckx R.
Willockx F.
Wymeersch F.

AFWEZIG met kennisgeving :

Arts A.
Berben P.
Buisseret X.
Caudron J.
De Bremaecker J.
Desmet P.
Flamant E.
Sarens F.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Swennen G.
Timmermans J.
Valkeniers J.
Van der Poorten M.
Van Mechelen D.

De hoofdelijke stemming is dus zonder gevolg. Derhalve stel ik voor de vergadering te schorsen en de stemming te herhalen.

Gaat de Raad hiermee akkoord ?
(Instemming)

– **De vergadering wordt geschorst om 16.09 uur.**

– **De vergadering wordt hervat om 16.38 uur.**

De voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, in naam van de fractieleiders van de oppositie deel ik mee dat voor de vijfde opeenvolgende keer de meerderheid niet in aantal is bij de stemmingen. Dank zij de oppositie kon er tijdens de vijf jongste openba-

re vergaderingen worden gestemd. Wij komen terug in de zaal om aan te tonen dat we geen oppositie willen voeren op een negatieve manier. Het is de laatste keer, indien het nogmaals gebeurt, zullen we de zaal definitief verlaten. **(Applaus)**

De voorzitter : Ik zal verifiëren of het inderdaad de vijfde opeenvolgende maal is. Zoals afgesproken tussen de fractieleiders en de leden van het uitgebreid bureau, is er ten behoeve van de media een lijst met aanwezige en afwezige leden zonder opgave van redenen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat.

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
95 leden hebben ja geantwoord ;
26 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Colla M.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Detiège L.
Didden M.
Dielens F.
Dua V.
Dupré J.

Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.

Voorzitter

Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weys J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Caubergs J.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Laverge J.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Standaert L.
Van den Eynde F.
Van houtte M.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Groot E.
Peeters W.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Zojuist werd de spoedbehandeling gevraagd door de heer Beysen voor het voorstel van resolutie, ingediend door de heren Van Peel, Beysen en Hancké betreffende de invoerbepijking van bananen.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, de SP-fractie zal **uitzonderlijk** deze spoedbehandeling goedkeuren omdat wij vinden dat het om een belangrijke resolutie gaat die nogal wat weerslag heeft op de invoer in de Vlaamse havens en ook een weerslag dreigt te hebben op de tewerkstelling. Wij willen echter tegelijkertijd van deze gelegenheid gebruik maken om aandacht te vragen voor het feit dat deze aangelegenheid **stricto sensu** buiten de aangelegenheid van de Vlaamse Raad valt. Er werd daarover immers geïnterpeleerd bij de nationale overheid. Derhalve houdt onze instemming met deze procedure niet noodzakelijk in dat we voort uitspraken willen doen over materies die behoren tot de nationale overheid.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, wij zijn het wegens de uitzonderlijke reden eens over de spoedbehandeling. Wij betreuren alleen dat de Volksunie niet bij het initiatief werd betrokken.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, wij vinden deze resolutie nogal voorbarig. De discussie zal volgende week, zoals de heer Hancké heeft gezegd, uitgebreid aan bod komen op federaal niveau. Wij vrezen dat deze resolutie het debat zal hypothekeren. De discussie over de **bananenstrijd** is een vrij cynische discussie omdat het een strijd is tussen diverse grote en kleinere multinationals.

Als er geen maatregelen worden genomen ten aanzien van de Eurobananen, zullen de bananen uit de ACS-landen volledig worden weggeconcurrerd uit de Europese markt. Wij hebben toch een aantal engagementen ten aanzien van deze landen, in het kader van de Lomé-verdragen, die niet zo maar opzij kunnen worden geschoven. In die zin vind ik de tekst van de resolutie nogal ongenuanceerd. Ik verwijs trouwens naar een vrije tribune van mevrouw Hermans,

CVP-Europarlementslid, die in de zelfde zin een pleidooi heeft gehouden. De teelt voor bananen heeft bovendien hallucinante gevolgen in de Derde Wereld-landen op het vlak van milieu en ook op sociaal vlak. Wij moeten daarvoor op een andere manier oplossingen zoeken. Dit zal wellicht uitgebreid aan bod komen in de Kamer. Wij steunen de hoogdringendheid en ook de inhoud van de resolutie niet. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat mevrouw Dua de problematiek ten gronde bespreekt, maar het debat gaat over de vraag of deze motie al dan niet hoogdringend is. Wij zijn dus nog niet aan eventuele stemverklaringen toe.

Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of u de twee van elkaar wil scheiden of niet.

Gezien de actuele dringendheid van dit probleem sluit mijn fractie zich aan bij de vraag om hoogdringendheid. Wel delen wij de opmerkingen van de heer Hancké over het precedent om nationale materies in de Vlaamse Raad ter sprake te brengen.

De voorzitter : Geachte collega's, aangezien ik vaststel dat er geen eenparigheid is, zullen wij over de spoedbehandeling stemmen.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

– Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen.

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie onmiddellijk wordt behandeld. Is de Raad het daarmee eens ? **(Instemming)**

Het incident is gesloten.

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE
van de heren M. Van Peel, E. Beysen en L. Hancké betreffende de invoerbepanking van bananen
— 287 (1992-1993) — Nr. 1**

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Van Peel, Beysen en Hancké betreffende de invoerbepanking van bananen.

De bespreking is geopend.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zoals gezegd in de verklaringen van de heer Hancké en mijzelf, is de Vlaamse betrokkenheid bij deze materie het feit dat het gaat over Vlaamse tewerkstelling, maar deze materie behoort als dusdanig thuis in het nationale parlement, waar ik reeds drie weken geleden over deze materie heb geïnterpeleerd.

Desalniettemin, op het ogenblik dat dit voorstel van resolutie hier wordt behandeld, wens ik even op het debat in te gaan. Ik heb vastgesteld, ook drie weken geleden toen het onderwerp nog niet in de actualiteit stond, dat het onderwerp bananen blijkbaar aanleiding geeft tot een ironische benadering. Het woord bananen roept blijkbaar enige ironie op. Verschillende collega's hebben minzaam monkelend ons over de bananen horen spreken, tot duidelijk werd dat het minder over bananen dan wel over banen ging. Ik heb dit in de Kamer een Europees griezelverhaal genoemd dat in een bijzonder groot Europees democratisch deficit tot stand is gekomen. Het leidt tot de vernietiging van 500 banen in Antwerpen en Zeebrugge. Het leidt tot duurdere en slechtere produkten voor de consument. Het is dus een zeer negatieve Europese beslissing.

Ik vind het erg, zoals mevrouw Dua in haar argumentatie heeft aangehaald, dat argumenten over de Derde Wereld en zelfs ecologische argumenten worden gebruikt om ten onrechte onze stelling tegen te spreken.

De Derde Wereldproblematiek is groter in Latijns-Amerika dan in de ACS-landen. De rol van multi-nationals, zij het van andere, is even groot in de ACS-landen als in Latijns-Amerika. Er zijn dus ongetwijfeld ecologische en sociale problemen in verband met bananen zoals produktie of import. Het is echter niet correct het zo voor te stellen alsof dit in één regio van de wereld erger is dan in een andere. Hoe dan ook, het gaat hier over een protectionistische regeling die rechtstreeks tot de vernietiging van 500 banen leidt. Terecht bekommeren wij ons om dossiers zoals BOEL of DAF. De sluipende Europese besluitvorming leidt hier tot onmiddellijke tewerkstellingsvernietiging, wat in tijden als deze natuurlijk bijzonder slecht is.

Wij dringen dan ook op bijzondere maatregelen aan. Wij zijn van oordeel dat de Vlaamse regering bij de nationale regering zou moeten aandringen om het Europees Hof van Justitie in te schakelen om deze beslissing te laten vernietigen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, het Vlaams blok zal deze resolutie goedkeuren, maar toch zal ik enkele bedenkingen formuleren.

Zowel de heer Hancké als de heer Van Peel maakten een opmerking aangaande de interferentie tussen materies die in de Vlaamse Raad kunnen worden behandeld en materies die op nationaal niveau moeten worden besproken. Ter zake werd gesproken over een precedent, maar dat is hypocriet want het hele tienpuntenprogramma van de Vlaamse regering is in feite materie die, zuiver formeel gezien, niet door de Vlaamse Raad kan worden behandeld.

Wij zijn het eens met de argumentatie die werd naar voren gebracht omtrent de bananenproblematiek en de tewerkstelling in dat verband. Even belangrijk echter is dat voor de zoveelste keer — en ik hoop dat zulks heel wat ogen zal openen — wordt

aangetoond op welke wijze men in het nieuwe Europa tewerk gaat. De Europese maatregel waarvan sprake werd immers enkel en alleen genomen om twee grootmachten ter wille te zijn, waarbij men ervan uitgaat dat de kleinere landen en volkeren eventueel het gelag moeten betalen.

Dat is het Europa dat tot stand kwam door degenen die het verdrag van Maastricht goedkeurden. Deze bananenrel is het gevolg van hetgeen werd gezaaid via het verdrag van Maastricht.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, wat ons vooral interesseert omtrent deze resolutie, is het vrijwaren van de tewerkstelling in onze regio.

Alle andere elementen zullen worden besproken tijdens de behandeling van dit onderwerp in het nationale parlement.

Er kan echter niet voldoende worden onderstreept dat tijdens een moeilijke economische periode zoals dit nu het geval is, de Vlaamse parlementsleden hun stem moeten laten horen aangaande deze voor haar regio zeer belangrijke problematiek, zelfs indien zij ter zake niet bevoegd zijn.

Daarom zal onze fractie de hoogdringende behandeling van deze materie goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
108 leden hebben ja geantwoord ;
11 leden hebben neen geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Baldewijns E.

Voorzitter

Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Clerck S.
De Groot E.
De Keersmaeker P.
De Man F.
Demeulenaere J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
De Seranno J.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Geens G.
Ghesquière F.
Gijlsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Landuyt R.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenses J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.

Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Detiège L.
Moens G.
Seeuws W.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, ik heb mij onthouden omdat ik uit de tekst van de resolutie niet kan afleiden wanneer de haven van Gent zwaar zal worden getroffen.

Ik herinner mij echter dat niemand protesteerde of zich vragen stelde aangaande de tewerkstelling toen de Gentse haven een eerste maal werd getroffen, nadat de haven van Zeebrugge de bananentrafiëk had afgesnoept.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 2 februari 1993 door de heer J. De Mol gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn - 283 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Van Dienderen tot besluit van de op 2 februari 1993 door de heer De Mol gehouden interpellatie tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, normaal gezien zouden wij het eens kunnen zijn met de inhoud van deze motie van aanbeveling, omdat er terecht wordt aangedrongen op een akkoord met de stad Antwerpen inzake faciliteiten voor het openbaar vervoer, alsook wat betreft de garanties dat de budgetten niet zullen worden overschreden.

Het is echter spijtig dat deze motie van aanbeveling ook extra aandacht geeft aan het eerder fanatieke ontrappingsbeleid van het gebruik van de auto.

Volgens ons is het meer aangewezen een positief beleid te voeren, namelijk in plaats van het ontraden van het gebruik van de zelf verworven vervoermiddelen van de Vlamingen, een aanradingsbeleid te voeren voor het openbaar vervoer. Dat zou een positief beleid zijn, liever dan de negatieve afradingsversie die wordt voorgesteld.

Indien het vierde aandachtstreepje van deze motie niet zou worden ingevuld met een punt uit het partijpolitieke programma van de indieners, dan zou een aanradingsuggestie kunnen worden gehandhaafd. Ik vermoed echter dat de indiener niet bereid zal zijn dit punt te schrappen. Bijgevolg zullen wij deze motie van aanbeveling niet goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

11 leden hebben ja geantwoord ;
105 leden hebben neen geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.

Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
De Seranno J.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dillen M.
Dupré J.
Geens G.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Laverge J.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.

Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Schellens A.
Schuermans E.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Breyne P.
De Batselier N.
De Groot E.
De Mol J.
Detiège L.
Kelchtermans T.

Voorzitter

Sauwens J.
Seeuws W.
Standaert L.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Ik heb mij onthouden om er op te wijzen dat ons werk wordt gedegradeerd tot een meerderheid-oppositiespelletje indien we na elke interpellatie over een motie moeten stemmen.

De interpellant en mede-interpellanten hebben de minister gevraagd waarom hij een beslissing heeft ingetrokken na een korte bespreking op zijn kabinet. Wij vinden in de motie hierover niets terug. Ook om deze reden heb ik mij onthouden.

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Van Vaerenbergh tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het zal u niet onbekend zijn dat de Volksunie als Vlaams-nationale partij altijd getracht heeft om het bestuur in al

zijn facetten zo dicht mogelijk bij de burger te brengen. Het is trouwens voor de realisatie van deze optie dat de partij werd opgericht ; de bedoeling was om door het werken in cirkels het beleid zo dicht mogelijk bij de gewone mensen te brengen. Wij hebben de realisatie van dit dogma nagestreefd voor grondwettelijke en institutionele kwesties zowel als voor meer courante beleidskwesties op het vlak van cultuur en welzijn.

Mevrouw de minister, het interview dat u enkele dagen geleden aan De Standaard toestand, beviel ons wel. U verklaarde erin dat u als minister van Tewerkstelling en Sociale Zaken een decreet voorbereidt met volgende doelstellingen :

1. De oprichting van Vlaamse paritair-comités.
2. De mogelijkheid om Vlaamse C.A.O.'s af te sluiten.
3. Het algemeen bindend verklaren van de C.A.O.'s in Vlaanderen.

Dit probleem is reeds lang gekend. Denken we maar aan de problemen die gemeentelijke verkozenen soms kennen, wanneer ministers boven hun hoofden algemene overeenkomsten afsluiten, die achteraf het karakter van richtlijnen krijgen waarvan de uitvoering niet aan de gemeente kan worden opgelegd, gezien de gemeentelijke autonomie.

We kunnen het eens zijn met het door u aangekondigde initiatief, maar zouden toch graag weten in welke richting u denkt te gaan. De aankondiging van dit initiatief aan de pers wijst erop dat het om een nieuwe beleidskeuze gaat die belangrijk is voor de toekomst van Vlaanderen.

Wij willen dus weten welke precieze richting u met dit beleid uitgaat, of u daarbij rekening houdt met de staatshervorming die op het getouw staat en of aan onze verzuchtingen wordt tegemoetgekomen.

Mevrouw de minister, ik zou u volgende vragen willen stellen.

Ten eerste, welke is uw visie op dit dossier en op welke termijn denkt u ze te realiseren ?

Ten tweede, wie gaat deze C.A.O.'s kunnen afsluiten ? Zijn het alleen de interprofessionele organisaties die in Vlaanderen actief zijn of zullen ook anderen daaraan kunnen deelnemen ?

Ten derde, op het federale vlak hebben wij de NAR. Wie zal in de totstandkoming van dergelijke Vlaamse collectieve arbeidsovereenkomsten bevoegd zijn ? Zal u de bevoegdheid toekennen aan de SERV ? Werd hem dezelfde rol toebedeeld als de NAR op het federale vlak ?

Ten vierde, een dergelijk ingrijpend geheel is vanzelfsprekend belangrijk, maar zal de administratie de mogelijkheid hebben om zich daarop voor te bereiden ?

Ten vijfde, we stellen vast dat collectieve arbeidsovereenkomsten, die zeer belangrijk zijn voor Vlaanderen – in feite voor Vlaanderen alleen – thans nog worden afgesloten door een reeks organisaties die nationaal werken en toch ondergaan wij op Vlaams vlak de invloed ervan met andere woorden het overleg gebeurt boven onze hoofden. Zal dit nog kunnen in de toekomst ?

Mevrouw de minister, deze vijf vragen zijn belangrijk en nog belangrijker is de verklaring die u hebt afgelegd. Wij wensen dat de daarin vervatte doelstellingen in goede banen worden geleid.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, naar aanleiding van de werkgelegenheidsconferentie die op dit ogenblik aan de gang is en die normaal rond 12 maart haar werkzaamheden zal beëindigen, is er een nota ingediend bij de Vesoc-werkgroep Tewerkstelling. Deze nota stelt omkaderingsmaatregelen in het kader van het toekomstgericht Vlaams overlegmodel voorop.

Inzake de staatshervorming zijn belangrijke onderdelen van het sociaal beleid, die traditioneel tot het domein van het sociaal overleg behoren, geregionaliseerd of gecommun-

Detiège

nautariseerd. Wat tewerkstelling betreft gaat het hier als regionale materies over de arbeidsbemiddeling, het arbeidsmarktbeleid, tewerkstellingsprogramma's en uitreiking van arbeidskaarten en als communautaire materies over de beroepsopleiding, de navorming, het onderwijs, de kinderopvang. Deze materies behoren totaal tot de Vlaamse bevoegdheid.

De evolutie ging gepaard met de uitbouw van overleg op Vlaams niveau. De SERV heeft een decreet sedert 27 juni 1985 met een algemene bevoegdheid inzake sociaal-economische beleidsdomeinen en adviseert, zoals de NAR op federaal niveau, voor ontwerpen van decreet die op dit domein betrekking hebben. Bijgevolg, zoals op het federale vlak, zijn er enerzijds de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, daarnaast de NAR en de paritaire comités die, door de wet van 1968 uit de NAR zijn gegroeid; anderzijds zijn op het Vlaamse vlak de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en NAR in één geheel samengesmolten.

Vrij snel bleek de noodzaak om de bedrijfssectoren, gelet op de overgehevelde materies, te betrekken bij de SERV. Bij decreet van 4 april 1990 werd de mogelijkheid gecreëerd om in de schoot van de SERV sectoriële commissies op te richten, die kunnen vergeleken worden met paritaire comités op het nationaal vlak, zij het dat zij thans een andere bevoegdheid hebben.

Het besluit van 19 september 1990 van de Vlaamse Executieve richt een aantal commissies op die eventueel moeten worden aangepast aan de behoeften, namelijk metaalbewerking, welzijn en gezondheid, goederenvervoer, milieu en energietechnologieën, textiel en confectie.

Het decreet van 1990 bevatte tegelijk de oprichting van een havencommissie.

Inmiddels werden op nationaal niveau door de nationale sociale partners interprofessionele akkoorden gesloten die expliciet betrekking hebben op materies die tot het Vlaams

beleidsniveau behoren, bijvoorbeeld maatregelen betreffende de opleiding en tewerkstelling van risicogroepen. Hierbij denk ik aan de bijdrage voor het Tewerkstellingsfonds, voor 1989-1990 : 0,18 percent, 1991-1992 : 0,25 percent; 1993-1994 : 0,15 percent, alsook de organisatie van de kinderopvang ter bevordering van de arbeidsparticipatie van vrouwen.

Het interprofessioneel overleg op nationaal niveau dat door de federale overheid op wetgevend vlak wordt ondersteund, doorkruist de staatsrechtelijke bevoegdheidsverdeling en holt ze zelfs ten dele uit. Tegelijkertijd is er de noodzaak om de Vlaamse beleidsmaatregelen optimaal af te stemmen op de vereisten van het bedrijfsleven. Vandaar dat er een sectoriële verankering in het Vlaamse overlegmodel wordt vooropgesteld. Zo is de sectoriële advisering van de VDAB-beroepsopleidingsplan een noodzaak. Vanuit dit gegeven rijst de vraag naar een mogelijke ontwikkeling van een volwaardig sociaal overlegmodel op Vlaams niveau. Om daaraan tegemoet te komen, zouden wij Vlaamse CAO's of Vlaamse bindende akkoorden moeten kunnen afsluiten en laten bekrachtigen door de Vlaamse regering.

Op juridisch vlak is er het probleem of dit al dan niet kan, omdat het collectief overleg vandaag wordt geregeld door de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten in de paritaire comités. Wij zijn van oordeel dat dit wel mogelijk is vermits de wet alleen haar rechtsgrond vindt in de Grondwet en vermits de plaats van de sociale partners daarin niet is bepaald, wel de omschrijving van de beleidsdomeinen. Het komt bijgevolg aan het Vlaamse beleidsniveau toe regelgevend op te treden voor materies die zijn overgeheveld naar de gewesten en gemeenschappen.

Concreet betekent dit alles dat wij aan de Commissie Tewerkstelling van Vesoc hebben voorgesteld om de Vlaamse sociale partners te laten overwegen interprofessionele, sectoriële of ondernemingsovereenkomsten te sluiten met betrekking tot de overgedragen materies. Het kan hier

handelen over collectieve opleidingsovereenkomsten of over collectieve tewerkstellingsovereenkomsten: Bij decreet kan worden gereguleerd wie erkend wordt als interprofessionele werkgevers- en werknemersorganisaties. Het was een van uw bekommernissen te weten wie er in dat overleg plaats neemt. Dat houdt vanzelfsprekend de veralgemeende uitbouw van Vlaamse tegenhangers van de nationale paritaire comités in. Voor ons moet dat dus mogelijk zijn en voor de verdere werkzaamheden in dit verband hebben wij dit voorstel, zoals ik u heb gezegd, voorgesteld aan de Vesoc-werkgroep. De sociale partners zullen, met een positieve vooringenomenheid, naar hun verschillende instanties gaan om het probleem te bespreken. Indien dat het geval is zullen wij, met de Vlaamse regering, kunnen overeenkomen om voor het vermelde model een juridische kader uit te werken.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Wat zal er gebeuren wanneer er in de toekomst op een bepaald ogenblik tegenstrijdigheid zou zijn tussen wat enerzijds op nationaal vlak is overeengekomen en wat anderzijds op regionaal vlak is bereikt? Zullen met andere woorden de nationale organen nog bevoegd zijn voor het Vlaams niveau en welke hiërarchie van normen zal gelden?

Minister L. Detiège : Mijnheer Van Vaerenbergh, inzake bevoegdheden hebben wij vandaag een duidelijke afbakening. Nationaal zijn: arbeidsrecht, de sociale zekerheidsuitkeringen, RSZ-vrijstellingen, brugpensioenen, RVA-stages en loopbaanonderbrekingen. Het moet duidelijk zijn dat onze overleginstellingen, wanneer ze volledig zullen zijn, zich niet op deze terreinen mogen begeven. Indien daarover betwistingen ontstaan, is er steeds het overleg met de nationale regering, maar normaal kan er geen inmenging zijn voor de zaken waarvoor wij bevoegd zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Laverge tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, geachte collega's, vanmiddag werd reeds gezegd dat het aantal werklozen in ons land en vooral in Vlaanderen verontrostende proporties aanneemt.

Men kan zich afvragen welk verband er bestaat tussen het economisch beleid in Vlaanderen en de stijging van de werkloosheid.

Ik wil deze regering niet verwijten dat zij onvoldoende aandacht besteedt aan deze problematiek. Meer dan één minister houdt zich immers met deze materie bezig en in de begroting werden miljarden frank overheidsmiddelen gereserveerd voor het realiseren van een economisch beleid.

Wij moeten evenwel vaststellen dat de resultaten niet beantwoorden aan de gestelde verwachtingen en aan de geleverde inspanningen.

Naast de vele KMO's in Vlaanderen vormen de buitenlandse vestigingen sedert de oorlog een vrij belangrijke peiler van het economisch weefsel, van de economische expansie en van de werkgelegenheid in Vlaanderen.

Daarom wil ik door deze interpellatie de aandacht vestigen op de buitenlandse investeringen, die drastisch zijn teruggelopen. De economische aantrekkingskracht van Vlaanderen is vrijwel volledig verdwenen.

Zo daalde de waarde van de Amerikaanse directe investeringen in België met 2,3 procent terwijl zij in alle andere Europese landen toenam. Onze meest geciteerde concurrenten, Nederland en Ierland, behalen groeicijfers van respectievelijk 9 en 8,3 procent. België gaat er drastisch op achteruit. Waar wij vroeger de koploper waren op het gebied van de buitenlandse investeringen, zijn wij thans teruggedrongen tot de vijfde plaats.

De tijden dat buitenlandse investeerders in lange rijen stonden te trappelen om een bedrijf in België — en vooral in Vlaanderen — te vestigen, horen thuis in de rubriek van de Gouden Memories.

De recente BRTN-reportage over de Amerikaanse investeringen in ons land, het rapport van de Belgische ambassadeur in Washington inzake het falend beleid op het vlak van de buitenlandse investeringen en de waarschuwingen van de Amerikaanse Kamer van Koophandel geven ons geen enkele reden om victorie te kraaien. Wij moeten integendeel aan de klagmuur gaan staan.

Het investeringsklimaat in België en in Vlaanderen is in de ogen van vele buitenlandse bedrijven sterk verslechterd. Dit heeft vooral te maken met de relatie tussen productiviteit en loonkost, met het regulerend karakter vanwege de overheid en met de onduidelijke fiscale problematiek.

Sedert vorig jaar deed zich een merkwaardige terugval voor in de implantatie van Amerikaanse bedrijven in België. De oorzaken zijn duidelijk : de onzekerheid en de retroactieve ingrepen in het statuut van de coördinatiecentra ; de inkrimping van het Maribel-voordeel en de geruchten over het invoeren van allerlei belastingen, gaande van energiebelastingen tot ecotaksen. Al deze elementen versterken de onzekerheid voor de

buitenlandse investeerder waardoor hij de voorkeur geeft aan andere Europese plaatsen.

Mijnheer de minister-president, ik ken uw antwoord. Vlaanderen mag zich echter niet verschuilen achter het falend nationaal beleid. De bezwaren van de Amerikaanse investeerders tegen het Belgisch en Vlaams regulerend kader worden vooral geuit met betrekking tot sectoren die in Vlaanderen gevestigd zijn, namelijk de chemische en de farmaceutische nijverheid. In de chemische sector gaat het om de milieureglementeringen, en meer in het bijzonder om het lang uitblijven van de Vlaamse milieureglementering. Vlaamrem II verscheen pas op 14 december 1992.

Men kant zich niet tegen de milieureglementering, want de normen in Amerika zijn veel strenger dan deze in Europa. Het gaat vooral om het feit dat de investeerder niet weet wanneer en op welke manier ze moeten worden toegepast. Er is absoluut geen samenhang tussen de verantwoordelijken in de Vlaamse regering noch in de relatie nationaal-regionaal. Daarom wenst hij niet meer in Vlaanderen te investeren.

De vragen zijn dan ook duidelijk. Wat hebt u gedaan om de investeerders naar Vlaanderen aan te trekken ? U hebt in elk geval een Vlaamse administratieve cel uitgebouwd die specifiek belast is met het aantrekken van buitenlandse investeerders.

Er is een inflatie van diensten en personeel, zowel in Vlaanderen als in het buitenland. In naam van Vlaanderen moet dit personeel zich bezighouden met het zoeken naar investeerders en met de buitenlandse handel.

Het resultaat is enerzijds dat de buitenlandse investeerder niet goed weet tot wie hij zich moet richten en anderzijds dat de buitenlandse handel ontwricht is zodat de inspanningen van het verleden gedeeltelijk verloren gaan. De overdracht van bevoegdheden, de organisatie en de aanpak hebben te lang aangesleept en gebeurden niet op efficiënte wijze.

Laverge

Er zijn tienduizenden banen gecreëerd door buitenlandse ondernemingen die zich in Vlaanderen hebben gevestigd. Hiervoor zijn verschillende redenen.

Als we in de pers de reacties op de sluiting van bedrijven lezen, moeten we vaststellen dat hieraan zwaar wordt getild. Er wordt echter niet vermeld dat vele buitenlandse investeerders uit Vlaanderen zijn vertrokken die nochtans eveneens werkgelegenheid hadden kunnen creëren. Men heeft het wel over bepaalde aspecten van dit probleem, maar men vergeet de neveneffecten.

Daarom wens ik enkele precieze vragen te stellen. Het is noodzakelijk dat er voor Vlaanderen, zoals in het verleden, investeerders worden gevonden. De problemen worden niet opgelost door het spuien van ideeën of door holdings en structuren te overwegen terwijl er soms jarenlang moet worden gewacht op hun efficiënte werking.

Wij moeten onze praatbarakken sluiten. Wij moeten acties opzetten en enerzijds nieuwe bedrijven aantrekken en anderzijds bestaande bedrijven in Vlaanderen houden.

Ook dit fenomeen doet zich momenteel in Vlaanderen voor : een aantal buitenlandse investeerders verlaten Vlaanderen.

Ten eerste, vraag ik de minister-president dan ook wat hij, buiten het schrijven van boekjes, in het verleden heeft ondernomen om het Vlaams imago in het buitenland te verbeteren.

Ten tweede, wat zullen uw nieuwe beleidsprioriteiten zijn, nu blijkt dat er van een positief Vlaams imago in het buitenland weinig of geen sprake meer is ?

Ten derde, is de Vlaamse regering van het rapport van de Belgische ambassade in Washington met betrekking tot het falend beleid inzake buitenlandse investeringen op de hoogte ?

Ten vierde, op welke wijze gebeurt

de eventuele coördinatie tussen nationale en regionale overheden inzake het aantrekken van buitenlandse investeerder.

Ten vijfde, wat is de juiste opdracht en functie van de administratieve cel belast met het aantrekken van buitenlandse investeerders ?

In het belang van Vlaanderen wens ik te vernemen wat de minister-president daaromtrent op korte tijd zal ondernemen. **(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de Panoramauitzending over investeren en ondernemen in Vlaanderen, heeft de heer Laverge het probleem aangekaart van het imago van Vlaanderen en de mogelijkheden waarover wij beschikken om Vlaanderen in het buitenland als aantrekkelijk investeringsland voor te stellen.

Vooraf wil ik even een algemene beschouwing maken. Wie een verband legt tussen de huidige evolutie van de conjunctuur, de werkgelegenheid en de werkloosheid enerzijds en het investeringsklimaat in Vlaanderen anderzijds, moet toch enigszins bescheiden zijn. Ik wil eraan herinneren dat ik gedurende vier jaar minister van Tewerkstelling en Arbeid ben geweest en dat er in die periode 150.000 nieuwe banen tot stand zijn gekomen, de jeugdwerkloosheid is gehalveerd en de werkloosheid in het algemeen drastisch werd verminderd. Mag ik daaruit dan concluderen dat het mijn persoonlijke verdienste is om effectief een herstel van de economie en van de werkgelegenheid tot stand te hebben gebracht ? Iedereen heeft daartoe zijn steentje bijgedragen het federale beleid, het Vlaamse gewest, en al wie sociale of economische verantwoordelijkheden draagt. Hiermee wil ik bewijzen dat de beweringen van de heer Laverge tamelijk simplistisch zijn. Vanuit zijn ideologische opvatting zou hij moeten weten dat de dingen genuanceerder zijn. Het probleem waarvoor wij nu staan, is hoe er in een dalende conjunctuur

werkgelegenheid kan worden gecreëerd en hoe wij sterker kunnen staan op het ogenblik dat de conjunctuur zal zijn verbeterd.

In de afgelopen periode heb ik heel wat over de zwakke en sterke punten van Vlaanderen en de wijze waarop ze naar buiten worden gebracht, gelezen. Ik neem aan dat ook de heer Laverge voldoende bronnen heeft geraadpleegd en dat hij zich niet tot de verklaringen van een Amerikaans advocaat beperkt om na te gaan of Vlaanderen voor buitenlandse investeerders nog aantrekkelijk is.

In april 1992 liet de Europese Commissie een onderzoek uitvoeren naar de factoren die bepalend zijn voor het aantrekken van buitenlandse investeringen. Deze studie werd niet uitgevoerd door een privé-advocatenbureau of door een ingehuurd bureau waar men bewijst wat men wil bewijzen, maar wel door het Nederlands Economic Institute en het consultantbureau Ernst and Young, in uitdrukkelijke opdracht van de Europese Commissie.

Het rapport heeft acht factoren aan die bepalend zijn. In feite zijn er verschillende Europese regio's bijzonder geschikt voor het aantrekken van buitenlandse investeerders. Naargelang het type van investeringen zullen de bedrijven hun keuze maken.

Dit is een meer overtuigende benadering dan die van Empirica, verschenen in *Wirtschaftswoche*. U hebt kunnen lezen dat de winnende regio Gelderland zelf grote vraagtekens plaatst bij de Empirica-studie. Dure studies zijn blijkbaar niet altijd de beste.

De acht bepalende factoren volgens de studie van de Europese Commissie zijn :

1. nabijheid van de markt,
2. kwaliteit en beschikbaarheid van arbeidskracht,
3. kwaliteit van het leven,
4. kwaliteit van de transportinfrastructuur,
5. kwaliteit van de telecommunicatieinfrastructuur,

Van den Brande

6. culturele factoren en talenkennis,
7. actieve promotie van de regio,
8. aanwezigheid van gelijkaardige activiteiten.

Voor zes types van investeringen komt Vlaanderen bij de best geplaatste regio's, namelijk voor :

- Europees hoofdkwartier,
- R & D centrum,
- distributiecentrum,
- energie-intensieve productie,
- sterke lokale markt,
- investeringen in de dienstensector.

In de beleidsbrief Economie en in het kader van de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie heb ik wetenschappelijk onderbouwde voorstellen voorgelegd, die de aantrekkelijkheid van Vlaanderen als investeringsregio moeten vergroten en vrijwaren.

Mijn voorstellen om te investeren in goede economische basisinfrastructuur en wetenschappelijk onderzoek zijn u bekend.

Mijn voorstellen worden niet alleen in boekjes gepubliceerd. Ik publiceer ook niet louter dagbladgrote advertenties. Ik tracht niet enkel een filosofisch debat te voeren maar om concrete maatregelen te treffen en budgettaire beslissingen te nemen. Het moet u bekend zijn dat rekening houdende met de verschillende parameters van de Europese studie ik precies die maatregelen heb getroffen die een versterking betekenen voor de aantrekkelijkheid van de regio's.

Ik wil nogmaals in herinnering brengen dat van de begroting Economie 3 miljard frank extra werd uitgetrokken om de infrastructuur te verbeteren. Als voorzitter van de commissie voor Economie heeft u bij herhaling gezegd dat het van vitaal belang is voor West-Vlaanderen en alle substreken dat er goede verbindingen zijn. Wij hebben het niet bij intenties gelaten.

Ik heb het trouwens niet bij goede intenties gelaten en heb dan ook op dat vlak reeds beslissingen en maatregelen genomen. Inzake communi-

catie doen wij al het mogelijke wat betreft infrastructuur, spoorwegen en telecommunicatie, zelfs voor zaken die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Uit een rapport van een ambassadeur blijkt trouwens dat moderne telecommunicatie een heel belangrijke vestigingsfactor is. In het belang van het Vlaamse bedrijfsleven moeten we daarop onze aandacht richten. Ook op dat vlak heb ik een aantal initiatieven genomen. Als R&D inderdaad een van de doorslaggevende elementen is, zou ik toch willen opmerken dat de begroting voor Wetenschapsbeleid in april 1992 met 4,5 percent is gestegen en dat de begroting Wetenschapsbeleid voor 1993 met 12,5 percent is gestegen in vergelijking met 1992. Dit ging trouwens niet ten koste van de tekorten op de begroting maar werd gerealiseerd door herschikkingen in de begroting. Ik denk dat wij in de Vlaamse regering, ieder op zijn domein, alle mogelijke inspanningen leveren om Vlaanderen als regio aantrekkelijk te houden.

Ik zou u toch willen vragen dit thema — dat geldt ook voor enkele andere thema's — over meerderheid en oppositie heen als een punt te beschouwen waarvoor wij gezamenlijk als meerderheid en oppositie onze bijdrage leveren. U weet vanuit uw concrete ervaring dat u het ondernemingsleven, de economie en de werkgelegenheid geen enkele dienst bewijst door kritiek te leveren op basis van heel fragmentarische en weinig onderbouwde rapporten. Ik probeer mij te baseren op de meest recente bronnen van de Europese Gemeenschap. U bewijst de Vlaamse economie, die u na aan het hart ligt, geen goede dienst door deze dingen uit hun verband te rukken en ze bovendien op een heel wankele basis aan te kaarten.

Wij blijven geloven in Vlaanderen als investeringsregio. Daarom willen wij een open land blijven en elk van de zes punten die ik heb aangehaald ten volle uitspelen. Overigens weet u dat sedert de jaren vijftig de wetten op de economische expansie — meer bepaald van 1959 en 1970 — van groot belang zijn geweest om investeringen

mogelijk te maken. U weet bovendien dat Europa een aantal reglementen heeft uitgevaardigd waardoor sommige streken — meer dan andere — tegemoetkomingen kunnen toekennen. Als voorbeeld zou ik de investeringen uit Zuidoost-Azië willen aanhalen. In het kader van de Europese reglementering inzake tegemoetkomingen hebben wij in Vlaanderen en dan meer bepaald Limburg, een deel van de Kempen, de Westhoek, enzovoort niet dezelfde mogelijkheden als de Duitse Länder. Ik heb concreet proberen aan te geven wat de werkelijke situatie is op basis van Europese rapporten en welke concrete maatregelen wij hebben genomen. Het is dan ook niet toevallig dat wij inspelen op al deze elementen die als prioritaire argumenten worden aangehaald inzake investeringsregio's. Bovendien worden een aantal dossiers dagelijks opgevolgd ondanks de laagconjunctuur waarmee wij geconfronteerd zijn. Er is onder meer een belangrijke investeringsgolf waar te nemen in de toelevering bij Ford-Genk. Heel regelmatig kunnen wij nog expansie steun toekennen. Ik meen dat wij allen akkoord gaan om deze steun te herschikken zoals wij dat ook hebben gedaan voor uitbreidingen van multinationale ondernemingen. Er zijn ook, en daar moet ik enige discretie in acht nemen, belangrijke gesprekken bezig met betrekking tot de aanzienlijke buitenlandse investeringen in het Antwerpse havengebied. Uiteraard volgen wij die zaken dagelijks op en wensen wij actief een promotiebeleid te voeren.

U heeft de verwarring nogal schilderachtig aangetoond. De FIOC, de Flanders Investment Opportunity Council, is een cel die deze investeringen moet onderbouwen. De werking van FIOC is niet optimaal, en dat is geen kritiek ten aanzien van de personen, want die mensen doen hun best. Dat is de reden waarom er kredieten uitgetrokken zijn, en niet om een 27ste orgaan op te richten. Er zijn in de afgelopen periode voldoende instellingen opgericht. Deze regering heeft bij mijn weten nog geen enkele nieuwe pararegionale of andere instelling opgericht. Ik deel uw mening dat het voornamelijk een manier van aanpak is.

Van den Brande

Ik heb sedert drie maanden op een zeer professionele manier investeringsseminaries voorbereid die zullen worden georganiseerd van april tot en met juni in Utrecht, Birmingham, Boston, San Francisco, Tokio, Seoel, Taipeh, Stockholm en Milaan. De Vlaamse troeven voor buitenlandse investeerders — distributie, strategische ligging, Brussel als hoofdstad van Europa en van Vlaanderen, infrastructuur, ontwikkeling en onderzoek — zullen daar worden beklemtoond. We moeten alles op alles zetten om investeerders aan te trekken.

Als ik het nationaal industrieel beleid in 1978 met het geregionaliseerde industrieel economisch beleid in 1980 vergelijk, dan besluit ik dat er meer mogelijkheden voorliggen dan toen om aan investeringsprospectie en exportpromotie te doen.

Natuurlijk moeten de continuïteit en de stabiliteit van de wetgeving, zowel fiscaal als parafiscaal, van doorslaggevende betekenis zijn om investeerders aan te trekken. Ik ken de gigantische moeilijkheden waarmee de federale regering wordt geconfronteerd, maar ik meen dat continuïteit in de regelgeving klaarheid kan brengen. Ik hoop dat het project dat we nu zeer intensief hebben voorbereid ook een bijkomende aanzet kan zijn om een visie te ontwikkelen die we nu reeds concreet toepassen.

Mijnheer Laverge, ik ben blij dat u mij hebt geïnterpelleerd, want het heeft mij de kans gegeven om, op basis van de documenten, de werkelijke toestand weer te geven.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik ben toch wel wat verrast over uw ontwijkende antwoorden. Ik dacht dat u aan real-politik deed. Mijn interpellatie ging uit van mijn bezorgdheid over de huidige toestand. Als men de feiten nader bekijkt, moet men zich toch afvragen wat er gebeurt.

De felle crisis die wij in Vlaanderen

iets sterker aanvoelen dan in andere regio's, heeft te maken met diverse factoren. Veel buitenlandse bedrijven hebben de laatste jaren in Vlaanderen weinig intensieve verbeteringsinvesteringen gedaan, waardoor hun competitiviteit verminderd is. Zij deden dit echter doelbewust, omdat zij zich in onze regio niet meer goed voelden ; daarom zijn zij uitgeweken.

U moet ook durven inzien dat een aantal bedrijven, zelfs Vlaamse, zijn uitgeweken. Mijnheer Denys heeft deze middag nog aangehaald hoe honderden Vlaamse bedrijven zich hebben verplaatst en dus ook de werkgelegenheid heeft zich verplaatst. In de laatste vijf jaar zijn er 30.000 arbeidsplaatsen gecreëerd in het noorden van Frankrijk. Waarom is dit gebeurd ? De bedrijven hebben dit niet gedaan omwille van de Europese markt, want die heeft geen grenzen, dus speelt deze factor geen dominante rol meer. Er zijn veel andere redenen. Men moet niet met rapporten of studies willen bewijzen dat de situatie anders is.

Het zijn de bedrijven zelf die moeten aanvoelen of uw beleid goed is. Mijnheer de minister-president, ik denk toch dat u daar al te lichtzinnig overheen stapt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verslechtering van de luchtkwaliteit

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Van Dienderen tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting over de verslechtering van de luchtkwaliteit.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, enkele dagen geleden werden wij opgeschrikt door ontstellend hoge metingen van zwaaveldioxide : 388 microgram in Zwijnrecht met een piek van 830 ; in Gent gingen de waarden tot 560 microgram, te wijten aan de inversie. De Wereldgezondheidsorganisatie hanteert nochtens een norm van gemiddeld 125 microgram. Het is dan ook begrijpelijk dat bij dergelijke emissies cara- en hartpatiënten het moeilijk hebben. Tot zover de eerste aanleiding voor deze actuele interpellatie, met name het smogprobleem.

Het emissiejaarverslag voor 1992 van de Vlaamse Milieumaatschappij vormt de tweede aanleiding. Dit verslag bundelt een groot aantal gegevens die erg belangrijk zijn om tot een ernstig leefmilieubeleid te komen. Het valt onmiddellijk op dat vooral de verkeersuitwasemingen blijven toenemen, ondanks verklaringen vanwege verschillende instanties die bevestigen dat precies die emissies moeten afnemen om tot een globale duurzaamheid te komen.

Het gehalte aan koolstofdioxide (CO₂) -de voornaamste verantwoordelijke voor het broeikaseffect- is in vergelijking met 1990, in 1991 alweer met één percent toegenomen. Zo bereiken wij nu vergeleken met 1980 een gehalte van 133 percent. Het gaat dus steeds in stijgende lijn. Tijdens de Conference on the Changing Atmosphere in Toronto in 1988 werd nochtans bepaald dat het gehalte tegen het jaar 2005 met 20 percent zou moeten afnemen.

Hetzelfde jaar werd in de internationale conferentie in Hamburg overeengekomen dat het cijfer met 30 percent moet dalen. Het Europees Parlement besliste vorig jaar in een resolutie naar aanleiding van het Groen Boek van de Europese Commissie dat de emissie tegen het jaar 2010 met 40 percent naar omlaag moet. Uit de gegevens van de VMM blijkt dat de CO₂-uitstoot voortdurend stijgt. Hoewel gezaghebbende instanties pleiten voor maatregelen en daarvoor ook beleidsdoelinden

Van Dienderen

vooropstellen, wordt er blijkbaar niets gedaan om deze trend om te buigen.

Vergeleken met het jaar 1990 is de uitstoot van zwaveldioxide met 2 procent toegenomen tot 98 procent. Vergeleken met het referentiejaar 1980 is er een daling van 2 procent : in 1980 bedroeg de emissie immers 100 procent.

Mijnheer de minister, volgens het MINA-plan van uw voorganger op Leefmilieu moest tegen 1993 een daling van 30 procent vergeleken met het referentiejaar 1980 worden bereikt. Dat gebeurt dus helemaal niet. De bijdrage van het verkeer in de uitstoot van zwaveldioxide is relatief beperkt.

De uitstoot van stikstofoxide als gevolg van het wegverkeer daarentegen bedraagt volgens het rapport 59 procent. Ook hier noteren we een aanzienlijke stijging : vergeleken met het referentiejaar 1980 bereiken we 108 procent. Het MINA-plan stelde echter een noodzakelijke daling voorop met 8 procent in 1994 en met zelfs 30 procent in het jaar 2000. We gaan dus duidelijk de verkeerde richting uit.

Dit is ook, zij het in mindere mate, het geval voor de vluchtige koolwaterstoffen. Deze zouden -en dit is toch wel opvallend- volgens een EG-studie met 70 tot 90 procent naar beneden moeten gaan. Vergeleken met het referentiejaar daalden onze cijfers met 2 procent. Mijnheer de minister, tot zover het emissieverslag dat onder uw bevoegdheid valt.

In het MINA-plan, waarvan ik de beleidsdoelinden al enkele keren heb geciteerd, wordt op bladzijde 279 uitdrukkelijk gesteld dat de technische mogelijkheden om de verontreiniging van de individuele voertuigen te verminderen na de installatie van de katalysator vrij beperkt zijn. De auteur van het MINA-plan gaat als volgt verder, ik citeer : Het is duidelijk dat een substantiële vermindering van de emissies van het wegverkeer alleen maar kan worden bereikt door ingrijpende wijzigingen in het gebruik van de autovoertuigen. Einde citaat.

Dat kan worden verwezenlijkt door regels die de nationale en Europese overheden kunnen afdwingen zoals fiscale maatregelen en het principe van de vervuiler betaalt, maar ook door een derde groep van fysieke maatregelen. Hierin kan de Vlaamse regering een grote rol spelen. Uw collega die bevoegd is voor mobiliteit pleit voor een parkeerbeleid dat het aanzuigen van auto's in de binnensteden zou afremmen. Toch werden in Antwerpen onlangs nog honderden parkeerplaatsen bijgecreëerd in het hart van de stad, namelijk onder de Groenplaats. In het beleidsplan van minister Weckx over toerisme wordt eveneens gepleit voor nieuwe bijkomende parkeerplaatsen in en rond onze steden, en meer bepaald rond en onder onze kuststeden. Zal men op deze manier de **beleidsdoelstellingen** van het MINA-plan halen ? Volgens de gegevens van de VMM zeker en vast niet. De auteur van het MINA-plan kent eigenlijk zelf een deel van de oplossing want hij geeft toe dat de overheid het algemeen gebruik van de auto heeft aangemoedigd door, en ik citeer de **aanleg** en de uitbreiding van de **weginfrastructuur**. Einde citaat.

Nu uw collega op een andere stoel zit, blijkt hij daaraan niet de nodige consequenties te verbinden. Hij heeft immers al het mogelijke gedaan om extra miljarden frank te zoeken om, zoals dat eufemistisch heet, het wegennet te kunnen vervolledigen. Zo bevordert men het autoverkeer nog, met de geschetste gevolgen.

Ook het Groenboek van de Europese Commissie bevat een duidelijke les voor de toekomst, ik citeer : Een op het aanbod gerichte oplossing van het congestieprobleem herstelt niet noodzakelijk h e t **capaciteitsevenwicht** op middellange en lange termijn en vermindert derhalve niet noodzakelijk de gevolgen van het verschijnsel. Congestie kan in het wegvervoer bij voorbeeld als een nuttig ontradingsmiddel functioneren, doordat de tijd welke de weggebruiker beschikbaar heeft, hem of haar ertoe kan aanzetten een meer doeltreffend alternatief, in de vorm van openbaar vervoer, te zoeken. Einde

citaat. Ook de Europese Commissie stelt dus in haar analyse dat steeds maar knelpunten oplossen, steeds maar wegen vervolledigen, niet bijdraagt tot de beoogde doelstelling : reductie van het wegverkeer, en dus van de schadelijke emissies.

De auteur van het MINA-plan heeft nog andere voorstellen. Op bladzijde 282 pleit hij voor een bevordering van het gemeenschappelijk openbaar vervoer. In Antwerpen en Gent kan De Lijn tijdens de spitsuren het aantal klanten dat zich dan aanbiedt niet op een serieuze manier vervoeren. Ook daar is er duidelijk sprake van congestie. Men neemt geen maatregelen om daarop in te spelen, tenzij dan de maatregel om nog maar eens de tarieven te verhogen. Vergeleken met tien jaar geleden zijn die met de helft toegenomen, waar de brandstof voor de auto op ongeveer hetzelfde peil is gebleven. Dat is toch niet de toepassing van het principe dat ik op bladzijde 282 lees : Bevordering van het gemeenschappelijk openbaar vervoer.

Onder punt 5 wordt er gepleit voor een optimale uitbouw van het stedelijke vervoer en van het binnenlands spoorwegennet. Wij worden dezer dagen geconfronteerd met de sluitingsplannen van de NMBS. Ik dring erop aan bij de Vlaamse regering bij het hierover geplande overleg met de nationale regering en met de NMBS, de gemeenten te betrekken. Tientallen gemeenten hebben de voorbije weken gereageerd tegen deze sluitingsplannen en de Vlaamse regering gevraagd gebruik te maken van deze kans tot overleg om de NMBS alsnog van idee te doen veranderen inzake die sluitingsplannen, conform de intentie van het MINA-plan.

Mijnheer de minister, de recente smogverschijnselen en de cijfers van de VMM, die onder u ressorteert, doen ons vragen welke initiatieven u als verantwoordelijke voor het milieubeleid in de Vlaamse regering zal nemen om de verslechtering van de luchtkwaliteit tegen te gaan ? Hoe kan de vervollediging van het wegennet daartoe bijdragen ? Hoe kan de vermindering van de dienstverlening van zowel de NMBS als De Lijn daartoe bijdragen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, in zijn vraagstelling verwijst het geacht lid naar de gepubliceerde meetresultaten van de VMM voor 1992 waaruit de verslechterende luchtkwaliteit zou blijken. Vooreerst wens ik het VMM-meetnet even te situeren. De uitbouw van het emissie- en immissiemeetnet inzake lucht behoort tot de decretale opdrachten van de VMM.

Tot einde 1992 werd het emissiemeetnet als onderzoekopdracht uitbesteed aan de Universiteit Gent onder de benaming Emissie-inventaris Vlaamse Regio (EIVR). Vanaf juni 1992 werd deze opdracht door VMM overgenomen, werd het contractueel-UG-personeel in de VMM geïntegreerd : de gepubliceerde meetresultaten 1992 zijn derhalve het resultaat van de EIVR-opdracht .

Het EIVR-verslag dient gezien in een planmatige beleidsaanpak over de luchtverontreiniging.

In deze beleidsaanpak kan men 3 fasen onderscheiden :

1. de vaststelling van de aard en de concentratie van de contaminanten evenals de schadelijke effecten op het milieu ;
2. de vaststelling van de oorzaken van de luchtverontreiniging en de berekening van de afzonderlijke bijdragen ;
3. het nemen van maatregelen om de verontreiniging te verminderen of te vermijden.

De eerste fase omvat de registratie van immissiegegevens. Hieraan wordt reeds geruime tijd gewerkt. De meetposten van het Zwavel-Rook Meetnet meten sinds 1968 daggemiddelde waarden van zwaveloxiden en van stof. In het Nationaal Automatisch Meetnet worden sinds 1978 op halfuurbasis concentraties van zwaveldioxide, stikstofmonoxide, stikstofdioxide, koolstofoxide, koolwaterstoffen, ozon en zwevende deeltjes gemeten. Verder worden er in het kader van bijzondere studies in be-

beperkte zones (Hoboken, Tessenderlo, Noord-Limburg) concentratie- en fall-out metingen van zware metalen gedaan.

De schadelijke effecten komen tot uiting door de verspreiding van de contaminanten. Daarom dienen, nog steeds als onderdeel van de eerste fase, de meteogegevens eveneens te worden geregistreerd. Dit gebeurt dan ook in enkele meetposten van het Nationaal Automatisch Meetnet.

De tweede fase bestaat erin een grondige kennis van de bronnen van luchtverontreiniging te verkrijgen, hetgeen een onontbeerlijke vereiste is voor een efficiënt beleid. Daarbij is het belangrijk niet alleen de grootte, de ligging en de aard van elke bron te kennen, maar ook de juiste oorzaak van de emissies.

De derde fase, het nemen van maatregelen, dient te volgen op de voorbereidende fasen.

U hebt het ook gehad over de invloed van het wegverkeer.

Naast de inventaris van de emissies afkomstig door de industrie en de gebouwenverwarming vormt de inventaris van de emissies afkomstig van het wegverkeer, gezien het belangrijk aandeel in de gehele luchtverontreinigingsproblematiek, een onmisbaar deel in deze atmosferische emissie-inventaris.

In een periode van 40 jaar is het aantal voertuigen vertienvoudigd, terwijl bij de evolutie van de brandstoffen de omschakeling van het voertuigenpark naar diesel duidelijk merkbaar is. Vanaf 1985 wordt ongelode benzine gebruikt, maar het is pas vanaf 1989 dat er een noemenswaardig verbruik optreedt.

Dan komen we nu bij de evolutie van de emissie door het wegverkeer in Vlaanderen.

Wanneer men de evolutie van de emissies van het wegverkeer (lood, CO, CO₂, SO₂, NO, (NO₂) en vluchtige organische componenten) voor de periode 1980-1991 beschouwt, komt men tot volgende conclusies (tabel 10) :

— de daling van het benzineverbruik van 1980 tot 1985 ten voordele van diesel is merkbaar in de afname van de emissies van lood, CO, NO, en VOC en de toename van de SO₂-emissie.

— vanaf 1986 stijgt het benzineverbruik en neemt het dieselverbruik lichtjes toe wat eveneens tot uiting komt in de emissies.

— in 1987 daalt het loodgehalte van de benzine van 0,4 g/l naar 0,15 g/l wat een gunstige invloed heeft op de emissie.

— vanaf 1985 wordt ongelode benzine ingevoerd. Het is slechts vanaf 1989 dat het gebruik bepalend wordt voor de daling van de loodemissie. In 1991 bedraagt het verbruik van ongelode benzine reeds 30 percent van het totale benzineverbruik.

— het zwavelgehalte van de diesel neemt in 1981 af van 4 g/kg naar 3 g/kg en bedraagt in 1989 slechts 2 g/kg wat eveneens een weerslag heeft op de SO₂-emissie

Algemeen kan gesteld worden dat, naast de daling van de loodemissie door de massale overschakeling van het verkeer naar loodvrije benzines, vooral de stijging van de CO₂-emissie (33 percent) opvalt. Belangrijk is ook dat de NO_x-emissies sinds 1986 in vrij belangrijke mate zijn toegenomen.

Wanneer men de emissieresultaten van zwavel- en stikstofoxiden door de verschillende oorzaken (electriciteitscentrales, industrie, gebouwenverwarming en wegverkeer) gaat vergelijken, blijkt dat slechts 4 percent van de totale SO₂-emissie in Vlaanderen afkomstig is van het wegverkeer, dit in tegenstelling met de NO_x-emissies waar het verkeer de grootste oorzaak (59 percent) is.

Vergelijking met de emissieresultaten van CO, veroorzaakt door de verschillende sectoren, toont aan dat de totale CO-emissies in Vlaanderen 796.146 ton is en voor 90 percent wordt veroorzaakt door het wegverkeer.

De technische reglementering voor voertuigen en brandstoffen ter ver-

De Batselier

mindering van de emissies afkomstig van het wegverkeer valt buiten de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Toch kunnen in dit verband een aantal bedenkingen worden gemaakt :

De katalysator of **autoloze** zondagen kunnen het probleem slechts in beperkte mate verhelpen. Proeven uitgevoerd in Nederland hebben uitgezonden dat **autoloze** zondagen geen significante meetverschillen opleveren. Ook het gebruik van de katalysatoren blijkt het probleem niet te kunnen oplossen daar de positieve invloed van de katalysator grotendeels teniet wordt gedaan door het steeds verder toenemen van het aantal auto's en door het rijgedrag.

Het is een probleem van mobiliteit, van aanbod van de verschillende transportmodi. Er werd hier gesproken over het openbaar vervoer, maar men zou eveneens de binnenvaart meer mogelijkheden kunnen geven ten aanzien van de industrie. Daardoor zouden heel wat vrachtwagens van de baan kunnen worden gehouden. Dit behoort evenwel niet tot mijn bevoegdheid.

Er is in de Vlaamse administratie een werkgroep opgericht om maatregelen te treffen tot vermindering van de CO₂ emissies.

Daartoe behoren ook maatregelen inzake ruimtelijk beleid onder meer, het nastreven van inplanting aan industriële vestigingen en openbare diensten in functie van de gemakkelijke bereikbaarheid via het openbaar vervoernet.

Een parkeerbeleid waarbij de stedelijke centra verkeersvrij of verkeersarm worden gemaakt. Terzake hebben ook de lokale beleidsverantwoordelijk een basisopdracht. In dat verband verwijs ik ook naar de effecten van snelheidsbeperkingen en ingrepen om de verkeersvlotheid te verbeteren.

Ik ben het met u eens dat er nog een lange weg moet worden afgelegd. Er zijn vele tegenstrijdige belangen, maar ik nodig mijn collega's uit daarover na te denken. Er zijn een aantal

werkgroepen geïnstalleerd, maar de federale regering, de Vlaamse regering en ook Europa moeten hun bevoegdheid aanwenden. Een aantal gegevens van het VN-rapport nopen immers tot actie. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn interessante toelichting over de werking van de VMM en over de resultaten daarvan. Ik ben het eens met hem als hij stelt dat die resultaten zodanig zijn dat vele maatregelen nodig zijn. Ik stel vast dat de minister niet veel concrete maatregelen heeft getroffen. Hij heeft dan ook een grote opdracht inzake het sensibiliseren van zijn collega's. Ik wens hem daarbij veel succes.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIE (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Schuermans tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, op 4 februari 1993 hebt u, minister Weckx, bij ministerieel besluit een beslissing van 8 december 1992 van de administrateur-generaal van de BRTN vernietigd. U volgt daarbij het gemoti-

veerd beroep ingesteld door de gemeenschapsafgevaardigde bij de BRTN.

De gewraakte beslissing houdt in dat aan een BRTN-medewerker een vergoeding wordt gestort als financiële compensatie voor het afstaan van rechten van het programma Het Huis van Wantrouwen. Contractueel wordt in die beslissing bepaald dat betrokkene van het betreffende programma, ik citeer niet en onder geen enkel beding de rechten afstaat of de uitzending ervan toestaat aan VT.M, noch aan een andere Belgische zender.. . Einde citaat.

Deze medewerker was op dat ogenblik op contractuele basis verbonden aan de BRTN. In zijn arbeidsovereenkomst zou gestipuleerd zijn dat hij sowieso alle rechten zou afstaan aan de BRTN. In deze logica zou een extra-vergoeding voor het afstaan van rechten onnodig zijn, sterker nog, onverantwoord zijn. Ik vestig er de aandacht op dat ik in deze interpellatie niet peil of enige waardering uitspreek over de grootheid van de financiële vergoedingen waarover hier sprake is. Het gaat in eerste instantie om een principiële discussie, alhoewel ik besef dat een en ander meer tot de verbeelding spreekt wanneer er — zoals in dit geval — miljoenen frank mee gemoeid zijn.

Indien de vernietiging van deze beslissing, eventueel na bevestiging van de Raad van State, gehandhaafd blijft, zou dit betekenen dat ook in de toekomst extra verloningen van dit type onmogelijk zouden zijn en dan rijzen toch enkele vragen.

Ten eerste, kan de BRTN zich ten aanzien van haar medewerkers buiten de strikt contractuele bepalingen bewegen ? Kunnen, en, indien ja, op welke manier bijzondere prestaties — bijzondere slaat op kwalitatieve elementen — worden gehonoreerd ? Dit is volgens mij nodig in een mediaveld zoals wij dat kennen, wil men vermijden dat de openbare omroep zou afglijden tot een derde-rangsomroep.

Ten tweede, kan zoals in bepaalde beoordelingen wordt gesuggereerd

VLD-fractievoorzitter A. Denys mengde zich in het debat naar aanleiding van de interpellatie over de BRTN

en ik citeer uit het rapport van de gemeenschapsafgevaardigde : met betrokkenen een nieuwe arbeids-overeenkomst afgesloten worden, waarbij men de wedde had kunnen aanpassen volgens het door de raad van bestuur van de BRTN aanvaarde principe van verloning volgens marktwaarde ? Einde citaat. Dit zou betekend hebben dat men op een bepaald ogenblik geen forfaitair bedrag contractueel afspreekt, maar dat men een hoger barema, een hogere wedde zou betalen. De logica daarvan is zoek omdat bepaalde televisiereeksen uiteraard in de tijd beperkt zijn en omdat volgens mij het optrekken van barema's blijvend blijft bestaan, wat niet in overeenstemming is met de extra-vergoeding die zou kunnen worden verleend voor een welbepaalde opdracht, ook welbepaald in tijd.

Ten derde, kan de BRTN verdienstelijke medewerkers betaald verlof, waarvan de duur niet werd bepaald, aanbieden als een bijkomende compensatie naast een andere vergoe-

ding, wat op dit ogenblik al zou gebeuren ?

Verder zou ik graag vernemen of de relatie tussen de BRTN en bepaalde medewerkers de vorm van een coproductie kan aannemen. Zo zou bijvoorbeeld iemand, al dan niet contractueel, in dienst blijven om bepaalde programma's te verzorgen, maar voor een welbepaalde opdracht of een welbepaalde reeks een coproductie aangaan, samen met de BRTN. In dat verband moet men zich ook de vraag stellen welk het wezenlijk onderscheid is tussen hetgeen in dit dossier is gebeurd en hetgeen het resultaat zou zijn van een optie via een coproductie.

Ten slotte vraag ik mij af of men bij de beoordeling van de rechten en plichten van de BRTN-medewerkers een onderscheid maakt tussen statutaire en contractuele medewerkers ? Ik vermoed dat men toch wel zal aanvaarden dat de situatie van beide groepen medewerkers fundamenteel verschillend is.

Mijnheer de minister, tot daar beperken zich mijn bedenkingen omtrent uw beslissing ter zake, hierbij de logica volgend van het gemotiveerd beroep dat werd ingesteld.

In dat verband wens ik nogmaals te onderstrepen dat niet alleen dit specifiek dossier onze interesse wegdraagt, maar dat wij ook aandacht schenken aan de principiële vragen die ter zake kunnen rijzen. Het is dan ook met veel belangstelling dat wij naar uw antwoord zullen luisteren.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben verwonderd over de lichtzinnige wijze waarop de minister van Cultuur en de CVP-fractie een dossier behandelen waarbij iemand persoonlijk wordt getroffen zonder dat hij het recht krijgt zich te verdedigen.

De fractievoorzitter van de CVP, de heer Van Rompuy, heeft in het verleden nochtans meermaals een pleidooi gehouden om dergelijke problemen, met een onbetwistbaar privaat karakter en waarbij betrokkene zich niet kan verdedigen, met de nodige kieskeid en discretie te behandelen.

In dit specifiek geval is een dergelijke houding blijkbaar niet nodig. Mijnheer de minister, eigenlijk hebben wij het raden naar de reden waarom u en de CVP-fractie zich in dit dossier zo hardnekkig vastbijten.

Minister H. Weckx : Mijnheer Denys, sta mij toe u even te onderbreken.

Volgens mij verliest u een belangrijk element uit het oog. Wanneer de minister van Cultuur, op basis van een procedure ingespannen door de regeringsafgevaardigde, een beslissing vernietigt van de raad van bestuur of van een ander orgaan dat bij delegatie van de raad van bestuur bevoegdheden uitoefent, dan moet hij, op basis van het decreet, die beslissing betekenen aan de voorzitter van de Vlaamse Raad.

Ik heb deze procedure exact gevolgd.

Weekx

Op dat ogenblik hebben alle raadsleden kennis van de genomen beslissing via de betekening aan de voorzitter van de Vlaamse Raad. U mag deze procedure, die gewild is door de meerderheid van deze raad, niet uit het oog verliezen wanneer u mij of mijn fractie verwijt dat een dergelijke zaak in het openbaar door de Vlaamse Raad wordt behandeld.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, enerzijds is er een procedure die moet worden gevolgd, maar anderzijds bestaat er ook een traditie in dit huis, geïnspireerd en gedeeltelijk opgebouwd door de vorige CVP-fractie-leider, de heer Guido Verhaegen. Hij was commissievoorzitter van de subcommissie voor de Financiën die zich bezighield met dossiers die door het Rekenhof werden betwist.

Een van deze dossiers betrof de subsidiëring van het Festival van Vlaanderen, in welk verband ik trouwens nog een discussie had met de heer Jan Briers. Welnu, vooraleer dienaangaande werd geïnterpelleerd, suggereerde de heer Verhaegen de zaak te bespreken in de subcommissie voor de Financiën, wat trouwens leidde tot een uiterst vruchtbare discussie. De betrokken partijen kregen de kans zich te verdedigen. Alle partijen die vertegenwoordigd zijn in de Vlaamse Raad namen hieraan deel. Uiteindelijk werd op een discrete, maar correcte wijze, een consensus bereikt, waarbij deze specifieke aanlegenschap werd opgelost en die bovendien nadien aanleiding gaf tot een verbetering en verfijning van de subsidiëringdecreten ter zake.

Mijnheer de minister, tijdens de bijeenkomst van het bureau van de Vlaamse Raad vorige week, vroeg ik trouwens aan de heer Van Rompuy of aangaande deze materie reeds onmiddellijk moest worden geïnterpelleerd. Ik stelde voor deze zaak eerst te bespreken in de commissie voor de Media of in de subcommissie voor de Financiën.

Men heeft deze weg niet gevolgd.

Mijnheer de minister, ik verwijt u dat u onmiddellijk een besluit heeft ver-

nietigd omdat de CVP-fractie vond dat dit punt in openbare vergadering moest worden behandeld. De zaken worden daardoor uiteraard niet vereenvoudigd.

Collega's, ik ben van mening dat een zaak waarbij de betrokkene zich niet kan verdedigen, beter volgens de formule van collega Verhaegen wordt behandeld. Door zulke zaken eerst in de subcommissie te behandelen, kunnen problemen worden opgelost.

Mijnheer de minister, bepaalde handelingen zijn misschien strijdig met de letter van het decreet, maar niet met de geest ervan. Naar aanleiding van deze interpellatie heb ik er de bespreking van de decreten Van Rompuy – Chevalier in de Vlaamse Raad op 24 januari en 6 maart 1991 nog eens op nagelezen, evenals de commissieverslagen. Behoudens Agalev, waren alle fracties het erover eens dat gezien de concurrentie van VTM, de BRTN het principe verlonen naar marktwaarde moest kunnen toepassen. Iedereen was het erover eens dat zonder de toepassing van dat principe alle bekende gezichten van de BRTN zouden kunnen overlopen naar VTM. Dat blijkt uit de toespraken van alle fracties die het woord namen bij de bespreking van deze twee decreten.

Collega's, wat nu gebeurt, is juridisch misschien slecht ingekleed maar gaat niet in tegen de geest van het decreet. Wanneer de minister toch een vernietigingsbesluit uitvaardigt en sommige fracties onmiddellijk interpellieren, wordt er ingegaan tegen de discrete en bescheiden behandeling die zo dikwijls door de heer Van Rompuy werd bepleit.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer Denys, u weet dat zowel de minister als de parlementaire fracties gehouden zijn aan bepaalde vervaldata in deze zaak. Het gemotiveerde beroep kon slechts gedurende een aantal dagen worden bekrachtigd. Ook de minister moest dit respecteren ; op dit punt kan niemand zich aan de toepassing van het decreet onttrekken.

Uit uw inleiding blijkt overigens dat u het eens bent met de principes die wij door ons optreden hebben trachten te huldigen.

De heer A. Denys : Mijnheer Schuermans, mag ik u erop wijzen dat deze kwestie reeds sinds geruime tijd bij de regeringscommissaris aanhangig was, namelijk sinds het ogenblik dat die melding plaats vond. Niemand zou de minister weerhouden hebben om daarvoor een oplossing te vinden. Het argument van de tijdslimiet gaat in dit verband dus niet op.

Collega's, een aantal collega's, waaronder de heer De Beul van de Volksunie, de heer Van Mechelen en de toenmalige minister van Cultuur altijd staande gehouden dat de decreten Van Rompuy – Chevalier het verlonen naar marktwaarde wel beoogen, maar niet mogelijk maken. Zij verwezen daarbij naar artikel 13, dat handelt over het instellen van een flexibel personeelsbeleid en dat volgens de indieners samen met het koninklijk besluit van Langendries moest worden gelezen. Dit koninklijk besluit rept echter met geen woord over de contractuelen. De huidige discussie werd toen gedeeltelijk voorspeld door de minister van Cultuur die in een wijziging van het statuut van de BRTN de enige mogelijkheid zag voor de toepassing van het principe verlonen naar marktwaarde. Hij was voorstander van de omvorming van de BRTN tot een NV met openbaar karakter naar het voorbeeld van de GIMV en de Antwerpse Zoo. Ook het Rekenhof heeft dit gesuggereerd. Daarmee zou men automatisch de nodige ruimte hebben gekregen voor het voeren van een flexibel personeelsbeleid.

Collega's, dit werd tijdens het debat zelf gezegd. Ofwel hebben zij die dit stelden gelijk en is dat de oorzaak van de discussie, ofwel geeft men collega Van Rompuy en Chevalier gelijk die destijds zegden dat het decreet dit wel toelaat, maar dat er aan de invulling van het decreet door de BRTN zelf wellicht iets schort. Het is ofwel het ene ofwel het andere.

Indien het zo zou zijn dat het decreet wel zou toelaten een flexibel loonbe-

Denys

leid te voeren, maar dat de BRTN er niet in slaagt het in te vullen is de reden daartoe wellicht dat de vakbonden het niet echt willen. Ik heb de indruk dat inzake het voeren van een flexibel personeelsbeleid de vakbonden beperkend willen optreden, dat zij enigszins gekant zijn tegen degenen die meer verdienen dan de doorsnee-ambtenaar van hetzelfde niveau. Voor hen lijkt het toepassen in de praktijk van een flexibel loonbeleid een beleid waarbij iedereen evenveel en gelijkmatig meer kan krijgen. Dat is in feite de visie van de vakbondsafgevaardigden bij de BRTN. Concreet heeft dit niets te maken met wat wij bedoeld hebben met **verlonen** naar marktwaarde.

Collega's, dit zou mijns inziens de reden kunnen zijn waarom men uiteindelijk bij de invulling van het decreet slechts maar zover is gegaan wat in geval van een concreet probleem leidt tot de huidige moeilijkheden.

De heer W. Seeuws : Mijnheer Denys, uit wat u zegt, blijkt niet wat minister Van den Bossche met de betrokken vakbonden is overeengekomen in verband met het uitproberen van het nieuw statuut voor de Vlaamse ambtenaren. Dit houdt precies de flexibiliteit, het beter verlonen in van mensen die goed werken en minder belonen van degenen die minder presteren. Ik zou dit toch niet zo scherp stellen. Blijkbaar is er in de geesten, ook van vakbondsmensen, een evolutie in die zin.

De heer A. Denys : Ik hoop dat het zo is, toch meen ik dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen iedereen gelijkmatig meer verlonen en degenen die het minder goed doen gelijkmatig minder verlonen en het verlonen naar marktwaarde ; Er is een verschil ; het gaat immers over veel grotere verschillen.

Uit geruchten blijkt dat dit de reden is waarom men er bij de BRTN niet in slaagt om echt invulling te geven aan wat bedoeld werd tijdens de bespreking van de decreten. Dit heeft voor gevolg dat als men met een concreet probleem wordt geconfronteerd, men uiteindelijk zoekt naar

oplossingen die er geen zijn en die elke juridische grondslag missen.

Zoals het ter zake is gebeurd, namelijk een bijkomend contract opstellen, waarbij een vergoeding wordt uitbetaald voor auteursrechten, die al bij het basiscontract zijn afgestaan, is juridische nonsens. Men kan uiteraard geen tweemaal auteursrechten afstaan. Maar een extra-vergoeding aan de programmamakers, zoals Het Huis van Wantrouwen, moet wèl kunnen. In 1992 was dit het meest succesvolle programma. Indien men daarvoor geen extra-vergoeding wil betalen, dan is dit in tegenstrijd met de hier vroeger gedane uitspraken dat verlonen naar marktwaarde bij de BRTN moet kunnen.

De extra-vergoeding is correct en volledig te verantwoorden, maar de wijze waarop het gebeurt, is niet volgens het boekje.

Mijnheer de minister, dat u bij zo'n vaststelling onmiddellijk beslist om de hakbijl boven te halen en de zaak naar de Raad van State te verwijzen en door het te laten beslechten, is voor mij onbegrijpelijk. Dat de CVP-fractie weigert om naar analogie met het Festival van Vlaanderen, de zaak te regulariseren via onze subcommissie voor de Financiën, is voor mij even onbegrijpelijk.

Collega's, het is ook onbegrijpelijk dat de vertegenwoordiger van de minister wèl de vergoeding vernietigt van de heer Uytterhoeven, maar niet deze van de andere programmamaker, de heer Vandenhoute. Het naar voren gebrachte argument dat door de ene het bijkomend contract vlug werd getekend en door de andere niet is een argument zonder juridische waarde.

Mijnheer de minister, mijns inziens hebt u problemen gezocht die vlot kunnen worden opgelost in de schoot van de Vlaanse Raad, omdat het in de geest is van wat hier werd beloofd. Daarom doen wij een beroep op zowel het gezond verstand van de Raad in het algemeen als van uzelf en wij vragen dat u de vernietiging zou intrekken. Het niet intrekken van deze vernietiging betekent ook een psychologische flater van jewelste ten

opzichte van de BRTN. Inderdaad, alle trekpleisters van de BRTN zullen zich tweemaal bedenken als ze vaststellen dat een contract met een extra-vergoeding geen enkele waarde heeft omdat de minister zomaar kan beslissen om het probleem voor de Raad van State te brengen. Dit heeft psychologisch een zeer nefast effect ten opzichte van de BRTN. Uw daad wordt, naar mijn gevoel, een extra-stimulus voor de bekende gezichten van het TV-scherm om de BRTN te verlaten en de weg te kiezen van de commerciële televisie.

Daarom richt mijn oproep tot alle betrokkenen en tot alle politieke fracties om samen deze zaak te bespreken op een open en correcte wijze. Wij suggeren deze bespreking in de subcommissie voor de Financiën te voeren.

Mijnheer de voorzitter, wij zullen dan ook een motie van aanbeveling indienen, met het uitdrukkelijk verzoek om de vernietiging in te trekken en deze zaak in de subcommissie voor de Financiën te bespreken. Ik hoop dat alle fracties, in overeenstemming met hun vroegere afspraken over het aanvaarden van het principe **verlonen** naar marktwaarde, zullen bereid zijn de motie te steunen.

De voorzitter : De heer Bartholomeeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wil zeker niet opnieuw de hele problematiek herhalen. Zij is in voldoende mate gekend en uiteengezet. Ik neem aan dat de minister zo dadelijk in zijn antwoord zal aantonen dat zijn beslissing om het gemotiveerd beroep ingesteld door de **gemeenschapsafgevaardigde** bij de BRTN te volgen, te verantwoorden is. Ik neem eveneens aan dat de **administrateur-generaal** voldoende argumenten zal vinden in de geldende decreten om zijn handelen te verantwoorden. Dit wijst natuurlijk op een niet duidelijke en in meerdere richtingen te interpreteren wetgeving ter zake. Dit dossier is een rechtstreeks gevolg van de concurrentiepositie waarin de openbare omroep gedrongen werd en waardoor zij noodzakelijkerwijze een aantal maatregelen moest nemen.

Bartholomeeussen

Ik ben van mening dat bijzondere kwalitatieve prestaties bij de BRTN inderdaad op een passende wijze moeten kunnen worden gehonoreerd en dat de BRTN, conform het decreet van 27 maart 1992, perfect in staat is met haar contractuele medewerkers arbeidscontracten te sluiten, die aangepast zijn aan de prestaties van de medewerkers of zelfs aan de marktwaarde zoals zoëven nog werd gezegd. Ik moet beamen dat de meesten in deze Vlaamse Raad met de interpretatie van die teksten op dezelfde golfengete zaten.

Eenmaal bedongen moeten de overeenkomsten vanzelfsprekend ook worden geëerbiedigd. Zij kunnen niet eenzijdig worden verbroken. Daar juist begint volgens mij de grote onduidelijkheid. Het lijkt mij daarom noodzakelijk dat in deze materie orde op zaken wordt gesteld en dat de problematiek van de verloning een passende oplossing moet krijgen. Er moet een duidelijk wettelijk kader worden gecreëerd waarbinnen de BRTN de kans moet krijgen de voor haar noodzakelijke contracten te sluiten zodat discussies, zoals de huidige, kunnen worden voorkomen.

De heer Denys heeft er ook op gewezen dat het op zijn minst merkwaardig is te noemen dat de heer Uytterhoeve wel wordt aangepakt en niet de heer Vandenhoute, terwijl het hier toch uiteindelijk over hetzelfde verhaal gaat. Moet dit worden beschouwd als een vergetelheid van de gemeenschapsafgevaardigde of hebben hier andere motieven een rol gespeeld? Hier is dus ook een meer sluitende procedure gewenst. (**Applaus bij de heer Denys**).

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, bij de bespreking in de Senaat van de wet op de auteursrechten, werd meermaals geargumenteed dat het produkt van een vrije creatieve geest, een creatie dus, het geesteskind moet blijven van de kunstenaar, de uitdenker.

Indien echter een werkgever, die dus alle werklasten voor zich neemt, aan een bezoldigd medewerker een opdracht verstrekt, is het de taak van die medewerker om de verstrekte opdracht naar best vermogen te vervullen.

Wanneer dan blijkt dat het produkt van die opdracht de marktwaarde van het geheel van produkten, door de werkgever aangeboden, doet stijgen, dan dringt enkel een aanpassing van de verloning zich op. Daarvoor dienen onderhandelingen, gesprekken tussen de betrokkenen.

Niet alleen het gezicht dat op een produkt wordt gekleefd, moet in die onderhandelingen worden betrokken, maar de hele ploeg van uitdenkers, ook **degenen** die achter dat gezicht staan en die de creatie op zich hebben genomen.

Nu moet ik vaststellen dat geen van beide denkrichtingen werd gevolgd. De creatieve geest is helemaal niet vrij, maar laat zich kopen met een miljoenensom, die op een immorele wijze afsteekt tegen de vergoedingen die andere kunstenaars — vrije en onbezoldigde kunstenaars ! — zelf moeten trachten te verwerven. De werkgever van zijn kant is helemaal niet bekommerd om een eerlijke verloning van de kunstenaar, maar wil enkel andere zenders hinderen, en heeft daar fabelachtige bedragen voor over. De motivering is hier duidelijk fout.

Het dossier dat hier besproken wordt, komt eigenlijk neer op een neerhalende vermarkting van creaties, op kosten van de gemeenschap.

Wanneer men ons zegt dat dit een dossier is dat bijna uit de lucht valt en dat wij onmiddellijk moeten behandelen, wil ik er toch wel op wijzen dat een lid van de raad van bestuur van de BRTN, de heer Jef Elbers, op 12 oktober 1992 hierover reeds een schriftelijke vraag stelde aan mevrouw Witte en wees op de anomalie in dit dossier. Hij heeft hierop nog altijd geen antwoord ontvangen. Het ging toen in zijn brief niet over een enkele, maar over twee betrokkenen. Hij kondigde toen al de anomalie aan.

Aan één betrokkene werd 2.054.000 frank uitbetaald opdat hij de rechten, waarvan hij geen eigenaar was, op Het Huis van Wantrouwen zou afstaan. Dezelfde betrokkene kreeg verlof met behoud van wedde vanaf 26 maart 1992 tot 1 augustus 1992.

Een tweede betrokkene was handiger. Hij weigerde een afkoopsom voor rechten — waarvan hij evenmin eigenaar was — te aanvaarden ten bedrage van 3.315.000 frank, maar maakte wel gebruik van het verlof met behoud van wedde, van 26 maart 1992 tot 15 december 1992.

Deze herbronningsperiode, of indien de leden van de meerderheid het begrijpelijker achten, deze periode waarin de betrokkene van een outplacement kon genieten, werd gebruikt om een eigen bedrijf op te richten, dat in coproductie met de voormalige werkgever, de BRTN, zou werken aan een nieuwe **programma-reeks**. De exclusiviteit van de reeks werd gekocht door de BRTN, voor dezelfde som van 3.315.000 frank.

Samengevat komt het erop neer dat 5.369.000 frank werd beloofd aan werknemers, die daarenboven konden genieten van een uitgebreid verlof met behoud van wedde, voor een zogenaamde herbronningsperiode.

De minister heeft het beroep van de gemeenschapsafgevaardigde gevolgd en de beslissing tot betaling van één van de twee bedragen herroepen.

Graag vernam ik of de betaling ondertussen werd uitgevoerd — ik bedoel wel degelijk beide betalingen, ik hoef mij immers niet te baseren op de brieven die ik daarover krijg, ik hoor het graag van de minister zelf — en wat eventueel zal worden teruggevorderd.

In de tweede plaats zou ik willen vernemen op welke gronden een maandenlang verlof met behoud van wedde kan worden toegestaan. Komt in één of ander contract, in één of andere arbeidsovereenkomst de omschrijving herbronningsperiode voor of is dit een verbloeming voor het begrip geschenk ?

Verreycken

Ik neem me trouwens voor om aan de minister te vragen hoeveel BRTN-werknemers al hebben genoten van een dergelijke herbronningsperiode. Wellicht hebben we te maken met een vertekening van het hele verloningspakket van de openbare omroep.

Een kunstenaar heeft recht op de vruchten van zijn werk en op een goede en eerlijke verloning. Indien een werkgever eerlijke afspraken maakt met die kunstenaar, moeten deze worden gerespecteerd. Nieuwe afspraken kunnen eventueel nieuwe rechten en nieuwe, daaraan gekoppelde, plichten omschrijven.

Tenzij wordt gepleit voor de totale chaos en voor de bijna waanzinnige opbodpolitiek tussen de concurrerende zenders, gestimuleerd door de heilige kijkcijfers en door de financiële macht van adverteerders, moet hier de lijn van het respect voor gemaakte afspraken worden geëerbiedigd. Indien de afspraken niet meer beantwoorden aan de concrete situatie, moeten nieuwe afspraken worden gemaakt, die op hun beurt moeten worden gerespecteerd. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, wij hebben te maken met een uiterst onaangenaam conflict. Het lijkt een beetje op een film, waarbij de één de dikke en de ander de dunne is.

In ieder geval is er alvast iemand de dupe.

Mijnheer de minister, ik zou u willen vragen hoe de financiële tegemoetkomingen voor het TV-paar in kwestie werden bepaald. De talrijke uitspraken dienaangaande wekken de indruk dat deze vergoedingen niet voor beide personen gelijk waren. Dit geldt eveneens voor de verlofregelingen.

De afwijzing op basis van de arbeidsovereenkomst wordt uitvoerig gemotiveerd en er is op 8 december 1992

derhalve geen rechtsgrond aanwezig om een financiële tegemoetkoming te doen. Ik lees dat door de BRTN door het ondertekenen van de overeenkomst van 8 december 1992 op een onwettige wijze werd verzaakt aan haar rechten, vastgelegd in de arbeidsovereenkomst die werd gesloten in 1986 met bijvoegsel van 1990.

Tot slot wordt verwezen naar artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek, waaruit blijkt dat het een onwettige handeling betreft.

Ik vraag mij nochtans af of er niet meer is dan wat men in de besluiten kan terugvinden. Uiteindelijk moeten wij vaststellen dat zich in deze situatie een kleine eigenaardigheid voordoet.

Hebben zich in het verleden nog meer soortgelijke situaties voorgedaan met betrekking tot verloningen of financiële tegemoetkomingen voor het niet-afstaan van rechten ?

Dit alles betreft het principe van verloning naar marktwaarde.

Mijnheer de minister, ik stel alleen maar vragen en suggereer niets. Zijn er andere oplossingen in deze materie ? Welke zijn de gevolgen van deze procedure ? Zijn er precedenten ? Wijst dit op twee maten en twee gewichten ?

Het is belangrijk om meer inzicht te krijgen in deze materie. Het medialandschap is namelijk voldoende belangrijk om deze aangelegenheid ernstig te nemen.

In de Vlaamse Raad en in de verschillende parlementen wordt wetgevend werk verricht. Het is volgens mij goed om de gecreëerde organen te respecteren. Dit neemt niet weg dat het ook vaak goed is om afspraken te herzien en bij te schaven.

Wij zouden hierover graag duidelijkheid krijgen. Rekening houdend met de toch al zo talrijke problemen in het medialandschap wensen wij dat dergelijke conflicten in de toekomst zoveel mogelijk worden beperkt.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, vooraleer op de concrete vragen van het geachte lid in te gaan, wil ik stellen dat ik de beslissing van de **administrateur-generaal** van de BRTN inzake het toekennen van een financiële tegemoetkoming voor het niet afstaan van rechten aan andere omroepen heb vernietigd op basis van de volgende gegevens :

De gemeenschapsafgevaardigde bij de BRTN heeft op 19 januari 1993 een gemotiveerd beroep ingesteld tegen een beslissing van 8 december 1992 van de **administrateur-generaal** waarbij een financiële tegemoetkoming aan de heer **Marc Uytterhoeven** werd toegekend.

Betrokkene verbindt zich ertoe van het programma gekend onder de benaming Het Huis van Wantrouwen, ik citeer : Niet en onder geen enkel beding de rechten af te staan of de uitzending ervan toe te staan aan VTM, noch aan een andere Belgische zender, noch aan enige Nederlandstalige zender zowel in België als in de rest van Europa ; noch aan gelijk welke andere Nederlands gesproken zender in Europa, welke op enigerlei manier ontvangbaar of verdeelbaar is via eender welk transmissiemedium, bijvoorbeeld satelliet. Einde citaat.

Het beroep is gebaseerd op het feit dat de betrokkene in zijn arbeidsovereenkomst als contractueel sportmedewerker, afgesloten op 30 december 1986 en gewijzigd bij addendum van 8 oktober 1990 alle **exploitatie** rechten aan de openbare omroep heeft afgestaan op de bijdrage die de contractant in uitvoering van het contract geleverd heeft. Deze afstand van rechten is niet beperkt in de tijd, noch in de ruimte.

Ik heb het beroep bij ministerieel besluit van 4 februari 1993 bevestigd en heb de beslissing van de **administrateur-generaal** van de BRTN nietig verklaard.

Mijn beslissing is als volgt gemotiveerd :

De heer Uytterhoeven was bij het afsluiten van de overeenkomst van 8

Weckx

december 1992 aan de BRTN verbonden met een arbeidsovereenkomst als sportmedewerker waarbij hij alle rechten aan de BRTN afstond.

Op 8 december 1992 was er derhalve geen rechtsgrond aanwezig om aan de betrokkene een financiële tegemoetkoming te doen voor het niet afstaan van rechten of het niet toestaan van de uitzending Het Huis van Wantrouwen aan andere zenders.

De BRTN heeft door het ondertekenen van de overeenkomst van 8 december 1992 op een onwettige wijze verzaakt aan haar rechten, vastgelegd in de arbeidsovereenkomst gesloten op 30 december 1986, met addendum van 8 oktober 1990.

Artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt uitdrukkelijk dat alle overeenkomsten die wettig werden aangegaan diegene die ze hebben aangegaan tot wet strekken en ze kunnen niet anders worden herroepen dan met wederzijdse toestemming of op de gronden door de wet erkend.

In deze context moet een niet verschuldigde betaling als een onwettige handeling worden beschouwd.

Ik dank de heer Schuermans en de andere sprekers dat zij het debat hebben opengetrokken en naar de mogelijkheden van de openbare omroep hebben gepeild.

Aan de openbare omroep werd met het decreet van 27 maart 1991 een grote autonomie gegeven om zijn opdracht op een meer soepele wijze te kunnen vervullen.

Het administratief toezicht is herleid tot een wettelijkheidstoezicht met uitsluiting van elk **opportuniteitstoezicht**.

De versterking van de autonomie van de openbare omroep is een algemene ontwikkeling in de omroepwetgeving van de Europese landen.

Deze tendens wordt bevestigd in het advies over de openbare omroep en de parlementaire controle uitge-

bracht naar aanleiding van de weigering van de BRTN om niet uitgezonden programma's over de repressie voor te leggen aan de Vlaamse Raad.

In dat advies wordt inzonderheid wat de programmatie betreft, gepleit voor een grote onafhankelijkheid ten opzichte van de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering. In de plaats van bijkomende vormen van toezicht te organiseren, wordt ervoor geopteerd om de bestaande modaliteiten van intern toezicht door de BRTN zelf en bepaalde vormen van extern toezicht effectiever te maken.

Op de vragen van de heer Schuermans met betrekking tot de honorerings van bijzondere kwalitatieve prestaties en verloning volgens de marktwaarde, waarover ook de heer Denys heeft gesproken, kan ik antwoorden dat de BRTN een openbare instelling is die met het oog op de vervulling van haar opdracht over de volle rechtsbekwaamheid beschikt.

Ik verwijs hier naar artikel 6, paragraaf 1 van het decreet van 27 maart 1991. Aldus is de BRTN in staat met haar contractuele medewerkers de arbeidsovereenkomsten te sluiten die aangepast zijn aan de prestaties van deze medewerkers en/of aan hun marktwaarde.

Vanzelfsprekend is de BRTN ertoe gehouden de voorwaarden te eerbiedigen eenmaal ze zijn bedongen in een arbeidsovereenkomst met een contractuele medewerker.

In dat kader moet er trouwens worden op gewezen dat het bestaan van een arbeidsovereenkomst verhindert dat de BRTN of de contractuele medewerker waarop de arbeidsovereenkomst betrekking heeft de essentiële elementen ervan zoals daar zijn, het voorwerp van de overeenkomst, de beloning, de functie en het niveau van de verantwoordelijkheden, de plaats van de tewerkstelling en de arbeidsduur, eenzijdig zou kunnen wijzigen.

Voor dergelijke wijzigingen is het akkoord van beide partijen nodig. Dit akkoord kan bijvoorbeeld rekening houden met de gewijzigde opdracht

die de medewerker te vervullen krijgt of met zijn gestegen marktwaarde.

De wet op de arbeidsovereenkomsten maakt het mogelijk een bijzondere prestatie bijzonder te vergoeden.

De BRTN is in staat om, uiteraard met het akkoord van de betrokken, aan een contractuele medewerker verlof met behoud van wedde te verlenen zodat hij zich bijvoorbeeld kan herbronnen.

Bij het ontstaan van een gewijzigde werksituatie verzet niets zich tegen een herziening van de bestaande arbeidsverhouding.

Het is evenwel noodzakelijk dat een wijziging op basis van een akkoord tussen de partijen en op een juridisch volkomen ordentelijke wijze, ik wil dat aspect toch beklemtonen, geschiedt.

Wat de vraag naar de vorm van co-productie betreft, is het juridisch perfect denkbaar dat de BRTN met het oog op de productie van een programma of een programmareeks met een of natuurlijke personen een co-productie-overeenkomst zou sluiten.

Vanzelfsprekend kunnen die personen dan niet tegelijkertijd en voor dezelfde taak werknemer zijn. Bovendien zou het sluiten van een co-productie-overeenkomst met een of natuurlijke personen een buitenbeentje zijn. Dergelijke overeenkomsten worden in de regel met een rechtspersoon gesloten.

Inzake de rechten en plichten van personeelsleden moet er een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de statutaire- en de contractuele personeelsleden van de BRTN. Wat de rechten en plichten van het statutair personeel betreft, zijn de bepalingen van het administratief cultureel en technisch statuut voorlopig nog van toepassing. Binnen de BRTN werkt men aan een nieuw personeelsstatuut. De rechten en plichten van het contractueel personeel zijn daarentegen neergelegd in de arbeidsovereenkomsten met die personeelsleden. Die arbeidsovereenkomsten komen in principe tot stand na vrije onderhandelingen.

Weckx

Het lijkt mij meer dan aangewezen dat de BRTN er daarbij naar streeft om iedereen die zich in dezelfde of in een gelijkaardige situatie bevindt op een gelijkaardige wijze te behandelen.

Er zijn verschillende vragen gesteld met betrekking tot de zaak van de heer Vandenhaute. De gemeenschapscommissaris heeft geen beroep ingediend tegen de beslissing om aan de heer Vandenhaute een bijkomende financiële tegemoetkoming te geven. U weet trouwens dat op basis van de huidige reglementering een minister alleen maar kan optreden als er een gemotiveerd beroep is ingesteld door de gemeenschapscommissaris. Noch de besluiten van de raad van bestuur, noch de besluiten die worden genomen door de administrateur-generaal binnen de delegatie die hij voor ettelijke aangelegenheden van de raad van bestuur heeft bekomen, noch de besluiten van de vaste commissie die ook delegatie heeft bekomen van de raad van bestuur worden aan de minister meegedeeld. Enkel de regeringscommissaris die deelneemt aan de vergaderingen van de raad van bestuur kan aan de gedelegeerde organen – zoals de vaste commissie en de administrateur-generaal – uitleg vragen over beslissingen.

De beslissing in verband met de heer Vandenhaute werd mij nooit meegegeed zodat ik van mijn vernietigingsbevoegdheid ook geen gebruik heb kunnen maken. Bovendien heb ik niet kunnen nagaan of deze beslissing tegen de reglementering ingaat. Ik kan u wel zeggen dat ik in de loop van de maand december een brief heb ontvangen van het Rekenhof en aan de BRTN gegevens heb gevraagd in verband met de zaak van het heer Vandenhaute. Zodra ik de gegevens heb ontvangen, zal ik ze uiteraard aan het Rekenhof bezorgen.

Ik zou u nog willen zeggen dat in beide zaken de bedragen zijn uitbetaald. De vraag die u dan ook kunt stellen, zeker in de zaak die ons hier vandaag bezighoudt, is wat er nu moet gebeuren. Mijnheer Denys, op

uw heel concrete vraag moet ik u antwoorden dat ik niet bereid ben mijn beroep te herzien. De wetgeving laat mij dat trouwens niet toe. Het is wel mogelijk dat de administrateur-generaal verhaal aantekent bij de Raad van State binnen de geëigende termijn van zestig dagen.

Tot slot moet ik u nog zeggen dat wanneer ik in zo'n dossier via het verslag van de regeringscommissaris vaststel dat er is gevoefd, ik mijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Om het even welke minister zou in mijn plaats trouwens dezelfde beslissing hebben genomen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de minister zegt dat zijn bevoegdheid inzake de BRTN een louter wettelijk toezicht is. Dat is juist, maar ik stel vast dat hij bij de uitoefening van deze bevoegdheid twee maten en twee gewichten hanteert. Inderdaad, deze morgen hebben wij in de commissie voor de Media kunnen vaststellen dat de BRTN inzake sponsoring en toepassing van de handelsreclame de decreten overtreedt. In die gevallen treedt de minister niet op, maar hier wel. Het verrast ons dat de minister in dit geval niet de procedure toepast die inzake het Festival van Vlaanderen – tot een consensus proberen te komen in de schoot van de subcommissie voor Financiën – werd gebruikt. We zijn ook verrast dat u een onderscheid maakt tussen het geval Wouter Vandenhaute en de zaak Mark Uytterhoeven, als zou in het ene geval de gemeenschapscommissaris beroep hebben aangetekend, en in het andere geval niet. Ik ga ervan uit dat u goede contacten onderhoudt met de gemeenschapscommissaris ; dan moet er waarschijnlijk toch contact zijn geweest tussen u en hem. Dat een onderscheid zou bestaan omdat er geen beroep is aangetekend door de regeringscommissaris, toont aan dat men doelbewust een specifiek geval heeft willen viseren.

Mijnheer de minister, u zegt niet te kunnen en ook niet te willen terugkomen op uw beslissing tot vernietiging.

Volgens mij kunt u dat wel, maar dan stelt u natuurlijk wel een onaangename politieke daad. In het andere geval zegt u zelf dat de Raad van State de zaak zal beslechten. Wij zijn het er allemaal over eens dat de gegeven oplossing juridisch geen steek houdt, maar ze gaat niet in tegen de geest van wat wij hier hebben goedgekeurd. Er bestaat een zeer grote kans dat de Raad van State uw redenering zal volgen, omdat het bijkomend contract geen steek houdt.

Voorts wil ik zeggen dat u met uw daad een psychologische flater begeeft ten nadele van de BRTN. U neemt de zekerheid van een contractuele verbintenis weg en creëert een psychologische onzekerheid bij degenen die zich binnen de BRTN willen verlaten op het principe van verlonen naar marktwaarde.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb daaruit begrepen dat er wel degelijk voldoende legale middelen bestaan om te belonen naar marktwaarde. Voor dit bepaalde dossier stel ik vast dat er een aantal procedures werden gevolgd die buiten de wet vallen. Mijnheer Denys, wanneer u beweert dat wij in de subcommissie voor Financiën ruim de tijd hadden om dit probleem te bespreken vooraleer de minister een beslissing zou treffen, dan moet ik dit tegenspreken. U kent de bepalingen en de vervaldata, er moest ten laatste op 8 februari een beslissing worden genomen. Op dat ogenblik werden wij pas op de hoogte gesteld van deze beslissing en daarna dienden wij ons interpellatieverzoek in. Volgens mij zijn de termijnen en procedures die wij volgden dus niet in tegenspraak met het normale parlementaire werk. De vervaldagen waarmee de minister rekening diende te houden, werden in die zin ook nagekomen.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, in verband met het dossier over het Festival van Vlaanderen besliste de minister van Cultuur destijds ook zelf om het aan de subcommissie

Denys

voor te leggen, net zoals ik nu heb gedaan. Wat ik de CVP-fractie verwijt, is dat zij vorige week niet bereid was op mijn verzoek dit geval eerst in de subcommissie te behandelen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch protesteren tegen de boude beweringen van de heer Denys. Ik was daarnet zeer duidelijk betreffende het verhaal zoals het zich voordeed. Ook in het tweede deel van mijn antwoord heb ik duidelijk het onderscheid gemaakt tussen statutair en contractueel personeel. Wat u zegt, is dus onjuist, mijnheer Denys. Ik moest die beslissing trouwens nemen en dit binnen de zestien dagen — de totale termijn bedraagt in feite twintig dagen, met inbegrip van de termijn van de regeringscommissaris. Deze laatste moet trouwens op basis van de bestaande regels ook aan de voorzitter van de Vlaamse Raad zijn tussenkomst betekenen, die hij dan aan de minister overmaakt om hem de kans te geven het beroep al dan niet te volgen. Dat is dan ook gebeurd.

Ik heb mijn verantwoordelijkheid opgenomen en herhaal dat iedereen in mijn plaats, als hij de zaak zou hebben bestudeerd, op dezelfde wijze het dossier zou hebben behandeld.

Mijnheer Denys, u verwijt me dat ik werk met twee maten en twee gewichten. Wat de zaak Vandenhoute betreft, gaat dit zeker niet op : ik heb u reeds herhaaldelijk uitgelegd op welke manier de procedure werkt. Vanmorgen heb ik in de commissie waarop u zinspeelt het concrete voorbeeld gegeven van een dossier in verband met de BRTN waarvan ik overtuigd ben dat de regels worden overtreden. Ik heb dat dossier bezorgd aan de instelling die daarover een uitspraak moet doen, namelijk aan de Raad voor Reclame die ik enkele weken geleden heb geïnstalleerd. Met andere woorden, ik zal ook in dat dossier mijn verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de minister op een efficiënte wijze, de gemeenschapsgelden wil behoeden. Ik betreur echter dat de voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN, die reeds in oktober werd gewaarschuwd dat ze in de onwettigheid zou stappen, niet heeft gereageerd. Ik stel voor dat de minister mevrouw Witte erop wijst dat ook zij ertoe gehouden is de gemeenschapsgoederen en gemeenschapsgelden op een eerlijke wijze te behoeden.

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heer Denys

werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 19.03 uur.*

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

Vergadering van dinsdag 2 februari 1993

Vaste verslaggever : de heer R. Van Rompaey, secretaris van de commissie

Vraag om uitleg van de heer K. Pinxten tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, in verband met de commanderie van Gmitrode.

1. Uiteenzetting van de heer K. Pinxten

De commanderie van Meeuwen-Gruitrode, opgericht door de Duitse orde in de 16de eeuw dreigt de speelbal te worden in een gerechtelijke procedure. De eigenaar ervan, een "Duitse zigeunerbaron", staat momenteel terecht voor de rechtbank van Mönchengladbach op beschuldiging van oplichterij. Dit gebouw is niet beschermd zodat eventuele toekomstige eigenaars geen enkele verplichting hebben om dit monument in een goede staat te onderhouden en te behouden.

De vraagsteller benadrukt het belang van een bescherming ervan voor de regio Noord-Limburg, die op het vlak van beschermde monumenten eerder karig is bedeeld.

De vraagsteller merkt op dat, na een bezoek van de minister aan de gemeente Gruitrode, de procedure tot erkenning van het Kasteel van Gruitrode als dorpsgezicht en de bijbehorende hoevegebouwen, als monument werd opgestart.

Bij het gemeentebestuur van Gruitrode heerst enige animositeit omtrent het bezoek van de minister aan de gemeente Gruitrode. Het college van burgemeester en schepenen voelt zich voorbijgegaan in dit dossier. Ook zij zullen hun aandeel moeten bijdragen ten belope van 15 percent in eventuele restauratiewerken. Inzake het juridische kluwen met betrekking tot de eigendomsaanspraken op het Kasteel van Gruitrode en de omliggende site, herinnert de vraagsteller eraan dat de NV Kasteel begin januari 1993 ambtshalve failliet werd verklaard. Vele geruchten doen ter zake de ronde. Wat is onder meer de precieze draagwijdte van mogelijke eigendomsaanspraken van een vastgoedmakelaar in Lommel ?

De heer K. Pinxten benadrukt het belang voor de regio van een bescherming van het Kasteel van Gruitrode en de omliggende tuinen en landerijen als dorpsgezicht en de hoevegebouwen als monument. Hij betreurt dat, ten gevolge van vele verbouwingswerken, tijdens de laatste decennia, het oorspronkelijke karakter ervan teloor is gegaan. Spreker pleit voor herstellingswerken, teneinde de plaats in de vorige toestand te herstellen. Voorts wenst hij te vernemen wie hiervan de financiële last zal dragen en welke bestemming aan de gerestaureerde gebouwen zal worden gegeven. Ter zake pleit het lid voor een bestemming die op een verantwoorde wijze kan ingepast worden in een zinvol monumentenbeleid.

Gaarne vernam de vraagsteller van de geachte minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom is dit monument, dat een zichtbare getuige is van de 16de-eeuwse waterburchtarchitectuur, niet beschermd ?
2. Kan de minister met betrekking tot dit dossier geen gebruik maken van de spoedprocedure tot bescherming van monumenten ?

2. Antwoord van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

2.1. De beschermingsprocedure

De minister merkt vooreerst op dat hij pas sinds 30 januari 1992 bevoegd is voor monumenten en landschappen. Op de vraag waarom de voormalige commanderie van de Teutoonse Orde in Gruitrode niet eerder beschermd is, moet hij het antwoord schuldig blijven.

Vervolgens deelt de minister mede dat hij in het kader van een preventief beschermingsbeleid op 30 oktober 1992 de opdracht heeft gegeven om de beschermingsprocedure op te starten.

Op 5 januari 1993 ondertekende de minister voor deze site de voorontwerp-lijst.

In concreto houdt dit in, aldus de minister, dat binnen het jaar van de voormalige commanderie de hoeve als monument en het kasteel en de omgeving als dorpsgezicht zullen beschermd zijn.

Uit een plaatsbezoek en uit een lijvig rapport van de administratie blijkt afdoende dat aan de waterburcht zodanig veel verbouwings- en herinrichtingswerken werden uitgevoerd, dat het oorspronkelijke karakter volledig werd vernieuwd. Het gebouw zelf komt dus niet meer omwille van zijn architectonische waarde in aanmerking voor bescherming als monument. In het kasteel werd air-conditioning en centrale verwarming aangelegd. De oorspronkelijke schouwen werden vernield. Het

kasteel is omwille van het buitenaanzicht en de erbij behorende tuinen en weilanden een beschermenswaardig dorpsgezicht. De hoeve, die wel grotendeels haar oorspronkelijk karakter heeft bewaard, doch die wel verbouwd werd, zal worden beschermd als monument. De eigenaar van deze hoeve zal hiervoor een beroep kunnen doen op een tussenkomst van het Vlaamse Gewest, indien hij hiervoor een aanvraag doet.

De minister benadrukt de noodzaak om aan de gerestaureerde gebouwen, een zinvolle bestemming te geven die kadert in een efficiënt monumentenbeleid. Inzake de schuur en de bijgebouwen dringt de minister aan op spoed. Ter zake is de beschermingsprocedure opgestart. De hoeve werd opgenomen op de voorontwerp van lijst. Na het openbaar onderzoek zal dit gebouw worden opgenomen op de ontwerp-lijst.

2.2. Spoedprocedure

De minister acht het bijgevolg niet nodig om de spoedprocedure, zoals voorzien in artikel 6 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, toe te passen.

2.3. Eigendomsaanspraken

Wat het vastleggen van de bestemming betreft, vestigt de minister er de aandacht op dat dit in de eerste plaats afhangt van de eigenaar zelf en indien deze opteert voor een museale bestemming, hij zich in dit verband dient te wenden tot de minister van cultuur. Vanuit zijn bevoegdheid kan de minister enkel maar aansporen tot het herbestemmen van monumenten in functie van het behoud ervan. Belangrijk is wel dat de herbestemming het monumentale karakter ten goede moet komen, én niet mag schenden of teniet doen.

2.4. Betrokkenheid van de gemeente Gmitrode bij de beschermingsprocedure en financiële tussenkomst in de restauratiewerken

De gemeente zal als de eigenaar een privé-persoon is, net als de provincie, ten belope van 7,5 percent tussenkomen in deze restauratiewerken (Vlaamse Gewest 25 percent). Als een v.z.w. eigenaar of erfpachter wordt en voor een publieke toegankelijkheid van de gebouwen zorgt, komt de gemeente, evenals de provincie, voor 15 percent tussen (Vlaamse Gewest 50 percent). Wordt de gemeente eigenaar van de site, dan zal haar bijdrage 20 percent bedragen (Vlaamse Gewest 60 percent en provincie 20 percent).

3. Repliek

De vraagsteller stelt dat het gemeentebestuur van Gruitrode erg bekommerd is nopens de budgettaire impact van de restauratiewerken.

Hij merkt op dat het gemeentebestuur enigszins verrast was door het bezoek van de minister aan de site.

Inzake de eventuele bestemming die aan de gerestaureerde gebouwen zal worden gegeven, uit het lid enig scepticisme. Hij concludeert uit het antwoord van de minister dat deze hierop geen vat heeft.

De minister verklaart dat, indien de eigenaar ter zake bepaalde voorstellen formuleert, hij bereid is, deze binnen het huidige reglementair kader, te betoelagen. Hij betoont zijn bereidheid om in dit dossier daadwerkelijk te steunen.

Hij benadrukt dat de gemeente Gruitrode zelf sterk heeft aangedrongen op de nodige beschermingsmaatregelen, die evenwel aan de gemeente geld zullen kosten.

De vraagsteller wenst van de minister te vernemen, of het, gelet op de juridisch onduidelijke situatie met betrekking tot de eigendomsaanspraken, niet aangewezen is dat de Vlaamse Gemeenschap deze gebouwen aankoopt en er een specifieke bestemming aan geeft eventueel in overleg met de gemeente Gruitrode en de provincie Limburg.

De minister stelt dat het voeren van een preventief beschermingsbeleid prevaleert. Hij wijst op de aanzienlijke verhoging van de financiële middelen uitgetrokken voor de monumentenzorg. Deze stijging laat toe om een gedeelte van de achterstand op het vlak van restauratie weg te werken. Indien een voorstel wordt geformuleerd, dat voldoet aan de normen en reglementeringen ter zake, zal de minister tussenkomen in de kosten ervan.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van 2 februari 1993

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

- Vraag om uitleg van de heer E. Schuermans tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het functioneren van de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken.

- Vraag om uitleg van de heer M. Verwilghen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de weigeringen tot inschrijving door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van personen met een handicap, van licht mentaal gehandicapte jongeren en jongeren met karakterstoornissen.

1. Uiteenzetting van de vraag door de heer E. Schuermans

Ruim 8.000 jongeren worden in het kader van de bijzondere jeugdbijstand begeleid door de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken. Het gaat hier om minderjarigen voor wie een maatregel van de jeugdrechter loopt.

Deze sociale diensten voeren opdrachten uit in sociaal onderzoek voor strafrechtelijke situaties zoals misdrijven en gevaarsituaties alsook in echtscheidingsgeschillen.

Naast deze sociale diensten bij de jeugdrechtbanken bestaan er de comités voor bijzondere jeugdzorg die de vrijwillige hulpverlening behartigen.

Nu valt op dat de personeelsbezetting van de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken afneemt. Wij stelden vast dat voor 8.386 jongeren er op dit ogenblik 131 consultants beschikbaar zijn.

Gevolg hiervan is dat een aantal hoogdringende opdrachten niet meer worden uitgevoerd ; dat de impuls die van de sociale diensten uitging om onder welbepaalde voorwaarden dossiers te seponeren nu verloren gaat ; dat men in functie van de personeelsbezetting de drempel naar sociaal onderzoek heeft verhoogd waardoor men hoopt met minder dossiers te worden geconfronteerd, enzovoort.

Daarom had ik de minister volgende vragen willen stellen :

- a) is de minister hiervan op de hoogte ?
- b) Hoe zal hieraan worden verholpen ?

2. Antwoord van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

1)De aanleiding tot de vraag van het geachte lid is de onderbezetting van de personeelskaders van sommige van deze sociale diensten. Dit geldt vooral voor Hasselt, Tongeren, Brussel en Ieper en dit zijn 4 van de 14 diensten.

Bij wijze van voorbeeld citeer ik :

- a) Hasselt. Het kader voorziet 1 hoofd en 9 consultants. Het effectief kader bestaat uit 1 waarnemend hoofd, 4 consultants en 1 GECO-consulent .
- b) Tongeren. Het kader voorziet 1 hoofd en 6 consultants. Het effectief kader bestaat uit 1 hoofd, 4 consultants en 2 GECO-consulenten.

De oorzaken hiervan zijn : 2 overlijdens, 1 ziekte, 1 ontslag op eigen vraag, 1 mutatie.

2)Hoe was de aanpak in de loop van het voorbije jaar ?

In maart 1992 had ik een eerste onderhoud met een afvaardiging van de jeugdrechters. Daaruit bleek dat de werkdruk in sommige sociale diensten bij de jeugdrechtbanken gevoelig toegenomen was door een grote stijging van het aantal burgerlijke zaken. Meer in het bijzonder gaat het vooral om een sterk stijgend aantal dossiers inzake hoederecht van kinderen, meestal bij echtscheidingsprocedures. Deze dossiers nopen telkens tot sociale onderzoeken door de consultants, op vraag van de jeugdrechters. Deze evolutie moet besproken worden met de federale overheid, teneinde na te gaan hoe door samenwerking dit groot bijkomend probleem kan aangepakt worden.

In afwachting werden op 1 juni 1992 10 consultants en administratieve medewerkers van de Comités voor Bijzondere Jeugdbijstand en de bemiddelingscommissies toegewezen aan de Sociale Diensten van de Jeugdrechtbanken, waardoor sommige noden konden beantwoord worden. Verdergaande doorschuivingen van personeel zou de andere diensten dreigen te destabiliseren.

Momenteel bestudeer ik een voorstel tot herschikking van het personeelskader. Concreet onderzoek ik de opportuniteit van het omzetten van 14 betrekkingen van klerk-typist of klerk in een **10-tal** betrekkingen van consultant. Dit zou tevens het akkoord van de minister van Ambtenarenzaken veronderstellen.

Aan de minister van Ambtenarenzaken stelde ik voor om intussen 8 consultants aan te werven die voorzien zijn in het vervangingswervingsplan 1992. Mits zijn akkoord zouden deze 8 dan zeer spoedig kunnen in dienst treden.

3) Structurele benadering

De personeelsproblematiek moet structureel bestudeerd worden. Het is immers zo dat door de staatshervorming de meeste bevoegdheden met betrekking tot jeugdbescherming naar de gemeenschappen werden overgeheveld, gezien dit persoonsgebonden materie is. Vandaar dat de verwachting groeide dat de werklust van de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken zou verminderen. De decreten inzake bijzondere jeugdbijstand (04.04.1990) beklemtonen de prioriteit van de vrijwillige hulpverlening zodat het gerechtelijk optreden door jeugdrechters zich zou kunnen beperken tot de jeugddelinkwentie.

Deze verwachting is tot op heden slechts ten dele ingelost. De reeds zolang aangekondigde, noodzakelijke wijziging van de (federale) jeugdbeschermingswet is er nog niet. Dit betekent dat jeugdrechters niet alleen optreden bij "als misdrijf omschreven feiten" (jeugddelinkwentie art. 36, 4), maar ook bij de zogenaamde "gevaarssituaties" (verwaarlozing, art. 36, 2), bij klachten van ouders wegens wangedrag of onbuigzaamheid (art. 36, 1), bij zwerfende of bedelende minderjarigen (art. 36, 3) en bij overtredingen met betrekking tot de leerplicht (art. 36, 5). Alhoewel de beide laatste vorderingsgronden nog nauwelijks toepassing kennen, toch zou deze ganse reeks probleemsituaties kunnen aangepakt worden door onze 20 Vlaamse Comités voor Bijzondere Jeugdbijstand.

De trend bestaat reeds, zodat een gevoelige stijging van de case-load van de sociale diensten van de Comités voor Bijzondere Jeugdbijstand ingezet is, maar deze trend kan beslist nog heel wat verder gaan. In 1991 werden op basis van art. 36, 1, 2, 3 en 5 2.368 dossiers geopend (= 43 percent) terwijl op basis van art. 36,4 (als misdrijf omschreven feiten = jeugddelinkwentie 3.146 dossiers werden geopend (= 57 percent). Deze eerste 43 percent zouden dus nog kunnen overgeheveld worden naar onze Comités zodat de werkdruk bij de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken sterk zou verminderen. Maar daartoe moet de Wet inzake de Jeugdbescherming van 8 april 1965 eerst worden aangepast. Minister Wathélet heeft terzake zeer recent een wetsontwerp ingediend.

1. Uiteenzetting van de vraag door de heer M. Verwilghen

Momenteel stellen we vast dat de vrees die ontstond bij de inwerkingtreding van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, steeds meer bewaarheid wordt. De omvorming van het oude Fonds '81 tot het nieuwe Vlaams Fonds dreigt voor bepaalde categorieën van gehandicapten de deur tot de hulpverlening dicht te doen. Met andere woorden is de ene toegangspoort waarmee het Vlaams Fonds zoveel hoop had opgewekt, voor sommige gehandicapten dichtgegaan.

Een statistisch onderzoek van het Verbond voor Voorzieningen voor Jeugd- en Gehandicaptenzorg wijst uit dat van de 35 negatieve beslissingen 16 betrekking hebben op licht mentaal gehandicapten of karaktergestoorden. Een uitgelekte nota van de administrateur-generaal van het Vlaams Fonds biedt de verklaring voor deze opmerkelijke cijfers. Aan de provinciale administraties en de Provinciale Evaluatiecommissies wordt in die nota inderdaad de richtlijn gegeven geen inschrijving toe te staan aan licht mentaal gehandicapten of karaktergestoorden, die voordien werden opgevangen in internaten en instellingen van de categorie 11 of 14.

Wij zijn van mening dat een dergelijke beleidsombuiging enkel en alleen is ingegeven vanuit de wil om het plaatstekort voor volwassen personen met een handicap op te lossen door drastisch te saneren in de voorzieningen voor jonge licht mentaal gehandicapten.

Daarom zou ik van de minister willen vernemen of zij het bestaan van een dergelijke nota vanwege de administrateur-generaal van het Vlaams Fonds kan bevestigen en of zij akkoord kan gaan met de inhoud ervan. Daarenboven zou ik van de minister willen vernemen wat zij zal ondernemen om ervoor te zorgen dat jonge licht mentaal gehandicapten of karaktergestoorden de zorgen zouden kunnen blijven krijgen waar zij nood aan hebben.

2. Antwoord van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

Vooraleer te antwoorden op de concrete vragen wil ik de geschiedenis van het Fonds '81 in herinnering brengen. Het 20

jaar oude fonds had tot doel het wonen voor gehandicapten en alle medische en sociale zorg voor gehandicapten te verzekeren. Voordien was er helemaal geen sprake van integratie van gehandicapten. Het Fonds '81 heeft de stap naar integratie vergemakkelijkt. Sindsdien heeft er ook een enorme evolutie plaatsgevonden in de gehandicaptenzorg. In het Fonds '81 zijn allerlei nieuwe vormen van voorziening gecreëerd, zo onder meer de semi-internaten waar licht mentaal gehandicapten of karaktergestoorden of moeilijk begeleidbaren terecht kunnen.

Thans is de erfenis van het Fonds '81 overgegaan in de handen van de pararegionale B : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Het VFSIPH heeft een volledig autonoom beheer waarin de minister geen inspraak meer heeft. Het decreet van oprichting bepaalt het uitzicht van de nieuwe dossiers, de nieuwe ingangspoort, enzovoort, en gaf de volledige verantwoordelijkheid voor de uitvoering aan het Fonds zelf. Dat is het grote verschil met het Fonds '81.

Nu stelt men vast dat er inderdaad enkele problemen zijn. Het decreet zegt in zijn definitie van handicap enerzijds : langdurig, en anderzijds : een tekort in pedagogische, psychologische en medische aspecten. Het woord "sociaal" komt niet meer voor. Een kwart eeuw geschiedenis van het Fonds '81 beoordeelde de persoon in zijn totaliteit. Het decreet laat een factor vallen. Tijdens de commissiebesprekingen werd over een "grijze zone" gesproken. Waarschijnlijk stelde men zich toen reeds vragen of bepaalde groepen niet dreigden uitgesloten te worden. Ik ben van oordeel dat die grijze zone moet ophouden te bestaan. Een individu moet beoordeeld worden op de tekortkoming en op de langdurigheid. Een persoon moet niet beoordeeld worden op basis van het feit dat hij of zij tot een bepaalde zone behoort.

Wat nu de concrete vraag van het geachte lid betreft : gelet op de decretale bepalingen inzake "handicap" en meer bepaald inzake duur, ernst en oorsprong van de beperking van sociale integratie, werd inderdaad door de administratie van het Vlaams Fonds in december 1991 een werknota opgesteld met betrekking tot minimumcriteria voor het in aanmerking komen voor bijstand. Deze nota werd ter informatie overgemaakt aan de provinciale afdelingen, de provinciale evaluatiecommissies en aan de Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds. Ik heb die nota nadien ook gelezen maar mijn kabinet werd nooit officieel daarover ingelicht.

De inleiding van deze nota stelt : "onderhavige nota wil geen afbreuk doen aan het autonome beoordelingsvermogen van de multidisciplinaire samengestelde PEC's, maar dient wel beschouwd te worden als een richtsnoer, dienstig om tot gelijkvormige beslissingen te kunnen komen, binnen en tussen de PEC's onderling. Op basis van de concrete inschrijvingen en tenlastenemingen zal deze nota uiterlijk op 31 maart 1993 worden gereëvalueerd."

Deze nota bevat in geen geval bindende richtlijnen ten aanzien van de PEC's en doet bijgevolg geen afbreuk aan de autonome beslissingsmacht van deze commissies. De bedoeling van de nota is een richtsnoer aan te bieden en een aantal elementen te benadrukken om zo weinig mogelijk verschillen in beoordeling tussen de PEC's te laten bestaan, zeker in de beginfase.

Ik ben er mij zeer goed van bewust dat de problemen die zijn ontstaan doordat een groep van kinderen met gedragsmoeilijkheden en leerstoornissen, vaak ook in opvoedingsnood, in het verleden via het Fonds '81 wel terecht kon in gehandicaptenvoorzieningen, terwijl in het kader van de evaluatie in het Vlaams Fonds blijkt dat een aantal onder hen niet gehandicapt zijn in de zin van art. 2 paragraaf 2 van het decreet van 27 juni 1990. Momenteel bereid ik een executievebesluit voor dat aan dit probleem tegemoet komt door aan de betrokken personen en voorzieningen de mogelijkheid te bieden de opname te verzekeren in afwachting van een meer diepgaande oplossing.

Deze maatregel zou er op neer komen dat gedurende het lopende schooljaar – indien de voorziening akkoord gaat met de opname en indien de gemiddelde bezetting van 1991 en 1992 niet wordt overschreden – twee categorieën personen die niet inschrijfbaar zijn of waarvoor de inschrijving werd geweigerd, toch uitzonderlijk als ingeschreven worden beschouwd en bijgevolg mee verrekend in de dagprijs.

Het gaat hierbij over :

* de opname van personen in een internaat, een semi-internaat of een observatiecentrum als gevolg van een protocol van de Jeugdrechter of het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg en

* de opname van een persoon die is ingeschreven in het buitengewoon onderwijs, niet inschrijfbaar is in het Vlaams Fonds en waarvoor de voorziening stelt dat deze een opname kan krijgen onder het semi- en internaatstelsel van het bijhorende MPI.

Tegen 1 april zal uit een evaluatie van de inschrijvingsprocedure duidelijk worden welke groepen behoren tot het Vlaams Fonds. Op basis hiervan zal een herstructureringsplan kunnen opgemaakt worden waardoor via eventuele reconversie binnen de voorzieningen plaatsen kunnen gecreëerd worden voor deze behoeftige groepen. Via toenemende differentiatie in het zorgaanbod kunnen we tot een betere afstemming op de hulpvragen komen. De zorgstructuur moet zich zo goed mogelijk aanpassen aan de noden van de gehandicapte personen en niet omgekeerd. De voorzieningen zullen zich dan ook flexibel moeten aanpassen aan de steeds wijzigende noden en behoeften van de gehandicapten.

3. Replik

Een lid is van oordeel dat de instellingen zelf beter geplaatst zijn dan de provinciale evaluatiecommissie om de problemen aan te wijzen. Ze mogen niet gedepasseerd worden.

Daarop antwoordde de minister :

- 1) dat een instelling steeds bij de beroepscommissie mag aantonen dat de provinciale evaluatiecommissie zich kan vergist hebben ;
- 2) dat intussen moet onderzocht worden of iedereen op dezelfde golflengte afgestemd is : tekst, toepassing, opdracht en realiteit ;
- 3) dat tijdens de tussenperiode zowel de instelling als de provinciale evaluatiecommissie en de betrokkene kunnen onderzoeken of een vraag beantwoordt aan een nood.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van 3 februari 1993

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Barbé tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden en tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en 'Sociale Aangelegenheden, over het beleid inzake elektriciteitsleidingen en de risico's voor de volksgezondheid

– Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het verband tussen elektriciteitsleidingen en kanker

1. Uiteenzetting van de vraag door de heer L. Barbé

Reeds vele jaren is er sprake van schadelijke effecten van hoogspanningslijnen op de volksgezondheid. Omdat dit nog niet wetenschappelijk bewezen zou zijn wordt in ons land tot op vandaag onverminderd doorgedaan met het aanleggen van nieuwe hoogspanningslijnen.

Een paar jaar terug werden er in de V.S., Frankrijk en Zweden zeer uitgebreide studies opgestart om het verband tussen hoogspanningslijnen en de volksgezondheid te onderzoeken. Eind vorig jaar werd de Zweedse studie afgerond. Daarin werd een duidelijk verband tussen hoogspanningslijnen en een verhoogde kans op kanker vastgesteld.

Gezien Vlaanderen bijzonder veel hoogspanningslijnen telt en er heel wat mensen in de buurt van wonen, zijn er dringend initiatieven nodig. Het lijkt dan ook evident de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 juni 1991 inzake 11 nieuwe hoogspanningslijnen te herzien.

Elektrabel wil de volgende jaren nog eens 230 km nieuwe 380 kV lijnen plaatsen wat een reden te meer is om een breed maatschappelijk debat te voeren.

Is het mogelijk antwoord te krijgen op volgende vragen ? De eerste drie richt ik met name tot minister T. Kelchtermans. De twee andere tot minister L. Detiège.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de stand van zaken wat betreft de procedure (zowel gewestplan als bouwvergunning) voor de aanleg van de 11 hoogspanningslijnen vermeld in het Executievebesluit van 26 juni 1991 alsmede van de lijnen Wortegem-Ninove en Lint-Kampenhout ?

2. Overweegt de regering een moratorium op nieuwe hoogspanningslijnen ?

3. Wat is de houding van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in het Vast Elektrotechnisch Comité inzake deze materie ?

4. Welk wetenschappelijk onderzoek inzake het verband tussen hoogspanningslijnen en de volksgezondheid wordt er in Vlaanderen uitgevoerd ? Hoe verloopt het overleg met de federale regering ?

5. Hoe behandelt de administratie klachten van mensen die gezondheidsproblemen hebben die ze wijten aan hoogspanningslijnen ?

2. Uiteenzetting van de vraag door de heer E. Van Vaerenbergh

In de loop van de maand oktober 1991 kloeg een gezin uit mijn gemeente aan dat er zich gezondheidsproblemen voordeden als gevolg van mogelijke invloeden betreffende een hoogspanningslijn (150 kV – Aftakking van Eizeringen).

Uit het betrokken doktersattest blijkt dat het gezin last heeft van hoofdpijn, moeheid, evenwichtsstoornissen,...

Naar aanleiding van mijn tussenkomst ten behoeve van dit gezin ontving ik een brochure uitgegeven door het Staatssecretariaat voor Energie, in verband met de elektrische en magnetische velden in de omgeving van hoogspanningslijnen.

Deze brochure geeft de informatie welke is voortgevloeid uit de werkzaamheden van de Interdisciplinaire Commissie van Deskundigen, opgericht door Staatssecretaris Deworme naar aanleiding van het Senaatsbesluit van 7 mei 1987, en de conclusie tot dewelke deze commissie is gekomen na onderzoek van de in binnen- en buitenland uitgevoerde studies en metingen.

De conclusie van deze commissie luidt : "Met de huidige kennis van zaken bestaat er geen bewijs van een rechtstreekse schadelijke invloed op de levende organismen van het elektrisch veld en het magnetisch veld, opgewekt door elektrische luchtlijnen, zelfs op zeer hoge spanning".

In een krante-artikel van de maand november 1992 lees ik echter dat een Zweedse studie heeft uitgewezen dat de nabijheid van hoogspanningsleidingen de kans op kanker verhoogt.

Dit is volledig in tegenspraak met de uitgevoerde studie van de commissie Deworme.

Verder blijkt uit dit artikel : "Dat hoogspanningsleidingen niet goed zijn voor de gezondheid is al veelvuldig aangetoond. De elektromagnetische velden die door de hoge voltages worden veroorzaakt beïnvloeden het menselijk lichaam op allerlei manieren. Klachten als depressies, hoofdpijn, slaapstoornissen, nervositeit en vooral leukemie en andere vormen van kanker, komen vaker voor bij mensen die pal onder een hoogspanningslijn wonen."

De Zweedse regering heeft besloten om een commissie op te richten die de tracés van de hoogspanningsleidingen op hun gezondheidseffecten moet beoordelen.

Die beslissing kwam er nadat het Zweedse Karolinska-instituut met een zeer doorwrochte studie het verband tussen de nabijheid van elektriciteitsleidingen en de kans op leukemie had aangetoond.

De gezondheidstoestand van alle Zweden die op minder dan 300 meter van een hoogspanningsleiding wonen, werd tientallen jaren lang intensief bestudeerd. In totaal werd bijna een half miljoen mensen onderzocht. De onlangs verschenen resultaten tonen aan dat er een verband bestaat tussen de nabijheid van de hoogspanningslijn en de kans op leukemie bij kinderen. Hoe sterker het elektromagnetisch veld was, hoe hoger de kans op leukemie.

In Vlaanderen, waar meer mensen onder hoogspanningsleidingen wonen dan waar ook ter wereld, zijn al heel wat ziektegevallen waargenomen waarvan vermoed wordt dat ze samenhangen met de nabijheid van de hoogspanningsleiding. Desondanks worden er in Vlaanderen nog 11 nieuwe hoogspanningsleidingen gepland, waarvan heelwat door bewoonde gebieden. De Vlaamse Executieve heeft hiervoor de nodige gewestplanwijzigingen in 1991 goedgekeurd.

Kan de geachte minister mij mededelen :

1. Of zij op de hoogte is van de Zweedse studie en de resultaten hiervan ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse Executieve ter zake ?
3. De bevoegdheid over deze materie is erg versnipperd. Is er overleg tussen de verschillende overheden omtrent deze problematiek ? Kan dit niet beter gecoördineerd worden ? Wie is er bevoegd voor het wetenschappelijk onderzoek in deze aangelegenheid ?
4. Of de elf nieuwe geplande hoogspanningsleidingen doorgevoerd worden ?
5. Welke maatregelen er zullen genomen worden om een oplossing te bieden aan deze problematiek ?

3. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1. Voor de elf vermelde hoogspanningslijnen werden bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 de betrokken gewestplannen gedeeltelijk in herziening gesteld, "met het oog op het inschrijven in deze gewestplannen van de geplande tracés".

De besluiten verschenen in het Belgisch Staatsblad op 15 november 1991.

De herzieningsprocedure is dus lopende en voor verschillende gewestplannen werd de ontwerper reeds aangesteld welke het voorontwerp voorbereidt.

In de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 juni 1991 werd de gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening gemachtigd de nodige schikkingen te treffen voor het afleveren van 3 bouwvergunningen. Tevens werd beslist de procedure voor de 8 overige lijnen tot het bekomen van de bouwvergunning in te zetten na het doorlopen van de procedure tot het bekomen van de verklaring van openbaar nut en de daarmee gepaard gaande openbare onderzoeken en hoorzittingen.

- Voor de lijn Eksel-Overpelt werd de bouwvergunning afgeleverd dd. 9 maart 1992 ; hiertegen kwam er verhaal bij de Raad van State en deze vergunning werd vernietigd (arrest 10 december 1992) omdat er onvoldoende motivering m.b.t. het tracé zou gegeven zijn.

- Voor de aansluiting Drogenbos werd de bouwvergunning afgeleverd op 15 december 1992.

- Voor de lijn Diest-Meerhout werd de bouwvergunning dd. 26 mei 1992 afgeleverd voor het bovengrondse gedeelte t.t.z. vanaf de ring van Diest tot Meerhout. Voor het begingedeelte, dat ondergronds zou aangelegd worden, weigerde de stad Diest de bouwvergunning. Deze aanvraag is nu in beroep.
- Voor de lijn Pittem-Tielt (150 kV) werd vergunning verleend op 3 augustus 1992.
- Voor de lijn Ardooi-Beveren (150 kV) werd een bouwaanvraag ingediend. Deze is nog in onderzoek.
- Voor de lijn Izegem-Zedelgem (380 kV). De onderzoeken in het kader van de wegvergunning en de verklaring van Openbaar Nut zijn lopende. Aanvraag tot uitvoeren van infrastructuurwerken nog niet ingediend.
- Voor de lijn Zuienkerke-Zandvoorde (380 - 150 kV). Idem.
- Voor de lijn Tihange-Landen (380 kV) stellen zich problemen betreffende het te volgen tracé, wegens de ligging in twee gewesten (Vlaanderen en Wallonië).
- Voor de lijn Landen-Orsmaal (150 kV). Idem.
- Voor de 150 kV aansluiting Desselgem werd vergunning verleend op 17 januari 1992.
- Voor de hoogspanningslijn Ninove-Wortegem. Voor het deel tussen Oudenaarde en Wortegem (150 kV) werd vergunning verleend op 27 januari 1988. Voor de andere delen werd nog geen bouwvergunning verleend.
- Voor de hoogspanningslijn (380 kV) Lint-Kampenhout is in de verschillende betrokken gewestplannen (Antwerpen, Mechelen, Leuven en Halle-Vilvoorde-Asse) een tracé voorzien. De lijn werd nog niet gebouwd. Een bouwaanvraag werd nog niet ingediend.

In een richtlijn van 22 september 1992 heb ik mijn administratie de opdracht gegeven slechts in zeer beperkte mate gebruik te maken van het art. **20** van de stedenbouwwetgeving.

Het gebruik van dit artikel voor hoogspanningsleidingen wordt daarbij **enkel** toegestaan voor beperkte afwijkingen van reeds op het gewestplan aangeduide tracés.

Voormelde hoogspanningslijnen zullen dus slechts vergund kunnen worden binnen het kader van de wettelijke procedure tot de gedeeltelijke inderzetting van de gewestplannen.

2. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moet de langere termijnplanning voor de energiesector mee opgenomen worden en afgewogen ten opzichte van andere sectoriële en facetmatige invalshoeken.

Bij de concrete invulling van de planning kunnen dan de nodige stappen tot opname in de bestemmingsplannen gezet worden. In deze lange-termijn-planning zullen nog nieuwe tracés mogelijk zijn, al dan niet met ondergrondse aanleg.

3. Wat de algemeenheid betreft : het Vast Elektrotechnisch Comité (VEC) spreekt zich voorafgaandelijk uit over de technische en/of economische noodzaak van een elektrische verbinding tussen twee punten, en dit op voordracht van de dienst Elektrische Energie van het Ministerie van Economisch Zaken.

Wat de houding van de vertegenwoordigers van het bestuur van de Ruimtelijke Ordening in het VEC betreft, deze is er steeds op gericht geweest de energievoorzieningen van het land, de industrie en de bevolking optimaal te verzekeren en daarbij zorgvuldig rekening te houden met het gegeven van de landschappelijke en ruimtelijke aspecten.

De inschrijving in de gewestplannen zal overigens in een convenant met Electrabel aanvaard worden voor netten met zeer hoge spanning tot 380 kV. Voor lagere netspanningen worden ook een aantal afspraken gemaakt. Nieuwe luchtlijnen komen langs de bestaande infrastructuur als dat opgelegd wordt. Daarenboven wordt er geen enkele kilometer toegevoegd aan het totaal tracé van luchtlijnen in de tweede genoemde categorie kV. Dat houdt in dat er een aantal buitendienststellingen zullen gebeuren en ondergrondse lijnen zullen worden aangelegd. Als men dus nieuwe luchtlijnen voorziet moet men andere buiten gebruik stellen of anders ondergronds brengen.

4. Antwoord van mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Vooreerst moeten we opmerken dat er rond de mogelijke effecten van hoogspanningslijnen in het verleden reeds heel wat ernstig wetenschappelijk onderzoek verricht werd. Aan de basis van het tot dusver gevoerde beleid inzake deze materie, ligt een uit 1982 daterende aanbeveling van de wereldgezondheidsorganisatie. Deze oordeelt dat de hoogspanningskabels geen gevaar opleveren voor de gezondheid voor zover de elektrische en magnetische veldsterkten bepaalde waarden niet overschrijden. Verder kwamen ook de zogenaamde "Interdisciplinaire Commissie Deworme" in 1990 en de Nederlandse Gezondheidsraad in 1992, tot de conclusie dat er onvoldoende wetenschappelijke grond is om aan te nemen dat blootstelling

aan elektromagnetische velden nadelige effecten op de gezondheid veroorzaakt. Eveneens in 1992 kwam tenslotte ook de science advisory board van de environmental protection agency (Verenigde Staten) tot een gelijkaardig besluit. Rekening houdende met deze wetenschappelijke beoordelingen werd er door de vertegenwoordiger van de administratie gezondheidszorg binnen het vast Elektrotechnisch comité geen negatieve houding aangenomen ten overstaan van de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen.

Zoals u ongetwijfeld weet verscheen er aangaande de hoogspanningsproblematiek onlangs echter een nieuwe studie van het Zweedse Karolinska-instituut. Het onderzoek suggereert een verband tussen het wonen in de buurt van hoogspanningslijnen en leukemie, vooral bij kinderen. Hierbij is het echter belangrijk zich niet blind te staren op de resultaten. Deze kunnen slechts de werkelijkheid weerspiegelen wanneer zowel het onderzoeksopzet als de uitvoering op een wetenschappelijke correcte manier gebeurden. Bij een eerste evaluatie is gebleken dat er op het Zweedse onderzoek kritiek mogelijk is op methodologische basis. Een verdere evaluatie is dus zeker nodig. Toch werpt de studie een nieuw licht op de problematiek en geeft ze reden tot bezorgdheid. Ten gevolge van deze nieuwe gegevens lijkt het mij dan ook aangewezen de constructie van de geplande hoogspanningslijnen te herzien, hetgeen ik binnen de Vlaamse regering zal bepleiten.

Daarenboven zal ik de administratie de opdracht geven na te gaan of het mogelijk is om aan de hand van de continu verzamelde gezondheidsindicatoren een studie op te zetten over het optreden van leukemie in de nabijheid van hoogspanningslijnen.

Voor wat tenslotte uw vraag betreft aangaande de klachtenbehandeling moet ik u meedelen dat er bij de bevoegde administratie tot dusver alleen telefonische vragen om informatie ontvangen werden. De gevraagde informatie werd steeds verstrekt en dit op basis van de hoger geciteerde wetenschappelijke literatuur. De bevoegde diensten ontvingen nog geen meldingen van vernoemde ziekte-clusters.

De te kiezen oplossing voor de besproken hoogspanningsproblematiek is afhankelijk van diverse factoren. De constructie dient uiteraard bij voorkeur buiten dicht bebouwde gebieden te gebeuren. Waar mogelijk is het wenselijk de lijnen ondergronds te leggen. De mate waarin dit moet gebeuren is enerzijds afhankelijk van de inschatting van het risico voor de gezondheid en anderzijds van de economische haalbaarheid.

Hierbij mag niet vergeten worden dat het ondergronds leggen van hoogspanningslijnen wel het elektrische, maar niet het magnetische veld neutraliseert.

Trefwoordenregister

- A 12**
Openstelling van de A 12, blz. 1184
- Actuele interpellaties**
Zie **Buitenlandse investeringen**
CAO'S
Energiesector
Lembeek
Luchtkwaliteit
NMBS
SST
- Actuele vragen**
Zie A 12
Antwerpen
Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg
Bouwproject
Bouwvergunningdossiers
Center Parcs
Comité der Regio's
DAF
Ijzervallei
Kasseiwegen
Kind en gezin
Leielandschap
Limburg
Luchthavens
Maasland
Militaire domeinen
Minister-president
Muskusrattenplaag
Onderwijs
Oostende
Scheldebrug
Sociale huisvesting
Temse
VDBH
Verankeringsstrategie
Vlaamse Ardennen
Waalse expansiedecreten
Wester10
- Antwerpen**
Erkenning als internationale luchthaven, blz. 1305
- Arbitragehof**
Zie Ingekomen stukken
- Bananen**
Invoerbepanking van bananen.
Bespreking, blz. 1328
- Beleidsnota**
Toerisme in Vlaanderen, blz. 1245
Zie Moties van aanbeveling
- Bijlagen**
Zie Vragen om uitleg
- Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg**
Ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg, blz. 1178
- Bouwproject**
In het Leielandschap, blz. 1306, 1318
- Bouwvergunningdossiers**
Achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg, blz. 1317
- BRTN**
De BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal, blz. 1339
Zie Moties van aanbeveling
- Buitenlandse investeringen**
Buitenlandse investeringen in Vlaanderen, blz. 1333
- CAO'S**
Mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren, blz. 1331
- Center Parcs**
Plannen van Center Parcs in het Maasland, blz. 1181
- Comité der Regio's**
Vlaamse kandidatenlijst voor het Comité der Regio's, blz. 1313
- Commissie**
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1305
- DAF**
Het reddingsplan voor DAF-Westerlo, blz. 1313
- De Lijn**
Beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1169
Samenwerking tussen de verschillende vroegere entiteiten die deel uitmaken van De Lijn, blz.1261
Zie Moties van aanbeveling
- Druggebruik**
Debat, blz. 1136
Bespreking, blz. 1185
Aangehouden stemming, blz. 1189
Hoofdelijke stemming, blz. 1190, 1191, 1192, 1193
- Energiesector**
Herstructurering van de energiesector, blz. 1219
REG-convenant tussen de Vlaamse overheid en de gemengde energiedistributiesector, blz. 1279
- Europees Parlement**
Zie Ingekomen stukken
- Grimbergen**
Vliegveld, blz. 1185, 1194
- Ijzervallei**
Muskusrattenplaag in de Ijzervallei, blz. 1315
- Impulsprogramma's**
Impulsprogramma's, blz. 1265
- Ingekomen stukken**
Arresten van het Arbitragehof, blz. 1135
Besluiten van de Vlaamse Executieve, blz. 1135, 1234
- Kennisgevingen van het Arbitragehof, blz. 1136, 1234
Kennisgevingen van de Vlaamse Executieve, blz. 1234
Moties, blz. 1234
Ontwerp van decreet, blz. 1223
Resolutie van het Europees Parlement, blz. 1234
Schriftelijke vragen, blz. 1234
Verslagen, blz. 1233
Voorstellen van decreet, blz. 1135, 1233
Voorstellen van resolutie, blz. 1135,1233
- Interpellaties**
Zie BRTN
De Lijn
Energiesector
Impulsprogramma's
Loodsakkoord
Milieu
Onderwijs
Scheepsbouw
Sigmaplan
Sint-Michielsakkoord
Westerschelde
- Kasseiwegen**
Bescherming van kasseiwegen in de Vlaamse Ardennen, blz. 1307
- Kind en Gezin**
De raad van bestuur van Kind en Gezin, blz. 1308
- Leden**
Berichten van verhindering, blz. 1135, 1175, 1233, 1261, 1285, 1305
Schriftelijke vragen, blz. 1234
Zie Commissies
- Leielandschap**
Bouwproject in het Leielandschap, blz. 1306, 1318
- Lembeek**
Ondertunneling SST, blz. 1206
- Limburg**
Achterstand van bouwvergunningdossiers, blz. 1317
- Loodsakkoord**
Het loodsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland voor de Westerschelde, blz. 1163
- Luchthavens**
Erkenning van Antwerpen en Oostende als internationale luchthavens, blz. 1305
- Luchtkwaliteit**
Verslechtering van de luchtkwaliteit, blz. 1336
- Maasland**
Plannen van Center Parcs in het Maasland, blz. 1181
- Milieu**
De milieuheffing op huishoudelijk afval, 1292
De uitvoering van het milieubox-project, blz. 1285

Militaire domeinen

Militaire domeinen op de gewestplannen, blz. 1183

Minister-president

Uitlatingen van nationale ministers ten aanzien van de minister-president, blz. 1309

Moties

Zie Ingekomen stukken

Moties van aanbeveling

Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, blz. 1260

Beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1173, 1329

De BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal, blz. 1347

Sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur, blz. 1203

Verklaringen van de minister inzake de federalisering, blz. 1195

Zie Stemmingen

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1185, 1320, 1327

Muskusrattenplaag

In de Ijzervallei, blz. 1315

NMBS

Gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS, blz. 1211

Onderwijs

Het dragen van hoofddoeken door islamitische meisjes in het onderwijs, blz. 1300

Paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs, blz. 1176

Proefprojecten inzake sociale voorzieningen voor HOBUS-studenten, blz. 1175

Ontwerpen van decreet

Zie Openluchtrecreatieve verblijven
Outplacement-, wervings- en selectiebureaus

Zie ook Ingekomen stukken
Stemmingen

Openluchtrecreatieve verblijven

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, blz. 1235, 1237

Zie Stemmingen

Oostende

Erkenning als internationale luchthaven, blz. 1305

Outplacement-, wervings- en selectiebureaus

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest, blz. 1232

vings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest, blz. 1239, 1240

Zie Stemmingen

Scheepsbouw

De rol van de Vlaamse overheid in het Boel- en het scheepsbouwdossier, blz. 1268

Scheldebrug

Het herstel van de Scheldebrug in Temse, blz. 1319

Schriftelijke vragen

Zie Ingekomen stukken

Sigmaplan

Het Vlaamse Sigmaplan, blz. 1294

Sint-Michielsakkoord

Zie Moties van aanbeveling
Stemmingen

Sociaal-economisch beleid

bij een dalende conjunctuur
Zie Moties van aanbeveling
Stemmingen

Sociale huisvesting

Privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, blz. 1181

SST

Ondertunneling van de SST in Lembeek, blz. 1206

Stemmingen

Aangehouden stemmingen (Ontwerpen van decreet)

Regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest, blz. 1322

Hoofdelijke stemmingen (Moties van aanbeveling)

Beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1329

Sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur, blz. 1203

Verklaringen van de minister inzake de federalisering, blz. 1195

Hoofdelijke stemmingen (Ontwerpen van decreet)

Regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest, blz. 1324

Statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, blz. 1320

Temse

Herstel van de Scheldebrug in temse, blz. 1319

Toerisme

Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, blz. 1245

VDBH

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, blz. 1178

Verankeringsstrategie

De Vlaamse verankeringsstrategie bij de federale privatiseringsronde, blz. 1310

Verslagen

Zie Ingekomen stukken

Vlaamse Ardennen

Bescherming van kasseiwegen, blz. 1307

Vlaamse Executieve

Zie Ingekomen stukken
Zie ook NMBS

Vliegveld

Nabestemming van het vliegveld te Grimbergen

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1185, 1194

Voorstellen van decreet

Zie Ingekomen stukken

Voorstellen van resolutie

Zie Bananen
Druggebruik
Grimbergen
Vliegveld

Zie ook Ingekomen stukken
Stemmingen

Vragen om uitleg

blz. 1227, 1349

Waalse expansiedecreten

Gevolgen van de Waalse expansiedecreten voor Vlaamse bedrijven, blz. 1312

Werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1305

Werkzaamheden

Regeling, blz. 1173, 1225, 1260, 1283, 1300, 1303, 1347

Wester10

Het reddingsplan voor DAF-Westerlo, blz. 1313

Westerschelde

Loodsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland voor de Westerschelde, blz. 1163

